

د گردان کتاب - د تورات شریف پينځم کتاب

پېژندگلو

د گردان کتاب د تورات شریف آخری کتاب دے. په دې کبني درې پېغامونه دی په کومو کبني چې حضرت موسی علیه السلام د هجرت د کتاب، د لیویانو د کتاب او د شمېر د کتاب تعلیمات او واقعي دوباره بیان کړی دی. په دې کتاب کبني نوی نسل ته د حضرت موسی علیه السلام آخری خطبه شامله ده یعنی د هغه وخت کله چې هغوی د لوظ کړے شوی وطن قبضي اخستلو ته تیار ؤو. په دې کتاب کبني حضرت موسی علیه السلام هغوی ته د خدای پاک مینه او وفاداری رایادوی او دې سره هغه ورته د بنی اسرائیلو د تېر شوی نسل بغاوت هم رایادوی. په دې کتاب کبني موسی علیه السلام بار بار بنی اسرائیلو ته فرمائی چې د واحد خدای پاک فرمانبرداری وکړئ او د هغه سره مینه وکړئ. خدای پاک د عبادت لائق دے او د هغه شریعت زمونږ د هدایت لارښودنې دپاره دے. او د خدای پاک تابعداری د لوی برکت سبب ګرځی. د حفظ کولو دپاره د گردان ۶:۳۱ آیت، ”تکره او زړور اوسئ. د هغوی نه مه یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بی وفائی ونه کړی او نه به مو یواځې پرېږدی.“

۱ په دې کتاب کبني هغه خبرې دی کومې چې موسی ټولو بنی اسرائیلو ته وکړې کله چې هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته په صحرا کبني ؤو. هغوی سوف ته نزدې

د اُردن په مېدان کښې ؤو، دا د هغې ښارونو په مينځ کښې دے چې د فاران ښار يې يو طرف ته دے او د طوفل، لابن، حصيروت، او د ديذهب ښارونه يې په بل طرف دي. (۲)

د غرونو مُلک اډوم په لاره د سينا غره نه واخله تر قاديس برنيع پورې د يوولسو ورځو منزل دے. (۳) د هغوی د مصر نه د راوتلو نه څلويښت کاله پس د يوولسمې مياشتې په ورومبې ورځ، موسی بنی اسرائیلو ته هغه هر څه و فرمائيل چې مالک خدای هغه ته د وئيلو حکم ورکړے وو. (۴) دا د هغې نه وروستو ؤو چې مالک خدای د اموريانو بادشاه سيحون له شکست ورکړے وو، چې هغه د حسبون په ښار بادشاهي کوله او د بسن بادشاه عوج، چې هغه د عستارات او ادرعي په ښارونو بادشاهي کوله. (۵) دا هغه وخت وو کله چې اسرائيليان د اُردن نمرخاته طرف ته د مواب په علاقه کښې ؤو چې د خدای پاک په قانون او حکمونو باندې موسی هغوی پوهول شروع کړل. هغه و فرمائيل چې، (۶) ”کله چې مونږ د سينا غره سره ؤو نو مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته و فرمائيل چې تاسو د دې غره سره ډېر زيات ايسار شوي يئ. (۷) خپمې اوچتې کړئ او په سفر روان شئ. د اموريانو د غرونو مُلک او ټولو گېرچاپېره علاقه ته لاړ شئ چې د اُردن مېدان، د غرونو مُلک او لاندې علاقي، د صحرا علاقه او د مديتراني د سمندر غاړه په کښې ده. د کنعان مُلک ته او د لبنان غرونو نه اخوا د فرات لوی سيند پورې لاړ شئ. (۸) گورئ، دا هغه ټوله زمکه ده د کومې چې ما، مالک خدای، ستاسو پلار نيکه، ابراهيم، اسحاق، يعقوب او د هغوی د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ.“

د حضرت موسی د خلقو دپاره مشران مقررول

(۹) موسی خلقو ته و فرمائيل، ”کوم وخت چې مونږ لا د سينا غره سره ؤو، نو ما تاسو ته و فرمائيل چې زه په يواځې ځان ستاسو ذمه واری نه شم اخستے. (۱۰) مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره کړي يئ. (۱۱) مالک خدای، ستاسو د پلار نيکه خدای پاک دې تاسو يو په زر زيات کړي او هغه دې تاسو

دولتمند کړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. (۱۲) خو زه یواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لویه نومه واری څنگه برداشت کړم؟ (۱۳) د هرې قبیلې نه یو څو هوښیار، پوهه لرونکی او تجربه کار سپری خوښ کړئ او زه به هغوی په تاسو مشران جوړ کړم. (۱۴) او تاسو زما سره متفق شوی او ومو وئیل چې دا به پېر بڼه کار وشي. (۱۵) نو ما هغه هوښیار او تجربه کاره مشران واخستل چې تاسو د خپلو قبیلو نه خوښ کړی وؤ او هغوی مې ستاسو مشران جوړ کړل. چې څه د زرو، څه د سلو، څه د پنځوسو، او څه د لسو کسانو نومه وار وؤ. ما ستاسو د قبیلو دپاره نور مشران هم مقرر کړل. (۱۶) په هغه وخت ما ستاسو قاضیانو له حکم ورکړو چې ستاسو د خلقو په مینځ کښې کومې لانجې راځي نو هغې ته غوږ نیسی. هره یوه لانجه په انصاف سره فېصله کوئ، که د دې لانجې تعلق صرف ستاسو خپلو خلقو سره وی یا که په کښې هغه مسافر هم شریک وی کوم چې ستاسو سره اوسېږي. (۱۷) په فېصلو کښې د چا طرفداري مه کوئ، د هر چا سره یو شان انصاف کوئ، دې خبرې ته مه گورئ چې هغه مالدار دے او که غریب. د هیچا نه مه پرېږئ، ځکه چې کومې فېصلې تاسو کوئ هغه د خدای پاک د طرف نه وی. که یوه لانجه ستاسو دپاره پېره مشکله وی نو ما له یې راوړئ چې زه یې هواره کړم. (۱۸) هم په هغه وخت ما د هغه نورو ټولو څیزونو حکم درکړو چې تاسو یې کوئ.

قادس برنیع ته د جاسوسانو لېږل

(۱۹) مونږ هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدای زمونږ خدای پاک حکم راکړے وو. مونږ د سینا غره نه لاړو او په هغه لوی او خطرناک بیابان کښې د اموریانو غرونو ملک پورې روان وؤ. کله چې مونږ قادس برنیع ته ورسېدو، (۲۰) - (۲۱) نو ما وفرمائیل چې اوس تاسو د اموریانو د غرونو ملک ته راغلی یئ، کوم چې مالک خدای زمونږ خدای پاک، زمونږ د پلار نیکه خدای پاک مونږ له راکوی. گورئ، هغه دا دے. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنگه چې هغه حکم کړے دے. پرېږئ مه او مه

٢٢) خو تاسو ما له راغلي او ومو وئيل چي د خان نه مخکيني به سري ولپرو چي هغه ملک وگوري او مونږ ته ووايي چي د ورتلو دپاره کومه لار بسنه ده او هلته بنارونه څنگه دي. ٢٣) دا خبره په ما بسنه ولگېده، نو ما د دولسو قبيلو نه يو يو سرې خوښ کړو. ٢٤) هغوي د اسکال وادي پورې د غرونو ملک ته د معلوماتو حاصلولو دپاره لاړل. ٢٥) هغوي چي هلته کومه مېوه وموندله نو لږه يې ترې نه راوړه او هغوي وفرمائيل چي مالک خدائ زمونږ خدائ پاک چي کوم ملک مونږ له راکوي هغه پېر آباد دے. ٢٦) خو تاسو د مالک خدائ زمونږ د خدائ پاک د حکم نه سرکشي وکړه او هغه ملک ته وردننه نه شوي. ٢٧) تاسو يو بل ته وغورېدئ او ومو وئيل، مالک خدائ زمونږ نه نفرت کوي. هغه مونږ د مصر ملک نه صرف د دې دپاره راوويستلو چي اموريانو ته مو حواله کړي چي هغوي مونږ ووژني. ٢٨) مونږ هلته ولې لاړ شو؟ مونږ یرپرو. کوم سري چي مونږ هلته لېرلي وو هغوي مونږ ته ووئيل چي د هغه خائ خلق زمونږ نه تکړه او لوړ لوړ دي او هغوي په داسي بنارونو کيني اوسيري چي دېوالونه يې آسمان ته رسيري. هغوي هلته دېوان هم وليدل. ٢٩) خو ما درته ووئيل چي د هغه خلقو نه مه یرپري. ٣٠) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به ستاسو لارښودنه وکړي او هغه به ستاسو دپاره جنگ کوي، هم هغه شان لکه څنگه چي هغه ستاسو په مخکيني په مصر کيني وکړل ٣١) او په بيابان کيني يې چي څه وکړل. نو تاسو په خپلو سترگو وليدل چي هغه تاسو په حفاظت سره تر دې خائ پورې داسي راوستلي، لکه چي پلار خپل زوي بوخي. ٣٢) خو د دې هرې خبرې باوجود، تاسو بيا هم په مالک خدائ يقين نه کولو، ٣٣) اگر که هغه همېشه ستاسو نه مخکيني روان وو چي ستاسو دپاره د خپمو لگولو خائ ولتوي. ستاسو د لارښودني دپاره هغه به ستاسو په مخکيني د شپي د اور په ستن کيني او د ورځي د ورځي په ستن کيني روان وو.

د مالک خدائ بني اسرائيلو له سزا ورکول

٣٤) مالک خدائ ستاسو شکايتونه واورېدل او په غصه شو، نو هغه دا قسم وخوړو او

وې فرمائيل، ﴿٣٥﴾ ستاسو د دې بدعمله نسل نه يو کس به هم هغه زرخېز مُلک ته ورننه نه وځي چې د کوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلار نيکه سره کړې دے. ﴿٣٦﴾ صرف د يافته زوی کالب به ورننوځي. ځکه چې هغه په ما ايمان لري او زه به هغه او د هغه اولاد له هغه مُلک ورکړم د کوم چې هغه معلومات حاصل کړي دي. ﴿٣٧﴾ ځکه چې ستاسو په وجه مالک خدای ما ته هم غصه شو او وې فرمائيل چې اے موسی، ته به هم هغه مُلک ته ورننه نه وځي. ﴿٣٨﴾ خو د خپل مددگار، د نون زوی يشوع، حوصله مضبوطه کړه. هغه به اسرائیلیان بوځي چې هغه مُلک قبضه کړي. ﴿٣٩﴾ بیا مالک خدای مونږ ټولو ته وفرمائيل چې، ستاسو واړه بچی به هغه مُلک ته ورننه وځي، چې هغوی په بڼه او بد نه پوهیږي. هغه ماشومان چې تاسو ووئیل چې ستاسو دشمنان به یې ونیسي. زه به هغوی له هغه مُلک ورکوم او هغوی به یې قبضه کوي. ﴿٤٠﴾ خو اوس تاسو واپس وگرځئ او واپس بیابان ته په هغه لار لار شئ کومه چې بحر قلزم ته ځي. ﴿٤١﴾ تاسو ووئیل، موسی، مونږ د مالک خدای خلاف گناه کړې ده. خو اوس به مونږ حمله وکړو، چې څنگه مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته حکم کړې دے. بیا ستاسو هر یو کس د جنگ دپاره تیار شو، خیال مو دا وو چې د غرونو مُلک قبضه کول به آسان کار وي. ﴿٤٢﴾ خو مالک خدای ما ته وفرمائيل چې هغوی له خبردارې ورکړه چې حمله ونه کړي، ځکه چې زه به د هغوی مل نه يم او دشمن به هغوی له شکست ورکړي. ﴿٤٣﴾ مالک خدای چې څه فرمائيلي و نو هغه ما تاسو ته وفرمائيل، خو تاسو هغې ته هیڅ توجو ورنه کړه. تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه او د خپل غرور سره د غرونو مُلک ته روان شوی. ﴿٤٤﴾ نو په هغه غرونو کښې چې کوم اموریان اوسېدل هغوی ستاسو خلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوی د حرمه پورې په تاسو پسې و او هلته یې د غرونو په مُلک ادوم کښې شکست درکړو. ﴿٤٥﴾ بیا تاسو د مالک خدای په مخکښې وژړل، خو نه هغه ستاسو فریاد واورېدو او نه یې درته غوږ ونيوو.

په بیابان کښې ډېره موده پاتې کېدل

۴۶ نو د هغې نه پس مونږ په قادس کښې ډېر وخت ایسار وؤ.

۲ ۱ په آخر کښې مونږ راوگرځېدو او په هغه لار بیابان ته لاړو کومه چې بحر قلزم ته تلې وه، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای حکم کړې وو او ډېره موده د غرونو ملک اډوم کښې سرگردانه گرځېدو. ۲ بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چې ۳ تاسو ډېره موده په دې غرونو کښې په گرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شئ. ۴ هغه ما ته وفرمائیل چې دوی ته دا اصول وښایه، تاسو به د غرونو ملک اډوم نه تېر شئ، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عیسو علاقه ده. هغوی به ستاسو نه ویرېږي، ۵ خو تاسو به هغوی نه راپاروئ، ځکه چې زه تاسو له د هغوی د ملک یو قدم خای هم نه درکوم. اډوم ما د عیسو اولاد له ورکړې دے. ۶ تاسو به خوراک او اویه د هغوی نه په پېسو اخلئ. ۷ یاد ساتئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک څنگه تاسو له په هر کار کښې برکت درکړې دے. کله چې تاسو په دې لوی بیابان کښې سرگردانه گرځېدئ نو هغه ستاسو خیال ساتلے دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو مل وو او په تاسو باندې د یو څیز کمه هم نه دے راغلے. ۸ نو مونږ روان وؤ او هغه لار مو پرېښوده کومه چې د ایلات او عصیون جابر ښارونو نه د مالګې دریاب ته تلې وه او مونږ د موآب صحرا په طرف تاو شو. ۹ مالک خدای ما ته وفرمائیل چې د موآب خلقو له تکلیف مه ورکوئ، چې د لوط اولاد دے او نه چې ورسره جنگ وکړئ. ما هغوی له د عار ښار ورکړې دے او زه به تاسو له د هغوی د زمکې نه لږه هم نه درکوم. ۱۰ د دېوانو یو طاقتور نسل چې د ایمیان په نوم یادېدو هغوی د عار په ښار کښې اوسېدل. هغوی د عناقیانو په شان لوړ لوړ وؤ، کوم چې د دېوانو بل نسل وو. ۱۱ د عناقیانو په شان هغوی هم د رفائیانو په نوم مشهور وؤ، خو موآبیانو هغوی ته ایمیان وئیل. ۱۲ حوریان په اډوم کښې اوسېدل، خو د عیسو اولاد هغوی وشرل، د هغوی قوم یې تباہ کړو او د

هغوی په خای په خپله اوسېدل، لکه څنگه چې وروستو بنی اسرائیلو خپل دشمنان د هغه
 ملک نه وشړل کوم چې مالک خدای هغوی له ورکړې وو. (۱۳) موسی خپله خبره
 جاری وساتله او وې فرمائیل، ”بیا مونږ د زرد سیند نه پورې وتلو لکه څنگه چې مالک
 خدای مونږ ته فرمائیلی و. (۱۴) دا د هغې نه اته دېرش کاله پس و و چې مونږ د قادس
 برنیع نه تلی و. د هغه نسل د جنگ ټول سپری مړه شوی و، لکه څنگه چې مالک
 خدای فرمائیلی و. (۱۵) مالک خدای هغوی له تر هغه سزا ورکوله چې هغوی ټول د قوم
 نه ختم شوی نه و. (۱۶) کله چې جنگ ته د برابر عمر ټول سپری مړه شوی و، (۱۷) نو
 مالک خدای مونږ ته وفرمائیل چې (۱۸) نن به تاسو د عار په لاره د موآب علاقې نه
 تېرېږئ. (۱۹) بیا به تاسو د عمونیانو ملک ته نزدې شی، کوم چې د لوط اولاد دے.
 هغوی له تکلیف مه ورکوئ او نه چې ورسره جنگ وکړئ، ځکه چې ما کومه زمکه
 هغوی له ورکړې ده د هغې زمکې نه لږه هم تاسو له نه درکوم.“ (۲۰) دا علاقه د رفائیانو
 د ملک په نوم هم مشهور ده، دا د هغه خلقو نوم دے چې هلته اوسېدل، عمونیانو هغوی
 د زمزمیانو په نوم یادول. (۲۱) هغوی د عناقیانو په شان لوړ لوړ و. هغوی پېر زیات و
 او هغوی یو طاقتور نسل وو. خو مالک خدای هغوی تباہ کړل، نو عمونیانو د هغوی په
 ملک قبضه وکړه او د هغوی په خای په خپله اوسېدل. (۲۲) مالک خدای د ادومیانو
 دپاره هم دغه شان وکړل، چې د عیسو اولاد وو او د غرونو په ملک ادوم کښې اوسېدل.
 هغه حوریان تباہ کړل، نو ادومیانو د هغوی په زمکه قبضه وکړه او د هغوی په خای په
 خپله اوسېدل، چرته چې تر اوسه پورې هغوی اوسېږي. (۲۳) د مدیترانې د سمندر د
 غاړې سره دا ملک په هغه خلقو آباد وو چې هغوی د کریت د جزیرې و. هغوی عویان
 تباہ کړل، کوم چې اصلی اوسېدونکی و او د غزه ښار پورې د هغوی په ټول ملک یې
 قبضه وکړه. (۲۴) ”کله چې مونږ د موآب نه تېر شوی و، مالک خدای مونږ ته
 وفرمائیل، اوس، روان شی او د ارنون سیند نه پورې وځی. زه د حسبون اموری بادشاه
 سیحون او د هغه ملک تاسو له درکوم، په هغه حمله وکړئ او د هغه ملک قبضه کړئ.
 (۲۵) د نن نه به د دنیا په ټولو قومونو باندې ستاسو یره واچوم. هر څوک به ستاسو نوم

د بنی اسرائیلو سیحون بادشاه له شکست ورکول

٢٤) بیا ما د قدیمات د بیابان نه د حسبون بادشاه سیحون ته د صلحې د پیشکش دپاره پیغام وړونکی ورولبړل چې وئیل چې (٢٧) مونږ پرېږده چې ستا د ملک نه تېر شو. مونږ به نېغ روان یو او د لارې نه به اخوا دېخوا نه اوږو. (٢٨) مونږ چې کوم خوراک وخورو او چې کومې اوبه وڅښو نو د هغې پیسې به درکړو. مونږ صرف ستاسو د ملک نه تېرېدل غواړو، (٢٩) او چې د اردن سیند نه هغه زمکې ته پورې وځو کومه چې مالک خدای زموږ خدای پاک مونږ له راکوی. د عیسو اولاد په اډوم کښې اوسېږي او موآبیان چې په عار کښې اوسېږي، هغوی مونږ له اجازت راکړو چې د هغوی په علاقه کښې تېر شو. (٣٠) خو سیحون بادشاه مونږ پرې نه بنودو چې د هغه په ملک کښې تېر شو. مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه سخت طبیعته او ضدی کړی وو، نو مونږ شکست ورکړو او د هغه علاقه مو ونيوله، چې تر اوسه پورې زموږ په قبضه کښې ده. (٣١) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل، گوره، ما سیحون بادشاه او د هغه ملک ستاسو په مخکښې کمزورې کړی دی، د هغه ملک ونیسئ او قبضه یې کړئ. (٣٢) سیحون د خپلو ټولو سړو سره د یهض ښار سره نزدې زموږ سره د جنگ دپاره راووتلو. (٣٣) خو مالک خدای زموږ خدای پاک هغه مونږ له په لاس کښې راکړو، مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول سړی ووژل. (٣٤) هم په هغه وخت مونږ ټول ښارونه ونيول او تباہ مو کړل او هر یو کس، سړی، ښځې او ماشومان مو ووژل. مونږ هیڅ څوک هم ژوندی پرې نه بنودو. (٣٥) مونږ څاروی بوتل او ښارونه مو لوټ کړل. (٣٦) مالک خدای زموږ خدای پاک د عروعر نه واخله، چې د ارنون مېدان په غاړه باندې دی او کوم ښار چې د هغه مېدان په مینځ کښې دی، تر جلعاد پورې ټول ښارونه راباندې ونيول. داسې د یو ښار دېوالونه هم نه وو چې زموږ مخه یې نیولې وې. (٣٧) خو نه مونږ د عمونیانو علاقې ته

لاړو، نه د يېوق سيند غاړې ته، نه د غرونو مُلك بشارونو ته او نه بل نږدې يو خائ ته
لاړو چرته چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک د تلو نه منع کړی ؤو.

د بنی اسرائیلو په عوج بادشاه باندې برے موندل

۳ (۱) او بیا، مونږ د بسن علاقې طرف ته لاړو او د ادرعی بشار ته نږدې د عوج بادشاه
د خپل ټول لښکر سره زمونږ سره جنگ دپاره راووتلو. (۲) خو مالک خدائ ما ته
و فرمائیل چې د هغه نه مه یرېږه. زه هغه، د هغه سپری او د هغه ټوله علاقه تاسو له
درکوم. د هغه سره هم هغه شان کار وکړئ لکه څنگه چې مو د اموری بادشاه سیحون
سره کړې وو چې هغه په حسبون بادشاهی کوله. (۳) نو مالک خدائ د عوج بادشاه او
د هغه خلق هم مونږ له په لاس کښې راکړل او مونږ هغوی ټول ووژل. یو کس هم ژوندے
پاتې نه شو. (۴) هم په هغه وخت مونږ د هغه ټول بشارونه قبضه کړل، داسې یو بشار هم
نه وو چې مونږ نیولے نه وو. مونږ ټول شپېته بشارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته
چې د بسن بادشاه عوج بادشاهی کوله. (۵) د دې ټولو بشارونو لوړ لوړ پاخه دېوالونه
ؤو، دروازې او د دروازو بندولو دپاره یې ارامونه ؤو او هلته داسې کلی هم ؤو چې
دېوالونه یې نه ؤو. (۶) مونږ ټول بشارونه تباہ کړل او ټول سپری، ښځې او ماشومان مو
ووژل، هم هغه شان لکه څنگه چې مونږ د حسبون بادشاه چې نوم یې سیحون وو په
بشارونو کښې کړی ؤو. (۷) مونږ ټول څاروی بوتل او بشارونه مو لوټ کړل. (۸) په
هغه وخت کښې مونږ د هغه دوه اموری بادشاهانو نه د اُردن سیند نمرخاته طرف ته، د
ارنون سیند نه واخله د حرمون غره پورې علاقه ونيوله. (۹) صیدانیان د حرمون غره ته
سریون نوم اخلی او اموریان ورته سنیر وائی. (۱۰) مونږ د بسن بادشاه عوج ټول مُلك
قبضه کړو یعنې د لوړې علاقې بشارونه، د جلعاد او بسن علاقې، د سلکه او ادرعی
بشارونو پورې. “ (۱۱) عوج بادشاه د رفائیانو آخری پاتې کس وو. د هغه د ښځېدو
صندوق د کانی نه جوړ وو، چې دیارلس فټه اوږد او دوه گزه پلن وو. دا تر اوسه پورې

د عمونيانو په ښار ربه کښې شته دے.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته آبادې شوې قبيلې

﴿١٢﴾ ”کله چې مونږ په هغه مُلک قبضه وکړه، نو ما د ارنون سيند ته نژدې د عروعر ښار علاقه او د غرونو مُلک جلعاد برخه، سره د دې د ښارونو د روپين او جاد قبيلو په حواله کړه. ﴿١٣﴾ د جلعاد هغه پاتې برخه او ټول بسن ما د منسې نيمې قبيلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهي کړې وه، هغه د ټول ارجوب علاقه وه.“ بسن د رفائيانو مُلک په نوم مشهور وو. ﴿١٤﴾ د منسې قبيلې يائير د ارجوب ټوله علاقه ونيوله، کوم چې بسن دے او داسې د جسور او معکه د سرحد پورې. هغه په دې کلو باندې خپل نوم کښودو او دا تر اوسه پورې د يائير کلي په نوم يادېږي. ﴿١٥﴾ ”د منسې قبيلې مکير ته ما جلعاد په حواله کړو. ﴿١٦﴾ او د جلعاد نه واخله د ارنون سيند پورې علاقه ما د روپين او جاد قبيلو په حواله کړه. د هغوی سرحد د سيند مينځ وو او د هغوی بل سرحد د يبوق سيند وو، چې د هغې يوه برخه د عمونيانو سرحد وو. ﴿١٧﴾ د هغوی علاقه د اُردن سيند پورې خوره وه او لاندې د گليل درياب نه واخله د مالگې درياب پورې او د پسگه د غره لمنې پورې خوره وه. ﴿١٨﴾ هم په هغه وخت، ما هغوی ته دا اصول وښودل، مالک خُدای ستاسو خُدای پاک د اُردن نمرخاتۀ طرف ته دا مُلک د نيولو دپاره تاسو له درکړے دے. خپلو جنگي سړو له وسله ورکړئ او هغوی د بني اسرائيلو د نورو قبيلو نه مخکښې د اُردن نه پورې ولېږئ، چې په هغه مُلک نيولو کښې د هغوی مدد وکړي. ﴿١٩﴾ ما ته پته ده چې تاسو سره ډېر څاروی دی، نو صيرف ستاسو ښځې، بچي او څاروی به په هغه ښارونو کښې ستاسو نه پاتې شي کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دی. ﴿٢٠﴾ هغه مُلک چې مالک خُدای يې بني اسرائيلو له ورکوی چې د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته دے، د هغې په نيولو کښې تر هغې پورې د بني اسرائيلو مدد وکړئ چې مالک خُدای هغوی هلته په امن سره اوسېدو ته پرېښی نه وی، لکه څنگه چې هغه تاسو په امن کړی یی. د هغې نه

پس، تاسو واپس دې مُلک ته راتلے شیء کوم چې ما ستاسو په حواله کړے دے. (٢١)
 بیا ما یشوع ته دا اصول وښودل، تا هغه هر څه ولیدل چې مالک خدای ستاسو خدای
 پاک د هغه دوه بادشاهانو یعنی سیحون او عوج سره وکړل، او چې د چا په مُلک هم
 حمله کوئ نو هم هغه شان به ورسره وشي. (٢٢) د هغوی نه مه یرېږئ، ځکه چې مالک
 خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو دپاره جنگ وکړی.

د حضرت موسیٰ کنعان ته نه پرېښودل

(٢٣) په هغه وخت کښې ما د زړه د اخلاصه دا دُعا وکړه چې، (٢٤) اے مالک خدایه، ما
 ته پته ده چې تا صرف خپله لوی او طاقت خپل خدمت کوونکی ته څرگندول شروع
 کړل. په آسمان او په زمکه کښې داسې خدای نشته چې ستا په شان لوی لوی کارونه
 وکړی. (٢٥) مالک خدایه، ما پرېږده چې د اردن سیند نه پورې وځم او چې هغه زرخېزه
 زمکه وینم چې په بل طرف باندې ده او چې د غرونو بنائسته مُلک او د لبنان غرونه
 وینم. (٢٦) خو ستاسو په وجه مالک خدای ما ته په قهر وو او زما سوال یې وانه
 وړېدو. او راته یې وفرمائیل، بس نور چې د دې ذکر ونه کړئ. (٢٧) د پسگه غره سر ته
 لاړ شه او هر طرف ته وگوره. چې څه درته ښکاری نو هغه په غور سره وگوره، ځکه
 چې ته به هیڅکله هم د اردن نه پورې نه وځي. (٢٨) د دې په ځای یشوع ته خپل اصول
 وښایه. د هغه حوصله مضبوطه کړه، ځکه چې هغه به د خلقو لارښودنه کوی چې هغه
 مُلک قبضه کولو له ورپورې وځي کوم چې ته ویني. (٢٩) نو مونږ بیت فکور ښار ته
 مخامخ په هغه مېدان کښې پاتې شو.

د حضرت موسیٰ بنی اسرائیلو ته د خدای پاک د تابعداری نصیحت کول

٤ (١) بیا موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”نو اوس به تاسو په هغه ټولو حکمونو عمل کوئ

کوم چې زه درته بنايم، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو د پلار نيکه خدای پاک يې تاسو له درکوی. ﴿٢﴾ زه چې تاسو له کوم حکم درکړم په هغې کبني مۀ خۀ زیاتوئ او مۀ خۀ کموئ. چې ما مالک خدای ستاسو خدای پاک کوم حکمونه درکړی دی په هغې عمل کوئ. ﴿٣﴾ تاسو په خپله ولیدل چې د فعور په غره کبني مالک خدای خۀ وکړل. هغه هغوی ټول تباہ کړل چا چې د بعل عبادت کولو، ﴿٤﴾ خو ستاسو هغه کسان چې د مالک خدای ستاسو د خدای پاک وفادار وو، هغوی تر نن ورځې پورې ژوندی پاتې دی. ﴿٥﴾ ما تاسو ته هغه ټول قانون بنودلې دے، کوم چې مالک خدای زما خدای پاک ما ته بنودلې دے چې تاسو هغه قانون په هغه ملک کبني پوره کړئ چې د قبضه کولو دپاره ورباندې حمله کوئ. ﴿٦﴾ په وفاداری سره په دې عمل کوئ، نو د نورو قومونو خلقو ته به پته ولگی چې تاسو څومره هوبسيار خلق یئ. کله چې هغوی د دې ټول قانون نه خبر شئ، نو هغوی به ووائی، دا عظیم قوم څومره حکمت او پوهه لری. ﴿٧﴾ بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوی وی، چې د هغوی داسې خدای وی چې په ضرورت کبني ورته دومره نزدې وی لکه څومره چې مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته نزدې دے. مونږ چې کله هم د مدد دپاره هغه ته سوال وکړو نو هغه زمونږ سوال قبلوی. ﴿٨﴾ بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوی وی، چې د هغوی سره داسې د صداقت قانون وی لکه چې نن ما تاسو ته بنودلې دے. ﴿٩﴾ پام کوئ. او دا خبره یقینی کړئ چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو خۀ چې مو په خپلو سترگو لیدلی دی هغه مۀ هېروئ. خپل بچی او نمسی د هغه ورځې نه خبر کړئ، ﴿١٠﴾ چې تاسو د سینا په غره باندې د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کبني ولاړ وئ، کله چې هغه ما ته وفرمائیل چې، خلق راغونډ کړه. زه غواړم چې د هغوی سره خبرې وکړم، نو چې تر کومې پورې هغوی ژوندی وی نو زما فرمانبرداری به زده کوی او خپلو بچو ته به بنائی چې هم دغسې کوی. ﴿١١﴾ چې تاسو څنگه د غره لمنې ته لاړئ او هلته ودرېدئ په کوم چې اور لگېدلې وو او لمبې یې آسمان ته ختلې او ورپه او تکه توره تیاره شوه. ﴿١٢﴾ هغوی ته ووائی چې

مالِکُ خُدائِ ستاسو سره څنگه د اور نه خبرې وکړې، تاسو څنگه د هغه خبرې

واورېدلې خو د هغه صورت مو ونه لیدو. (۱۳) هغه تاسو ته وفرمائیل چې د هغه لوظ

پوره کولو دپاره به څه کوئ، تاسو به په هغه لسو حکمونو عمل کوئ، کوم چې هغه د

کانو په هغه دوه تختو باندې لیکلی ؤو. (۱۴) مالِکُ خُدائِ ما ته وفرمائیل چې تاسو ته هغه

ټول قانون وښایم چې په هغې به تاسو په هغه ملک کښې عمل کوئ چې په کوم باندې

تاسو حمله کوئ او قبضه کوئ پي.

د بُت پرستی خلاف خبرداري

(۱۵) کله چې مالِکُ خُدائِ د سینا په غره باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړې او تاسو

د هغه صورت ونه لیدو، نو خپلې فائدې دپاره پام کوئ چې (۱۶) په هر شکل کښې بُت

جوړولو په وجه خپل ځانونه گناهگار نه کړئ، که هغه شکل د نر وی، یا د ښځې، (۱۷) د

ځناور یا د مارغه، (۱۸) د داسې یو ځناور چې په زمکه تلل کوی یا که په اوبو کښې د

کب وی. (۱۹) په داسې آزمېښت کښې مه پرېوځئ چې څه په آسمان کښې گورئ چې د

هغې عبادت یا خدمت وکړئ، لکه نمر، سپوږمۍ او ستوری. مالِکُ خُدائِ ستاسو خُدائِ

پاک نورو ټولو خلقو ته دا ورکړی دی چې عبادت پي کوی. (۲۰) خو تاسو هغه خلق یئ

چې مالِکُ خُدائِ د مصر نه راوویستلئ چرته چې تاسو د اور په تنور کښې وئ. هغه

تاسو ځکه راوویستلئ چې هغه تاسو خپل خلق جوړ کړی لکه چې نن تاسو یئ. (۲۱) خو

ستاسو په وجه مالِکُ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک ما ته غصه وو او دا قسم پي وخورو

چې ته به د اردن سیند نه پورې نه وځي چې هغه آباد ملک ته لاړ شی کوم چې هغه تاسو

له درکوی. (۲۲) زه به په دې ملک کښې مړ شم او هیڅکله به د سیند نه پورې نه وځم،

خو هغه وخت نزدې دے چې تاسو به واورئ او هغه آباډه زمکه به قبضه کړئ. (۲۳) پام

کوئ. مالِکُ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک چې تاسو سره کوم لوظ کړے دے هغه مه

هېروئ. د هغه حکم منئ چې یو قسم بُت هم مه جوړوئ (۲۴) ځکه چې مالِکُ خُدائِ

ستاسو خُڊائِ پاڪ د يو بل شوى اور په شان دے، او غېرتى خُڊائِ پاڪ دے. (۲۵) تر دې پورې چې تاسو به په هغه مُلك كښې تر پېره وخته پورې يئ او بچى او نمسى به مو پېدا شى، د يو خيز په شكل هم بُت جوړولو په وجه خپل خانونه مۀ گناهاروئ. د مالِك خُڊائِ په نظر كښې دا يو بد عمل دے او د دې په وجه به هغه غصه شى. (۲۶) نن زه آسمان او زمكه ستاسو خلاف گواهان جوړوم، كه تاسو زما نافرمانى وكړئ، نو تاسو به زر د زمكې نه ورك شئ. تاسو به په هغه مُلك كښې پېره موده ژوند ونۀ كړئ كوم چې د اُردن نه پورې دے او تاسو يې قبضه كوئ. تاسو به تباہ شئ. (۲۷) مالِك خُڊائِ به تاسو په نورو قومونو كښې خواره واره كړى، هلته به صرف يو څو كسان ستاسو نه ژوندى پاتې شى. (۲۸) هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت كوئ چې انسان جوړ كړى وى، د لرگو او د كانو معبودان، هغه معبودان چې نۀ ليدل او نۀ اورېدل كولى شى، نۀ خوراك او نۀ بويول كولى شى. (۲۹) خو كه هلته تاسو مالِك خُڊائِ خپل خُڊائِ پاڪ ولټوئ او د زړۀ د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغۀ لټون وكړئ نو تاسو به هغه ومومئ. (۳۰) كله چې تاسو په تكليف كښې يئ او په تاسو باندې دا هر څۀ تېر شوى وى، نو آخر به مالِك خُڊائِ ته راواپس شئ او د هغۀ تابعدارى به وكړئ. (۳۱) هغه رحم كوونكې خُڊائِ پاڪ دے. هغه به تاسو نۀ پرېردى او نۀ به مو تباہ كوى او هغه به هغه لوظ نۀ هېروى چې كوم هغۀ په خپله ستاسو پلار نيكۀ سره كړے دے. (۳۲) تاريخ ته وگورئ. ستاسو د پېدايښت نه مخكښې وخت، او وروستو وخت او زمانې ته وگورئ كله چې مالِك خُڊائِ بنى آدم په زمكه پېدا كړو. ټوله دُنيا ولټوئ. د دې په شان لوى كار مخكښې كله هم شوے دے څۀ؟ ولې مخكښې چا د دې په شان څۀ اورېدلى دى؟ (۳۳) داسې څۀ خلق شته چې هغوى د اور نه د يو خُڊائِ خبرې اورېدلى وى او ژوندى پاتې وى لكه ستاسو په شان؟ (۳۴) بل خُڊائِ كله هم دا جرأت كړے دے چې د بل قوم نه خلق روان كړى او بو يې ځى او هغوى خپل خلق جوړ كړى، لكه څنگه چې مالِك خُڊائِ ستاسو خُڊائِ پاڪ ستاسو دپاره په مصر كښې وكړل؟ ستاسو د سترگو په وړاندې هغۀ د خپل لوى طاقت او قوت نه كار واخستلو، هغۀ وياگانې او جنگ راوستلو، معجزې او نښې يې وښودلې او

يروونكى كارونه يې وکړل. (۲۵) مالک خُداى تاسو ته دا وښودل چې دا ثابتۀ شى چې
 يواځې هغه خُداى پاک دى او بې له هغه نه بل نشته. (۳۶) هغه په تاسو باندې د آسمان نه
 خپل آواز واورېدو چې هغه ستاسو تربيت وکړى، او هغه دلته په زمکه باندې په تاسو
 خپل مقدس اور وليدلو او د دې نه يې تاسو سره خبرې وکړې. (۳۷) ځکه چې هغه
 ستاسو پلار نيکه سره مينه کوله، هغه تاسو غوره کړى او د خپل لوى طاقت سره هغه په
 خپله تاسو د مصر نه راويستلى. (۳۸) کله چې تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو هغه
 هغه قومونه وشړل چې ستاسو نه لوى او طاقتور وو، چې هغه تاسو د هغوى مُلک ته
 راوى او در يې کړى، کوم مُلک چې نن هم ستاسو دى. (۳۹) نو نن دا خبره ياده ساتئ
 او هيڅکله يې مه هېروئ. مالک خُداى هغه خُداى پاک دى چې په آسمان کېښې او لاندې
 په زمکه کېښې موجود دى. بل يو خُداى هم نشته. (۴۰) د هغه ټول قانون ومنئ کوم چې
 نن ما تاسو له درکړې دى، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به هر کار سم وي. په هغه
 مُلک کېښې به اوسېږئ کوم چې مالک خُداى ستاسو خُداى پاک همپشه دپاره تاسو له
 درکوى.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته د پناه دپاره ښارونه

(۴۱) بيا موسى د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته درې ښارونه بېل کړل. (۴۲) کله چې څوک
 په غلطى سره داسې څوک ووژنى چې دشمنى يې ورسره نه وي نو قاتل به د دې ښارونو
 نه يو ښار ته د پناه دپاره وتبستى او خپل ژوند به بچ کړى. (۴۳) د لوړې علاقې په بيابان
 کېښې د بصر ښار، د روبين قبيلې دپاره وو، د جلعاد په علاقې کېښې، د رامات ښار د
 جاد قبيلې دپاره وو، د بسن په علاقۀ کېښې، جولان د منسى قبيلې دپاره وو.

د خُداى پاک د قانون په حقله د حضرت موسى پېغام ورکول

(۴۴) موسى بنى اسرائيلو ته د خُداى پاک قانون او اصول وښودل. (۴۵-۴۶) دا د هغې نه

وروستو ۋو چې هغوی د مصر نه راوتلی ۋو او هغوی د اردن سیند په نمرخاته طرف، بیت فکور بنار ته مخامخ په میدان کښې ۋو، چې هغوی له یې دا قانون ورکړو. دا په هغه علاقه کښې ۋو کومه چې د اموری بادشاه سیحون وه، هغه د حسبون په بنار کښې بادشاهی کوله. موسی او اسرائیلیان چې کله د مصر نه راوتل نو هغه له یې شکست ورکړو. (۴۷) هغوی د هغه او د بسن بادشاه عوج په ملک قبضه وکړه، دا د اموریانو بل بادشاه وو چې د اردن نمرخاته طرف ته اوسېدو. (۴۸) دا ملک د ارنون سیند په غاړه، د عروعر بنار نه واخله، د سربون غره پورې خور وو، کوم چې حرمون دے. (۴۹) په دې کښې هغه ټوله علاقه هم شامله وه چې د اردن سیند نمرخاته طرف ته د مالکې درياب پورې وه او د پسگه د غره تر لمنې پورې وه.

د شریعت لس حکونه

۵ (۱) موسی ټول اسرائیلیان راغونډ کړل او هغوی ته یې وفرمائیل، ”اے بنی اسرائیلو. دې قانون ته غور ونیسئ کوم چې نن زه تاسو له درکوم. دا زده کړئ او وگورئ چې خامخا به ورباندې عمل وکړئ. (۲) د سینا په غره باندې مالک خدای زمونږ خدای پاک یو لوظ وکړو، (۳) هغه لوظ نه صرف زمونږ د پلار نیکه سره وو، بلکې زمونږ ټولو سره وو کوم چې نن ژوندی یو. (۴) مالک خدای هلته په غره باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (۵) په هغه وخت کښې زه ستاسو او مالک خدای په مینځ کښې د مینځگړی په شان د دې دپاره ولاړ وم چې هغه څه ووائی نو زه به یې تاسو ته ووايم، ځکه چې تاسو د اور نه یربډئ او غره ته ونه ختلئ. مالک خدای وفرمائیل چې، (۶) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، چا چې د مصر نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. (۷) زما نه غبر د نورو معبودانو عبادت مه کوئ. (۸) د ځان دپاره د داسې یو څیز په شکل هم بتان مه جوړوئ چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا لاندې په زمکه باندې وی او یا د زمکې د لاندې په اوبو کښې وی. (۹) یو بت ته هم چې سجده ونه

لگوئ او نه يې عبادت وکړئ، ځکه چې زه مالک خدائ ستاسو غېرتی خدائ پاک يم. زه د پلار نيکه د گناه سزا د هغوی اولاد له تر درېم او څلورم نسله پورې ورکوم څوک چې زما نه نفرت کوی. (۱۰) خو زه د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته خپله مينه بنايم څوک چې زما سره مينه لری او زما حکمونه منی. (۱۱) زما نوم د غلطو مقصدونو دپاره مه استعمالوی، ځکه چې زه، مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما نوم بې خايه اخلی. (۱۲) د سبت ورځ ياده لری او دا مقدسه وگنئ، هم هغه شان لکه څنگه چې ما، مالک خدائ ستاسو خدائ پاک حکم کړی دے. (۱۳) په شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزگار کوئ، (۱۴) خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هيڅ څوک کار نه کوی، نه تاسو، نه ستاسو بچی، نه ستاسو غلامان، نه ستاسو ځناور او نه هغه مسافر چې ستاسو په ملک کښې اوسیری. ستاسو غلامان به هم هغه شان آرام کوی لکه څنگه چې تاسو کوئ. (۱۵) هغه راپه ياد کړئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ او ما، مالک خدائ، ستاسو خدائ پاک د خپل لوی طاقت او قوت سره آزاد کړئ. نو ځکه زه تاسو له حکم درکوم چې د سبت ورځ ياده لری. (۱۶) د خپل مور او پلار عزت کوئ، لکه چې زه، مالک خدائ، ستاسو خدائ پاک تاسو له حکم درکوم، نو ستاسو هر څه به سم وی او تاسو به په هغه ملک کښې يو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې درکوم. (۱۷) قتل مه کوئ. (۱۸) زنا مه کوئ. (۱۹) غلامه کوئ. (۲۰) د چا خلاف د دروغو گواهی مه ورکوئ. (۲۱) د بل سړی د بنځې خواهش مه کوئ، د هغه د کور، د هغه د زمکې، د هغه د نوکرانو، د هغه د څاروو، د هغه د خرونو، يا د بل داسې يو شی لالچ هم مه کوئ کوم چې د هغه وی. (۲۲) کله چې تاسو د غره سره راغونډ وئ نو دا حکمونه مالک خدائ تاسو ټولو له درکړل. کله چې هغه د اور نه او د تکې تورې وريځې نه په يو دروند آواز سره خبرې وکړې نو هم دغه حکمونه يې درکړل. بيا هغه دا د کانيو په دوه تختو وليکل او ما له يې راکړل.

٢٣) كله چې ټول غر اور اخستې وو او تاسو د تيارې نه آواز واورېدو، نو ستاسو د قبيلو مشران ما له راغلل (٢٤) او هغوی وویل چې مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته خپله لوی او جلال په هغه وخت وښودلو چې د اور نه مو د هغه خبرې اورېدلې. مونږ ته نن دا پته ولگېده چې که خدای پاک د یو انسان سره خبرې وکړی نو هغه انسان بیا هم ژوندې پاتې کېدې شی. (٢٥) خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرگ په خطر کېښې واچوو؟ هغه لوی اور به مونږ تباہ کړی. زمونږ دا یقین دې که چېرې بیا مونږ د مالک خدای زمونږ د خدای پاک خبرې واورېدلې نو مړه به شو. (٢٦) داسې یو انسان شته څه چې هغه د اور نه د ژوندی خدای پاک خبرې اورېدلې وی او بیا هم ژوندې پاتې وی؟ (٢٧) موسی، واپس لاړ شه او هغه هر څه په غور سره واوره څه چې مالک خدای زمونږ خدای پاک فرمائی. بیا واپس راشه او چې هغه درته څه وئیلی وی نو هغه مونږ ته ووايه. مونږ به هغې ته غوږ ونیسو او عمل به پرې وکړو. (٢٨) كله چې مالک خدای دا واورېدل، نو هغه ما ته وفرمائیل، ما د دې خلقو خبرې اورېدلې دی او هغوی بلکل ټیک وائی. (٢٩) کاش چې هغوی همپشه صرف هم دغه شان احساس لرلې. کاش چې هغوی همپشه زما درناوې کولې او زما ټول حکمونه یې منلې، نو چې د هغوی او د هغوی د اولاد به همپشه دپاره هر څه سم وې. (٣٠) لاړ شه او هغوی ته ووايه چې واپس خپلو خېمو ته لاړ شی. (٣١) خو موسی، ته، زما سره ایسار شه او زه به تا له زما ټول حکمونه درکړم. هغه بیا خلقو ته وښايه، چې هغوی په دې باندې په هغه ملک کېښې عمل کوی کوم چې هغوی له ورکوم. (٣٢) بنی اسرائیلو، گورئ چې تاسو هغه هر څه وکړئ د کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له حکم درکړې دې. او د دې قانون نه اخوا دېخوا مه اوړئ. (٣٣) په هغه ټولو حکمونو عمل کوئ، نو ستاسو هر څه به سم وی او په هغه ملک کېښې به تاسو ژوند تېروئ د کوم قبضه کولو له چې تاسو روان یئ.

۱) دا ټول هغه حکمونه دی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ما له حکم راکړې دے چې تاسو ته یې وښایم. چې په هغه ملک کښې پرې عمل کوئ چې تاسو ورننوځئ او قبضه پرې کوئ. ۲) او چې تر کومې پورې تاسو، ستاسو بچی او ستاسو نمسی ژوندی وی نو د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه خامخا پرېږئ. که تاسو د هغه په ټول قانون عمل وکړو کوم چې زه تاسو له درکوم نو په هغه ملک کښې به ستاسو عمر زیات شی. ۳) اے بنی اسرائیلو، غور شی. او په دې حکمونو باندې عمل کوئ نو ستاسو هر کار به سم وی او په هغه ملک کښې به مو ډېر اولاد پیدا شی چې زرخیزه او آباد دے، لکه څنگه چې مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک، تاسو سره وعده کړې ده. ۴) اے بنی اسرائیلو اووره. مالک زمونږ مالک خدای واحد ذات دے. ۵) تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک سره په پوره زړه سره، په پوره ځان او په خپل ټول طاقت سره مینه ساتئ. ۶) کوم حکمونه چې درکوم نو هغه په یاده یاد کړئ. ۷) خپلو بچو ته دا بیا بیا وریادوئ. که په کور کښې ناست یئ یا په لاره روان یئ، چې ځملي یا پاڅی، نو د دې په حقله د هغوئ سره خبرې کوئ. ۸) دا په خپلو متیو او په خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د نښې په شان وی. ۹) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو ولیکئ.

د نافرمانی خبرداري

۱۰) لکه څنگه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره لوظ کړې دے، هغه به تاسو له لوی لوی او ښائسته ښارونه درکړی کوم چې تاسو نه وی جوړ کړی. ۱۱) کورونه به مو د ښو ښو څیزونو نه ډک وی چې کوم تاسو په کښې اېښی نه وی او هلته به کوهی وی چې تاسو کنستلی نه وی او د انگورو او زیتونو باغونه به وی چې تاسو کړلی نه وی. کله چې مالک خدای تاسو دې ملک ته

راوِلی نو ستا دپاره به خوراک پېر وی او تاسو به مارۀ شئ، ﴿١٢﴾ نو پام کوئ چې مالک
 خدائ هېر نه کړئ کوم چې تاسو د مصر مُلک نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غلامان
 وئ. ﴿١٣﴾ مالک خدائ د خپل خدائ پاک نه یرېږئ، تش د هغه عبادت کوئ او صرف د
 هغه په نوم قسم خورئ. ﴿١٤﴾ د نورو معبودانو عبادت مه کوئ، د هغه خلقو د معبودانو
 کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې وی. ﴿١٥﴾ ځکه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک
 کوم چې تاسو سره اوسېږي، هغه یو غېرتی خدائ پاک دے. د هغه غضب به په تاسو
 راشي او هغه به د زمکې مخ نه تاسو ورک کړي. ﴿١٦﴾ تاسو په خپل مالک خدائ
 آزمېښت مه کوئ، لکه څنگه چې تاسو هغه په مسه کښې آزمائيلو. ﴿١٧﴾ پام کوئ چې د
 هغه په ټول قانون عمل کوئ کوم چې هغه تاسو له درکړې دے. ﴿١٨﴾ د مالک خدائ په
 نظر کښې چې څه صحیح او بښه وی نو هم هغه کوئ، نو ستاسو هر یو کار به سم وی.
 تاسو به هغه آبادې زمکې ته ورننه وځئ او ستاسو به شی چې مالک خدائ ستاسو پلار
 نیکه سره د هغې وعده کړې ده، ﴿١٩﴾ او لکه چې هغه څنگه وعده کړې ده، تاسو به خپل
 دشمنان د هغه ځای نه وشړئ. ﴿٢٠﴾ په راتلونکي زمانه کښې کله چې بچی درنه ټپوس
 کوی چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک د دې ټول قانون د منلو حکم مونږ له ولې
 راکړې دے؟ ﴿٢١﴾ نو هغوی ته ووايئ چې مونږ په مصر کښې د فرعون غلامان وؤ او
 مالک خدائ د خپل لوی طاقت سره مونږ بچ کړو. ﴿٢٢﴾ مونږ په خپلو سترگو ولیدل چې
 هغه مصریانو، فرعون او د هغه ټولو آفسرانو ته خپلې معجزې او یروونکي کارونه
 وښودل. ﴿٢٣﴾ هغه مونږ د مصر نه آزاد کړو چې دلته مو راوولی او دا مُلک راکړی، لکه
 چې څنگه هغه زمونږ پلار نیکه سره وعده کړې وه. ﴿٢٤﴾ بیا مالک خدائ زمونږ خدائ
 پاک مونږ ته حکم وکړو چې د هغه په ټول قانون به عمل کوؤ او د هغه درناوې به کوؤ.
 که مونږ داسې وکړل نو زمونږ قوم به همېشه د هغه د نظر لاندې وی او کامیابی به
 زمونږه وی. ﴿٢٥﴾ که مونږ په وفاداری سره په هغه هر څه عمل وکړو چې مالک خدائ
 زمونږ خدائ پاک یې مونږ ته حکم کړې دے، نو هغه به زمونږ نه رضا وی.

د مالک خدائ قوم

۱) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو هغه مُلک ته وردننه کړی چې د کوم قبضه کولو له ورروان یی او هغه به د دې نه پېر قومونه وشړی. کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ، نو هغه به اووه قومونه وشړی کوم چې ستاسو نه لوی او طاقتور دی.

۲) هغوی حتیان، جرجاسیان، اموریان، کنعانیان، فرزبان، حیوان او یبوسیان دی. کله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو په هغه خلقو زورور کړی او شکست ورکړی، نو هغوی ټول ووژنی. د هغوی سره لوظ مه کوئ او چې هیڅ رحم ورباندې ونه کړی.

۳) د هغوی سره ودونه مه کوئ او خپل اولاد هغوی سره ودونو ته مه پرېږدی،

۴) ځکه چې هغوی به بیا ستاسو اولاد د مالک خدائ نه واپروی چې د هغوی د معبودانو عبادت به کوی. نو بیا به د مالک خدائ غضب په تاسو راشی او تاسو به سمدستی تباہ کړی.

۵) د هغوی د قربانگاه ځایونه وړان کړی، د هغوی مقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړی، د هغوی د اشیرې بُت نښې راوغورزوی او د هغوی بُتان وسوزوی. تاسو د مالک خدائ یعنی د خدائ پاک مقدس خلق یی. نو هغه د زمکې د مخ نه خوښ کړی چې د هغه خپل خاص خلق اوسئ.

۷) مالک خدائ تاسو سره د دې دپاره مینه نه ده کړې او نه یې خوښ کړی یی چې تاسو د نورو خلقو نه زیات وئ، په حقیقت کښې تاسو د ټولو نه وړوکې قوم وئ.

۸) خو مالک خدائ ستاسو سره مینه وکړه او هغه وعده پوره کوی کومه یې چې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه. نو ځکه هغه د خپل لوی طاقت سره تاسو بچ کړی او د مصر بادشاه، فرعون د غلامی نه یې آزاد کړی. یاد ساتئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک، حقیقی خدائ پاک دی او هغه وفادار دی. هغه به خپل لوظ پوره کړی او د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته به نه بدلېدونکې مینه وښائی څوک چې د هغه سره مینه لری او د هغه په حکمونو عمل کوی،

۱۰) او څوک چې ترې نه نفرت کوی نو په بدل کښې به هغه تباہ کړی. هغه به هغه چا له په سزا ورکولو کښې سستی ونه کړی څوک چې د هغه نه نفرت وکړی.

۱۱) تاسو ته چې څه ښودلې شوی

دی نو په هغې عمل وکړئ، نن چې ما کوم قانون درکړې دے په هغې عمل وکړئ.

د فرمانبرداری کولو برکتونه

﴿۱۲﴾ که تاسو دې حکمونو ته غور ونیسئ او په وفاداری سره پرې عمل کوئ، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو سره خپل لوظ پوره کړی او خپله نه بدلېدونکې مینه به درته وښائی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره وعده کړې ده. ﴿۱۳﴾ هغه به ستاسو سره مینه کوی او برکت به درکړی، نو ستاسو شمېر به زیات شی او پېر اولاد به پیدا شی، هغه به ستاسو پتی برکتناک کړی، نو چې ستاسو غله، مے او د زیتونو تېل به پیدا کړی، او هغه به تاسو له برکت درکړی چې تاسو له پېر څاروی، چېلی او گډې درکړی. هغه به دا ټول برکتونه تاسو له په هغه ملک کښې درکړی د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. ﴿۱۴﴾ په دنیا کښې د یو قوم سره به هم ستاسو په شان پېر برکتونه نه وی. نه به ستاسو یو کس او نه به ستاسو یو څاروے شنې گرځی. ﴿۱۵﴾ مالک خدای به تاسو د ټولو بیمارو نه وساتی، هغه به په تاسو باندې داسې خرابې بیماری نه راوولی کومې چې تاسو په مصر کښې لیدلې وې، خو هغه بیماری به ستاسو په ټولو دشمنانو راوولی. ﴿۱۶﴾ هغه هر یو قوم تباہ کړی په کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو زورور کړی یئ او چې په هغوی باندې هیڅ رحم ونه کړئ. د هغوی د معبودانو عبادت مة کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی. ﴿۱۷﴾ په خپل زړه کښې دا مة وایی چې دا قومونه ستاسو نه په شمېر کښې زیات دی او هغوی تاسو نه شی شړلے. ﴿۱۸﴾ د هغوی نه مة یرېږی، هغه څه راپه یاد کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک په فرعون او په ټول مصر وکړل. ﴿۱۹﴾ هغه سختې وباگانې، معجزې او نښې رایادې کړی چې تاسو په خپلو سترگو ولیدلې او هغه لوی طاقت او قوت چې د کوم په ذریعه مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو آزاد کړئ. لکه څنگه چې هغه مصریان تباہ کړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان تباہ کړی چې تاسو ترې نه یرېږی. ﴿۲۰﴾ هغه به په هغوی وارخطائی ورولېږی او هغه به هغوی هم تباہ کړی چې څوک تښتی

او پټيری. (۲۱) نو د دې خلقو نه مۀ یرېږی. مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک ستاسو مل دے، خُدائِ پاک لوی او یروونکے دے. (۲۲) چې تاسو مخ په وړاندې خُی نو هغه به دا قومونه لږ لږ شپړی. تاسو به هغوی ټول په یو خُل نه شی شپړلے، خُکه کۀ تاسو داسې وکړل، نو خُنګلی خُناور به زیات شی او دا به ستاسو دپاره یوه خطرہ جوړه شی. (۲۳) مالک خُدائِ به تاسو ستاسو په دشمنانو زورور کړی او تر هغې پورې به وارخطا وی چې ترخو تباہ شوی نه وی. (۲۴) هغه به د هغوی په بادشاهانو تاسو زورور کړی. تاسو به هغوی ووژنی او هغوی به هېر کړے شی. هیخ خوک به ستاسو مخه نه شی نیولے، تاسو به هر یو تباہ کړئ. (۲۵) د هغوی بُتان وسوزوی. په دې باندې چې کوم سپین زر یا سرۀ زر لګېدلی وی، د هغې خواهش مۀ کوئ، هغه ترې نه د خپلو خُانونو دپاره مۀ اخلئ. گڼې دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی، خُکه چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک د بُت پرستی نه نفرت کوی. (۲۶) هغه بُتان خپلو کورونو ته مۀ راوړئ، گڼې په تاسو به هم هغه لعنت وی کوم چې په هغوی دے. تاسو خامخا د دې بُتانو نه کرکه کوئ او سپک ورته گوری، خُکه چې دا لعنتی دی.

بنی اسرائیلو ته د بشې زمکې ملاوېدل

٨ (۱) ما چې نن کوم قانون درکړے دے په هغه ټول په وفاداری سره عمل کوئ، نو چې داسې تاسو ژوندی پاتې شی او ودان شی او هغه مُلک قبضه کړئ چې مالک خُدائِ د هغې وعده ستاسو پلار نیکۀ سره کړې ده. (۲) هغه رایاد کړئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک په تېرو خُلو بېستو کالونو کښې خُنګه په بیابان کښې په دې اوږد سفر کښې ستاسو لارښودنه وکړه، او په تاسو پې سختی راولېږلې چې په تاسو کښې عاجزی وی او تاسو و آزمائی، نو چې هغه په دې پوهه شی چې ستاسو په زړۀ کښې خۀ دی نو چې د هغۀ په حُکمونو عمل کوئ او کۀ نه. (۳) هغۀ په تاسو باندې عاجزی او لوږه راوستله، نو بیا هغۀ تاسو له د خوراک دپاره من درکړل، هغه خوراک چې د دې نه

مخکبني هيڅکله ستاسو پلار نيکه هم نه وو خوړلے. هغه دا د دې دپاره وکړل چې تاسو ته وښائي چې بنی آدم دې په دې يقين نه ساتي چې هغه تش په روتی پائی، خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د مالک خدائ د خولې نه راوخی. (٤) په دې څلوېښتو کالو کبني ستاسو جامې نه دی زړې شوې او نه مو پښې پرسېدلې دی. (٥) یاد لرئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو د اصلاح دپاره سزا درکوی لکه چې یو پلار خپلو بچو له تربیت ورکوی. (٦) نو بیا، هم هغه شان کوی چې څنگه مالک خدائ حکم درکړے دے، د هغه د قانون په مطابق ژوند تېروئ او د هغه تابعداری کوی. (٧) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو هغه زرخېز ملک ته راوولی، یو داسې ملک چې سیندونه او ولې په کبني وی چې د هغه چينو نه وتلې وی چې د درو او غرونو نه بهیږی، (٨) یو داسې ملک چې غنم، اوربشي، انگور، اینځر، انار، د زيتونو تېل او شات په کبني پېدا کيږی. (٩) هلته به هيڅکله اوږی نه شی او نه به محتاج شی. د هغې په تېرو کبني اوسپنه شته دے او د هغې غرونو نه تاسو تانبه راويستلے شی. (١٠) تاسو چې د خوراک دپاره څه غواړئ هغه هر څه به درته ملاوېږی او چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک کوم آباد ملک درکړے دے د هغې دپاره به تاسو د هغه شکر ادا کړئ.

مالک خدائ نه هېرول

(١١) پام کوی چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک هېر نه کړئ، نن چې کوم قانون زه درکوم چې په هغې باندې عمل کولو کبني ناکامه نه شی. (١٢) کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هغه هر څه ملاو شی چې تاسو يې غواړئ او د اوسېدو دپاره ښائسته کورونه جوړ کړئ (١٣) کله چې ستاسو څاروی، گډې، ستاسو سپين زر او سره زر او ستاسو نور هر څيز زيات شی، (١٤) نو دا خبره يقيني کړئ چې تاسو مغروره نه شی او مالک خدائ ستاسو خدائ پاک هېر نه کړئ چې هغه تاسو د مصر نه راويستلے، چرته چې تاسو غلامان وئ. (١٥) هغه تاسو د هغه لوی او يروونکی بيابان په لاره بوتلے چرته

چي زھريله ماران او لږمان وُو. په هغه خُشکه او تږي زمکه کښي هغه ستاسو دپاره د سختي تيرې نه اوبه روانې کړې. ﴿١٦﴾ په بيابان کښي د خوراک دپاره هغه تاسو له من درکړل، هغه خوراک چي ستاسو پلار نيکه هيڅکله نه وو خوړلې. هغه په تاسو سختي راولېږلې چي تاسو و آزمائي، نو چي داسي په آخر کښي ستاسو هر څه سم شي. ﴿١٧﴾ پام کوئ چي تاسو په خپل زړه کښي دا ونه وايئ چي په خپل طاقت او قوت سره تاسو خپل ځانونه مالداره کړي دي. ﴿١٨﴾ ياد لرئ دا مالک خدائ ستاسو خدائ پاک دے چي هغه تاسو له د مالداره کېدو طاقت درکړے دے. هغه ځکه دا کوي چي هغه تر نن ورځ پورې وفادار دے چي په هغه لوظ ودرېږي کوم چي هغه ستاسو پلار نيکه سره کړے وو. ﴿١٩﴾ هيڅکله مالک خدائ ستاسو خدائ پاک مہ هېروئ او نه چي نورو معبودانو ته واورئ چي د هغوي عبادت او خدمت وکړئ. که تاسو داسي وکړل، نو زه نن تاسو له خبردارے درکوم چي بي شکه تاسو به تباہ شي. ﴿٢٠﴾ که چرې تاسو د مالک خدائ تابعداري ونه کړئ، نو د هغه قومونو په شان به تاسو تباہ شي کوم چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو مخ په وړاندې تلو سره تباہ کوي.

د خلقو نافرمانی

٩ ﴿١﴾ اے بنی اسرائیلو واورئ. تاسو به نن د اردن سیند نه پورې وځئ او هغه ملک به قبضه کړئ چي د هغه قومونو دے چي ستاسو نه لوی او طاقتور دي. د هغوي بناړونه لوی لوی دي چي دېوالونه يې آسمان ته رسېږي. ﴿٢﴾ هغه خلق په خپله تکړه او لوړ لوړ دي، هغوي دېوان دي او تاسو دا خبره اورېدلې ده چي د هغوي په مقابله کښي هيڅ څوک نه شي ودرېدلې. ﴿٣﴾ خو تاسو به په خپله وگورئ چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به د بل شوي اور په شان ستاسو نه مخکښي روان وي. چي مخ په وړاندې ځي نو خدائ پاک به هغوي له شکست ورکړي، هغوي به وشړي او زر به يې تباہ کړي، هم هغه شان چي څنگه هغه وعده کړې ده. ﴿٤﴾ کله چي مالک خدائ ستاسو خدائ

پاک هغوی ستاسو دپاره د هغه مُلک نه وباسی، نو په خپل زړه کبني داسې مه وایئ چې گني تاسو نېک خلق یئ او د دې دپاره یې راوستلئ چې دا مُلک ستاسو شی. داسې نه ده، مالک خدای دا خلق ستاسو دپاره ځکه وباسی چې هغوی بدکاره دی. (۵) په دې وجه نه چې تاسو نېک عمله او بښه خلق یئ خو مالک خدای تاسو پرېږدی چې د هغوی مُلک ونیسئ. هغه به هغوی وشړی ځکه چې هغوی بدعمله خلق دی او د هغه اراده دا ده چې ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، او یعقوب سره یې کومه وعده کړې وه هغه پوره کړی. (۶) ځان په دې بښه پوهه کړئ چې مالک خدای دا زرخیزه مُلک تاسو له ستاسو د بښه والی په وجه نه درکوی بلکې تاسو خو ضدی خلق یئ. (۷) دا خبره مه هېرئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک په بیابان کبني تاسو څنگه غصه کړو. د هغه ورځې نه واخله چې تاسو په کبني د مصر نه راووتلئ تر ننه پورې چې دلته راورسېدلئ، تاسو د هغه خلاف بغاوت کړئ. (۸) د سینا په غره باندې هم تاسو مالک خدای دومره غصه کړو چې ستاسو بربادولو ته تیار وو. (۹) زه غره ته وختلم چې د کانو هغه تختې راواخلم چې هغه لوظ ورباندې لیکلې شوي وو کوم چې مالک خدای تاسو سره کړي دي. زه هلته بغېر د څه خوراک څښاک نه څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پاتې شوم. (۱۰) بیا مالک خدای ما له د کانو هغه دوه تختې راکړې چې په هغې باندې هغه په خپله هغه څه لیکلي وو څه یې چې په هغه ورځ د اور نه تاسو ته فرمائیلی وو چې هلته د غره سره راغونډ وئ. (۱۱) د هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو نه وروستو مالک خدای ما له د کانو هغه دوه تختې راکړې چې په کومو باندې هغه شریعت لیکلې وو. (۱۲) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چې سمدستی د غره نه کوز شه، ځکه چې ستا خلق کوم چې تا د مصر نه راوویستل، هغوی مرتد شوی دی. هغوی د هغه څه نه زر اوږدلی دی چې ما یې حکم ورکړی دی او هغوی د خپلو ځانونو دپاره د سرو زرو یو بُت جوړ کړی دی. (۱۳) مالک خدای ما ته دا هم وفرمائیل، ما ته پته ده چې دا څومره ضدی خلق دی. (۱۴) ته د هغوی دپاره ما ته منت ونه کړې. زه هغوی تباہ کوم او هیڅ څوک به یې بیا نوم وانه خلی. نو زه به تا د داسې قوم پلار جوړ کړم چې د دوی نه به لوی او

طاقتور وی. (۱۵) نو زهٔ واپس شوم او د غرهٔ نه راکوز شوم، هغه د کاپو دوه تختې مې راروانې کړې وې چې په کومو باندې شریعت لیکلې شوې وو. د غر نه د اور لمبې ختلې. (۱۶) ما ته پته ولگېده چې تاسو د هغه حکم نافرمانی کړې ده کوم چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو له درکړې وو او تاسو د هغه خلاف گناه کړې وه چې د سخی په شکل کبني مو د سرو زرو بت جوړ کړې وو. (۱۷) نو هلته ستاسو په مخکبني ما د کاپو تختې راوغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (۱۸) نو یو ځل بیا زهٔ د مالک خدائ په حضور کبني څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم او نهٔ مې څه خوړل او نهٔ مې څه څښل. دا ځکه چې تاسو د مالک خدائ خلاف گناه کړې وه او هغه مو غصه کړې وو. (۱۹) زهٔ د مالک خدائ د سخت قهر نه ویرېدم، ځکه چې هغه دومره غصه وو چې تاسو تباہ کړی، خو مالک خدائ یو ځل بیا زما واورېدل. (۲۰) مالک خدائ هارون ته هم دومره غصه وو چې وې وژنی، نو په هغه وخت ما د هارون دپاره هم دُعا وکړه. (۲۱) ما هغه د گناه نه پک څیز یعنی د سرو زرو سڅې واخستو کوم چې تاسو جوړ کړې وو او په اور کبني مې واچولو. بیا ما دا ټوټې ټوټې کړو، د اوږو په شان مې مېده کړو او هغه مې په هغه وکله کبني وغورزولو چې د غر نه لاندې بهېده. (۲۲) کله چې تاسو په تبیعره، مسه، قبروت هتاوه کبني وئ نو تاسو هلته هم مالک خدائ غصه کړې وو. (۲۳) او چې کله هغه تاسو د قادس برنیع نه د دې حکمونو سره ولېږلې چې لار شئ او هغه مُلک ونیسئ کوم یې چې تاسو له درکولو، نو تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه، تاسو په هغه یقین ونهٔ کړو او نهٔ مو د هغه فرمانبرداري وکړه. (۲۴) چې د کوم وخت نه ما تاسو پېژندلی یئ، تاسو د مالک خدائ خلاف سرکشی کړې ده. (۲۵) نو په هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو کبني زهٔ د مالک خدائ په حضور کبني پرمخې پروت وم، دا ځکه چې ما ته پته وه چې هغه ستاسو د تباہ کولو اراده لری. (۲۶) او ما دُعا وکړه، اے مالک خدایه، خپل خلق مهٔ تباہ کوه، هغه خلق چې تا بچ کړل او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې د مصر نه راوویستل. (۲۷) خپل خدمت کوونکے ابراهیم، اسحاق او یعقوب رایاد کړه او د دې خلقو ضد، بدکاری او گناه ته مهٔ گوره. (۲۸) گنې،

مِصریان به ووائی چې تہ د دې جوگه نہ یې چې خپل خلق هغه مُلک ته بوځي چې د هغوی سره دې وعده کړې ده. هغوی به ووائی چې تا خپل خلق بیابان ته د دې دپاره بوتلل چې هغوی ووژني، ځکه چې تا د هغوی نه نفرت کولو. (۲۹) د دې هر څه نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې هغوی د مصر نه راوویستل.

حضرت موسیٰ ته د شریعت د حکمونو نوې تختې ملاوېدل

۱۰ (۱) په هغه وخت کښې مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”د اولنو په شان دوه د کانی تختې جوړې کړه او یو د لرگی صندوق جوړ کړه چې هغه تختې په کښې کېږدې. په غر باندې ما ته راوخېڙه، (۲) او زه به په هغې باندې هم هغه څه ولیکم څه چې ما په هغه تختو باندې لیکلی ؤو چې تا ماتې کړې او بیا به تہ هغه په صندوق کښې کېږدې.“ (۳) نو ما د کیکر لرگی نه یو صندوق جوړ کړو او د اولنو په شان مې د کانی دوه تختې جوړې کړې او د ځان سره مې غر ته وخېژولې. (۴) بیا مالک خدای په هغه تختو باندې هم هغه خبرې ولیکلې کومې چې هغه په ورومې ځل لیکلې وې، دا هغه لس حکمونه ؤو چې تاسو له یې په هغه ورځ درکړل چې د غر سره راغونډ وئ او هغه د اور نه خبرې وکړې. مالک خدای ما له تختې راکړې. (۵) او زه د غره نه راکوز شوم څنگه چې مالک خدای ما ته حکم کړی وو، نو تختې مې په صندوق کښې کېښودلې. او هغه تختې تر اوسه پورې په صندوق کښې پرتې دی.“ (۶) بنی اسرائیل د یعقان د خلقو د کوهو نه روان شول او موسیره ته لاړل. او هلته هارون په حق ورسېدو او دفن شو او د هغه زوی الی عزر د هغه په ځای د امام په توگه خدمت کولو. (۷) د هغه ځای نه هغوی جدجوده او بیا یطباته ته لاړل، هغه مُلک چې د اوبو ډېر نهرونه په کښې دی. (۸) په هغه وخت مالک خدای د لیوی قبیلې سړی مقرر کړل چې د لوظ صندوق وړی او د امامانو په توگه د هغه خدمت کوی او د هغه په نوم برکت غواړی. او تر اوسه پورې د هغوی دا ذمه

واری دی. (۹) نو د لیوی قبیلې ته د نورو قبیلو په شان زمکه ملاو نه شوه، مالک خُدائ په خپله د هغوی میراث وو هم هغه شان چې څنگه مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وعده کړې وه. (۱۰) ”د ورومبی ځل په شان زه په غر باندې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې ایسار شوم، مالک خُدائ یو ځل بیا زما خبرې ته غور و نیولو او په دې رضا شو چې تاسو به نه تباه کوی. (۱۱) بیا هغه ما ته وفرمائیل چې پاڅم او ستاسو لارښودنه وکړم، چې تاسو هغه ملک ونیسئ چې د کوم وعده یې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه.

د مالک خُدائ درناوی او عبادت کول

(۱۲) اوس، اے بنی اسرائیلو، هغه څه واورئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې ستاسو نه غواړی. د مالک خُدائ خپل خُدائ پاک نه یربړئ، د هغه پوره تابعداری کوئ، د هغه سره مینه کوئ او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه خدمت کوئ، (۱۳) او د هغه ټول قانون منئ. دا زه نن ستاسو د فائدې دپاره درکوم. (۱۴) گورئ، دا اوچت آسمانونه د مالک خُدائ دی، دا زمکه او په دې کښې هر څه د هغه دی. (۱۵) خو د مالک خُدائ مینه ستاسو پلار نیکه سره دومره زیاته وه چې د نورو خلقو په ځای یې تاسو خوښ کړئ او تر اوسه پورې د هغه غوره خلق یئ. (۱۶) نو د اوس نه د مالک خُدائ تابعداره اوسئ او خپل ضد پرېږدئ. (۱۷) مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د معبودانو خُدائ پاک او د مالکانو مالک خُدائ دی. هغه لوی او طاقتور دی، د هغه نه یره په کار ده. هغه نه د چا طرفداری کوی او نه رشوت اخلی. (۱۸) هغه دا گوری چې د یتیمانو او کونډو سره ښه سلوک کپړی او که نه، هغه د مسافرو سره مینه کوی کوم چې زمونږ خلقو سره اوسپړی او هغوی له خوراک او جامې ورکوی. (۱۹) نو د مسافرو سره مینه کوئ، ځکه چې په یو وخت کښې تاسو هم د مصر په ملک کښې مسافر وئ. (۲۰) مالک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه یربړئ او صرف د هغه عبادت کوئ. د هغه وفادار اوسئ او صرف د هغه په نوم قسم خورئ. (۲۱) د هغه ثناء وایئ، هغه ستاسو خُدائ پاک

دے او تاسو په خپلو سترگو هغه لوی او عجیبه کارونه لیدلی دی چې ستاسو دپاره یې کړی دی. ﴿۲۲﴾ کله چې ستاسو پلار نیکه مصر ته لاړل، هغوی صرف اویا کسان وو. خو اوس مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره کړی یی.

د مالک خدای لوی

۱۱ ﴿۱﴾ مالک خدای خپل خدای پاک سره مینه کوئ او د هغه ټولې مطالبې، اصول، قانون او حکمونه منئ. ﴿۲﴾ چې تاسو د مالک خدای په حقله څه زده کړی دی نو هغه اوس یاد ساتئ. ستاسو په بچو نه بلکې په تاسو پخپله دا واقعي تېرې شوې. تاسو د مالک خدای لوی، د هغه طاقت، د هغه قوت، ﴿۳﴾ او د هغه معجزې ولیدلې. تاسو ولیدل چې هغه د مصر په بادشاه فرعون او د هغه په ټول ملک باندې څه وکړل. ﴿۴﴾ تاسو ولیدل چې مالک خدای د مصریانو لښکر، سره د هغوی د آسونو او جنگی گاپو څنگه تباہ کړل او په بحر قلزم کښې یې پوب کړل کله چې هغوی تاسو پسې وو. ﴿۵﴾ تاسو ته پته ده چې مالک خدای ستاسو دې ځای ته رارسېدو نه مخکښې په بیابان کښې څه وکړل. ﴿۶﴾ هغه رایاد کړئ چې د روبین قبیلې د ایاب د زامنو، داتن او ابیرام سره یې څه وکړل. د ټولو په مخکښې زمکه وچاوده او هغوی یې سره د خپلو کورنو، د خپلو خېمو او د هغوی د ټولو نوکرانو او ځناورو تېر کړل. ﴿۷﴾ او، تاسو هم هغه خلق یی چې په خپلو سترگو مو هغه ټول کارونه لیدلی دی څه چې مالک خدای کړی وو.

د وعده کړې شوې زمکې برکتونه

﴿۸﴾ نن چې زه کوم قانون درکوم په هغه ټول عمل کوئ، نو تاسو ته به طاقت ملاو شی چې د سیند نه پورې وځی او هغه ملک قبضه کړئ کوم ته چې تاسو وردننه کېدونکی

۹. نو تاسو به په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړئ چې مالک خدای ستاسو پلار نیکه او د هغوی اولاد له یې د ورکولو وعده کړې ده، هغه مُلک چې زرخېزه او آباد دے.

۱۰. کوم مُلک چې تاسو قبضه کوئ هغه مُلک د مصر په شان نه دے، چرته چې تاسو مخکښې اوسېدئ. هلته به چې تاسو تخم گرلو، نو د پټو اویو کولو دپاره به تاسو سخته خواری کوله، ۱۱. خو چې تاسو کومې زمکې ته ورننوځئ هغه د غرونو، مېدانونو مُلک دے، یو داسې مُلک چې په باران اویه کېږي. ۱۲. مالک خدای ستاسو خدای پاک د دې مُلک خیال ساتی او د کال په هر موسم کښې یې ورباندې نظر وی. ۱۳. نو که تاسو زما په حکمونو په وفاداری سره عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی، او تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک سره مینه کوئ او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت کوئ، ۱۴. نو بیا به هغه ستاسو په مُلک کښې په صحیح موسم کښې، په خزان او سپرلی کښې بارانونه ووروی، نو تاسو به د زیتونو تېل، غله او انگور راټولوی، ۱۵. او د څاروو دپاره به وابښه درته ملاوېږي. او ستا دپاره به خوراک پېر وی او تاسو به ماږه شی. ۱۶. پام کوئ، چې خپل زړونه مو دوکه نه کړی چې د مالک خدای نه واوړئ او د نورو معبودانو خدمت او عبادت وکړئ. ۱۷. که تاسو داسې وکړل نو مالک خدای به تاسو ته په قهر شی. هغه به د آسمان نه په تاسو باران بند کړی او ستاسو زمکه به اوچه شی او فصلونه به نه راشنه کوی. بیا به تاسو زر هلته مړه شی، اگر چې هغه زمکه ښه ده کومه چې تاسو له درکوی. ۱۸. دا حکمونه یاد ساتئ او په ذهن کښې یې وساتئ. دا په خپلو مټو او خپلو تندو باندې وترئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د یوې ښې په شان وی. ۱۹. دا په خپلو ماشومانو زده کړئ. چې تاسو په کور کښې یئ او یا په لاره روان یئ، چې تاسو ځملي او یا پاڅئ نو د دې په حقله د هغوی سره خبرې کوئ. ۲۰. دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو ولیکئ. ۲۱. نو تاسو او ستاسو بچی به په هغه مُلک کښې یو اوږد عمر تېر کړی چې مالک خدای ستاسو د پلار نیکه سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. تر څو چې زمکه او آسمان وی نو تاسو به هلته اوسېږئ. ۲۲. ما چې کوم حکمونه درکړی دی په هغې باندې په ایماندارۍ سره عمل کوئ یعنې، مالک خدای د

خپل خدائ پاک سره مينه کوي، د هغه په لاره سم روان اوسئ او د هغه نه مه لرې کبرئ، (٢٣) نو چې تاسو مخ په وړاندې خئ نو هغه به هغه ټول قومونه وشرئ او تاسو به هغه ملک قبضه کړئ کوم چې د هغه قومونو دے چې ستاسو نه لوي او طاقتور دي. (٢٤) تاسو چې چرته هم قدم ردئ، نو هغه زمکه به ستاسو وي. ستاسو علاقه به د بيابان نه تر لبنان پورې، د فرات د سيند نه واخله د مديتراني د سمندر پورې خوره وي. (٢٥) په هغه ملک کبني چې تاسو چرته هم خئ، مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه خلق ستاسو نه ويروى لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده او هيڅ څوک به هم ستاسو په مخکبني نه شي ودرېدلے. (٢٦) گورئ، زه نن تاسو خپلي خوبني ته پرېدم چې برکت غواړئ او که لعنت، (٢٧) برکت به په دې کبني وي، چې د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په هغه حکمونو عمل کوي چې نن يې زه درکوم، (٢٨) لعنت به په دې کبني وي، چې تاسو د دې حکمونو نافرمانی وکړئ او د هغه معبودانو عبادت ته واوړئ چې تاسو مخکبني نه دي پېژندلي. (٢٩) کله چې مالک خدائ تاسو هغه ملک ته راوړي کوم چې تاسو قبضه کوي، نو د برکت آواز به تاسو د گرزيم غر نه وکړئ او د لعنت آواز به د عيبال غر نه وکړئ. (٣٠) دا دوه غرونه د کنعانيانو په علاقه کبني د اردن سيند نمرپرېواته طرف ته دي، کنعانيان د اردن په مېدان کبني اوسېري، چې جلجال ښار ته نژدې دے او د مور ه مقدسو ونو نه لرې نه دے. (٣١) زر به تاسو د اردن سيند نه واوړئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوي. کله چې هغه ملک ونيسئ او په کبني اوسېړئ، (٣٢) نو گورئ، په هغه ټولو حکمونو به عمل کوي کوم چې نن زه درکوم.

د عبادت دپاره يو خائ

١٢ (١) موسی و فرمائيل چې، ”دا هغه حکمونه دي چې تاسو به په هغه ملک کبني پرې عمل کوي چې مالک خدائ، ستاسو د پلار نيکه خدائ پاک يې درکوي. چې تاسو

ژوندی یئ نو خامخا به ورباندې عمل کوی. (۲) کوم مُلک چې تاسو نیسئ په هغې کبښې هغه ټول ځایونه تباہ کړئ چرته چې هغه خلق په لوړو غرونو، په غونډو او د لویو شنو ونو لاندې د خپلو معبودانو عبادت کوی. (۳) د هغوی د قربانی ځایونه وران کړئ او د هغوی د کابو مقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشیرې بُت نښې وسوزوئ او د هغوی بُتان ټوټې ټوټې کړئ او د هغه ځایونو نه د هغوی د بُتانو نوم نشان ختم کړئ. (۴) د مالک خُدای د خپل خُدای پاک عبادت هغه شان مۀ کوی لکه څنگه یې چې هغوی کوی. (۵) خو مالک خُدای به د ستاسو ټولو قبیلو د علاقې نه یو ځای خوښ کړی، هلته به خلق د هغه حضور ته راځی او د هغه عبادت به کوی. (۶) هلته به خپلې سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپله لسمه حصه او مقدسې نذرانې، خپلې منښتې، خپلې رضاکارانه نذرانې او د خپلو څاروو او گډو وړومی پېدا شوی بچی پېش کوی. (۷) هلته، د مالک خُدای ستاسو خُدای پاک په حضور کبښې تاسو او ستاسو خاندان به خوراک کوی او د هغه هر څیز نه به پوره خوند اخلئ چې تاسو د هغې دپاره محنت کړی وی. ځکه چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک تاسو له برکت درکړی دے. (۸) کله چې هغه وخت راشی، نو تاسو چې داسې کارونه ونۀ کړئ لکه چې دلته یې کوی. تر اوسه پورې چې تاسو ته څۀ بڼۀ ښکارېدل نو هم هغه شان مو کول، (۹) ځکه چې تاسو ته هغه میراث لانه دے ملاو شوے چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک یې تاسو له درکوی، چې هلته به تاسو په امن کبښې اوسېږئ. (۱۰) کله چې تاسو د اُردن سیند نه واورئ، نو مالک خُدای به هغه مُلک تاسو له په میراث کبښې درکړی. هغه به تاسو د خپلو ټولو دشمنانو نه په حفاظت کبښې وساتی او تاسو به په امن کبښې اوسېږئ. (۱۱) مالک خُدای به یو ځای خوښ کړی چرته به چې د هغه عبادت کبښې او هلته به تاسو هغه له هغه هر څۀ راوړئ چې ما یې حُکم درکړی دے، یعنې خپلې سوزېدونکې نذرانې او خپلې نورې قربانۍ، ستاسو لسمه حصه او منښتې او هغه خاص نذرانې چې تاسو د مالک خُدای سره د هغې وعده کړې وی. (۱۲) د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو سره چې ستاسو په ښارونو کبښې اوسېږی، هلته د هغه په حضور کبښې

خوشحالی کوی، یاد لرئ چي د لیویانو به په زمکه کبني هيخ میراث نه وی. (۱۳) تاسو به خپلي نذراني هلته نه پيش کوي چي چرته ستاسو خوبنه وی، (۱۴) تاسو به خپلي نذراني صرف په هغه يو خائي کبني پيش کوي چي مالک خدائ به يي ستاسو د يوې قبيلي په علاقه کبني خوبن کړي. صرف هلته به تاسو خپلي سوزېدونکي نذراني او نور هغه ټول کارونه کوي چي ما يي تاسو له حکم درکړي دے. (۱۵) چي چرته تاسو اوسپړئ نو تاسو هلته خپل خناور حلالولې او خوړلې شي. مالک خدائ چي څومره ډېر درکوي نو هغه خوړلې شي. تاسو ټول که پاک يئ يا ناپاک، هغه خوړلې شي، لکه څنگه چي تاسو هوسي يا د غرڅي غوبنه خوري. (۱۶) خو تاسو به د هغې وينه نه څښي، تاسو به خامخا د هغې وينه لکه د اوبو په زمکه تويوي. (۱۷) څه چي تاسو مالک خدائ ته پيش کوي د هغې نه به هيخ يو څيز په هغه ځايونو کبني نه شي خوړلې چرته چي تاسو اوسپړئ، نه ستاسو د غلي لسمه حصه، نه خپل مے، نه د زيتونو تېل، نه ستاسو د څاروو او گډو ورومبې پېدا شوي بچي، نه د هغه تحفي نه چي تاسو يي د مالک خدائ سره وعده کړي وي، نه ستاسو رضاکارانه نذراني او نه نورې نذراني. (۱۸) تاسو او ستاسو بچي به، سره د ستاسو نوکرانو او د لیویانو چي ستاسو په ښارونو کبني اوسپړي، دا نذراني به صرف د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په حضور کبني خوري، صرف د عبادت په هغه يو خائي کبني کوم چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک خوبن کړي وي. او تاسو به هلته په هغه هر څه باندې خوشحاله يئ کوم چي تاسو کړي وي. (۱۹) گوري، چي تر کومې پورې تاسو په خپل ملک کبني اوسپړئ نو چي لیویان هم هېر نه کړي. (۲۰) کله چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو علاقه لويه کړي، لکه څنگه چي هغه وعده کړي ده نو بيا چي کله هم تاسو غواړئ نو هلته غوبنه خوړي شي. (۲۱) د عبادت هغه يو خائي که ډېر لرې وي، نو بيا چي ستاسو خوبنه وي، نو هغه څاروي يا گډ حلالولې شي کوم چي مالک خدائ درکړي وي او تاسو هغه غوبنه په کور کبني خوړلې شي، لکه څنگه چي ما تاسو ته وئيلي دي. (۲۲) هر څوک چي پاک وي يا ناپاک، نو هغه دا غوبنه خوړلې شي، لکه څنگه چي هغه د هوسي يا غرڅي غوبنه خوري. (۲۳) صرف

هغه غوښه مہ خورئ چي وينه لا په کښي وي، ځکه چي په وينه کښي ژوندون وي، نو تاسو د غوښي سره ژوندون مہ خورئ. (۲۴) وينه د خوراک دپاره مہ استعمالوي، بلکي د اوبو په شان يي په زمکه تويوي. (۲۵) که تاسو دا حکم ومنئ، نو مالک خدائ به خوشحاله شي او ستاسو او ستاسو د بچو به هر کار سم وي. (۲۶) خپلي نذراني او هغه تحفي چي تاسو يي د مالک خدائ سره وعده کړي وي د عبادت هغه يو خائ ته راوړئ. (۲۷) هلته هغه نذراني پيش کوي کوم چي د مالک خدائ په قربانگاه باندې پوره سوزولې شي. هغه نذراني هم پيش کوي چي تاسو د هغي غوښه خورئ او وينه يي په قربانگاه باندې تويوي. (۲۸) په هغه هر څه باندې په وفاداري سره عمل کوي چي ما يي حکم درکړې دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به د همپشه دپاره هر کار سم وي، ځکه چي تاسو به هغه کار کوي چي کوم صحيح وي او په کوم باندې چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک خوشحاليږي.

د بُت پرستي خلاف خبرداري

(۲۹) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه قومونه تباہ کړي چي تاسو د هغوي ملک ونيسي، نو تاسو به هغه ملک قبضه کړئ او هلته به اوسېږئ. (۳۰) پام کوي چي کله مالک خدائ هغه قومونه تباہ کړي، نو چي د هغوي په عبادت او رسمونو کښي راگېر نه شي چي هغه ومنئ، ځکه هغه به ستاسو دپاره يو دام وي. د دې معلومولو کوشش مہ کوي چي هغوي د خپلو معبودانو عبادت څنگه کوي، چي تاسو هم هغه شان عبادت وکړئ. (۳۱) د مالک خدائ د خپل خدائ پاک عبادت هغه شان مہ کوي چي څنگه هغوي د خپلو معبودانو عبادت کوي، ځکه چي هغوي د خپلو معبودانو په عبادت کښي ټول هغه حرام کارونه کوي چي مالک خدائ ترې نه نفرت کوي. تر دې پورې چي هغوي په اور کښي خپل بچي هم قرباني کوي. (۳۲) هغه هر څه کوي چي ما يي حکم درکړې دے، په دې کښي مہ څه کموي او مہ څه زياتوي.

کېدې شی چې پېغمبران یا د خوبونو تعبیر ورکونکی د یوې معجزې یا د یوې عجیبه نبی وعده وکړی، (۲) او که هغه پېشگوئی شوې نبی یا معجزې څرگندې شی، او که هغوی وائی، چې نورو معبودانو ته راوورئ کوم چې تاسو نه دی پېژندلی او د هغوی عبادت وکړئ، (۳) نو هغه پېغمبرانو یا د خوبونو تعبیر ورکونکو ته غور مه نیسی. مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو معلوموی چې تاسو د مالک خدای سره د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره مینه کوئ او که نه. (۴) د مالک خدای تابعداری کوئ او د هغه درناوې کوئ، د هغه اطاعت کوئ او د هغه حکمونه منئ، د هغه عبادت کوئ او د هغه وفادار اوسی. (۵) خو هغه د خوبونو تعبیر ورکونکی یا پېغمبران ووژنی چې تاسو ته وائی چې د مالک خدای خلاف بغاوت وکړئ، چا چې د مصر نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. داسې خلق تاسو د هغه لارې نه اړوی په کومه باندې چې مالک خدای تاسو له د تلو حکم درکړې دے. هغوی دې خامخا ووژلې شی، چې خپل ځانونه د دې بد عمل نه خلاص کړئ. (۶) که ستاسو ورور، زوی، لور، یا په تاسو گرانه ښځه، یا ستاسو نزدې دوست هم تاسو ته پټ پټ وائی چې د نورو معبودانو عبادت وکړئ، هغه معبودان چې تاسو او ستاسو پلار نیکه یې هیڅکله هم عبادت نه دے کړې. (۷) کېدې شی چې هغوی تاسو ته ووائی چې د هغه خلقو د معبودانو عبادت وکړئ کوم چې ستاسو سره نزدې اوسیری یا د هغه خلقو د معبودانو کوم چې ستاسو نه لرې اوسیری. (۸) خو هغوی ته توجو مه ورکړئ او مه ورته غور نیسی. په هغوی باندې هیڅ رحم یا ترس مه کوئ او د هغوی خبره مه پتوی. (۹) هغوی ووژنی. وپرومبې کانې تاسو ورگزار کړئ او بیا نور خلق ورپرېردئ چې سنگسار یې کړی. (۱۰) سنگسار یې کړئ چې مړ شی. هغوی کوشش کولو چې تاسو د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه تاسو واپړوی، کوم چې تاسو د مصر ملک نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. (۱۱) نو د بنی اسرائیلو ټول خلق به خبر شی چې څه وشول،

هغوی به ویریزی او بیا به هیڅکله هیڅ څوک هم داسې بد عمل ونه کړی. (۱۲) کله چې تاسو په هغه ښارونو کښې اوسېږئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو کېدې شی چې تاسو خبر شی (۱۳) چې ستاسو د قوم څه لوفرانو خلقو د خپل ښار خلق بې لارې کړی دی چې د هغه معبودانو عبادت وکړی چې تاسو یې کله هم د دې نه مخکښې عبادت نه دے کړے. (۱۴) که تاسو داسې یو افواه واورئ، نو د هغې پوره معلومات وکړئ، نو که په رښتیا دا بد عمل شوے وی، (۱۵) نو بیا د هغه ښار ټول خلق او د هغوی ټول ځناور هم ووژنئ. هغه ښار پوره تباہ کړئ. (۱۶) کوم خلق چې هلته اوسېږی د هغوی ټول مال هم راوړئ او د ښار په مرکزی ځای کښې یې ډېرے کړئ. بیا هغه ښار او چې په هغې کښې څه هم وی مالک خدای ستاسو خدای پاک ته د نذرانې په توگه وسوزوئ. دا ښار به د همپشه دپاره کنډر پاتې کيږی او دا به هیڅکله بیا آباد نه شی. (۱۷-۱۸) د هغې نه هیڅ یو څیز هم ځان له مه اخلئ کوم چې تباہ کولے شی، نو بیا به د مالک خدای قهر سوړ شی او په تاسو به رحم وکړی. که تاسو د هغه په ټولو حکمونو باندې عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی او هغه څه کوئ چې څه درنه غواړی، نو هغه به په تاسو رحم وکړی او ستاسو نه به یو لوی قوم جوړ کړی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره وعده کړې ده.

د ویر په حقله قانون

۱۴ (۱) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یئ. نو کله چې تاسو په مړی باندې غم کوئ، نو خپل ځانونه د نورو خلقو په شان مه زخمی کوئ یا د تندې نه بره وپښته مه کلوئ. (۲) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یئ، په زمکه باندې چې څومره خلق اوسېږی په هغوی ټولو کښې یې تاسو د دې دپاره خوښ کړئ چې د هغه خپل خاص خلق اوسئ.

حلال او حرام خُناور

٣) هيڃ يو حرام خيز مة خورئ. ٤) تاسو دا خُناور خوږئ شئ، خاږوئ، گڏئ، چٻلي ٥) هوسئ، خُنگلي گڏئ، خُنگلي چٻلي او غرڅئ، ٦) هغه ٽول خُناور چي سومونه پي په مينځ بٻل وي او بيا بيا شخوند وهي. ٧) خو صِرف هغه خُناور به حلال وي چي سومونه پي په مينځ بٻل وي او بيا بيا شخوند هم وهي. تاسو اوبن، سوه، يا خُنگلي سوه نه شئ خوږئ. دا به خامخا حرام گڏئ شئ، ځڪه چي دا بيا بيا شخوند وهي خو سومونه پي په مينځ بٻل نه دي. ٨) خنزيران مة خورئ، دا به خامخا حرام گڏئ شئ، ڪه څه هم سومونه پي په مينځ بٻل دي خو دا بيا بيا شخوند نه وهي. دا خُناور مة خورئ يا ڪه مڙ وي لاس به هم نه وروږئ. ٩) تاسو هغه هر قسم ڪبان خوږئ شئ ڪوم چي وزر او په څرمن پتري لري، ١٠) خو داسي د اوبو بل هر يو خيز چي وزر او په څرمن پتري نه لري هغه به نه شئ خوږئ، دا به خامخا حرام گڏئ شئ. ١١) تاسو حلال مارغان خوږئ شئ. ١٢-١٨) دا د هغه مارغانو فهرست دئ چي تاسو پي ببخي مة خورئ، شاهين، گونگا، باز، شهباز، بابنه، ٽيوس، ڪارغه، شترمرغ، سمندري مرغابي، پينگ، بگلي، ماهي خور مارغه، غٽ ماهي خور مارغه، ملاچرچڪ او بناپبرڪ. ١٩) ٽول الوتونڪي حشرات ناپاک دي، هغه مة خورئ. ٢٠) خو تاسو حلال حشرات خوږئ شئ. ٢١) هغه يو خُناور هم مة خورئ، چي په خپل مرگ مڙ وي. تاسو سره چي ڪوم مسافر اوسيري هغوي ته دا ورکولئ شئ چي وڃي خوري، يا دا په نورو مسافرو باندې خرڅولئ شئ. خو تاسو د مالڪ خُداي د خپل خُداي پاک يئ او تاسو د هغه خلق يئ. گڏوږئ يا د چٻلي بچئ د خپلي مور په پيو ڪبني مة پخوئ.

د لسمي حصي قانون

٢٢) تاسو خامخا لسمه برخه ورکوئ، د خپل هر فصل لسمه حصه چي تاسو پي هر ڪال ربيئ. ٢٣) بيا هغه يو ځائ ته ځئ ڪوم چي مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاک د خپل

عبادت دپاره خوښ کړې دې او هلته د هغه په حضور کښې د خپل فصل، میو او د زیتونو تېلو او ستاسو د وړومبې پېدا شوی څاروو او گډو لسمه برخه خورئ. دا د دې دپاره کوئ چې تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک نه د همېشه دپاره یرېدل زده کړئ. (۲۴) که د عبادت ځای ستاسو د کور نه بهر لرې وی چې هلته د خپل پیداوار لسمه برخه یوسئ چې مالک خدای د هغې برکت درکړې دې، نو بیا داسې وکړئ، (۲۵) خپل پیداوار خرڅ کړئ او د دې پېسې د ځان سره د عبادت هغه یو ځای ته یوسئ. (۲۶) چې ستاسو زړه څه غواړی لکه غټه غوښه، نری غوښه، مے یا شراب، نو په دې پېسو یې واخلي. او هلته، د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کښې یې د خپل خاندان سره خورئ او خوشحالی وکړئ. (۲۷) هغه لیویان مة هېروئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی، ځکه چې د هغوی خپل هیڅ جائیداد نشته. (۲۸) د هر درېم کال په آخر کښې د خپلو ټولو فصلونو لسمه برخه راوړئ او په خپلو ښارونو کښې یې ذخیره کوئ. (۲۹) دا خوراک د لیویانو دپاره دې، ځکه چې د هغوی خپل جائیداد نشته او ورسره د هغه مسافرو دپاره، یتیمانو او کونډو دپاره دې چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی. هغوی ټول دې راځی او د خپل ضرورت څیزونه دې ترې نه اخلی. هم دغه شان کوئ او مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو له ستاسو په هر څه کښې برکت درکوی.

اووم کال

۱۵

(۱) د هر اووم کال په آخر کښې تاسو قرضونه معاف کوئ. (۲) دا هغه څه دی چې تاسو به یې خامخا کوئ. هر چا چې خپلو بنی اسرائیلو له قرض ورکړی وی نو هغه به ورته معاف کوی، هغه به د خپل گاونډی یا د هغه د خپلوانو نه دا قرض واپس نه اخلی، مالک خدای په خپله دا اعلان کړې دې چې قرض معاف شو. (۳) چې په یو مسافر باندې ستاسو قرض وی نو د هغه نه پېسې اخستې شی، خو چې ستاسو په بنی اسرائیلو قرض وی نو د هغوی نه به یې نه اخلی. (۴) مالک خدای ستاسو خدای پاک به

تاسو له په هغه مُلک کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. ستاسو د خلقو نه به هیڅ څوک هم غریب نه وی، ﴿٥﴾ که تاسو د هغه فرمانبرداري کوئ او هغه هر څه پوره پوره ومنئ چې نن یې زه حُکم درکوم. ﴿٦﴾ نو مالک خدای به تاسو له برکت درکړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. تاسو به پېرو قومونو له قرض ورکړئ، خو تاسو به د هیچا نه قرض نه اخلئ، ستاسو په قبضه کښې به پېر قومونه وی، خو تاسو به د هیچا په قبضه کښې نه یئ. ﴿٧﴾ کوم مُلک چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له درکوی که د هغې په ښارونو کښې ستاسو خپل یو اسرائیلې محتاج وی، نو خپل زړه مه سختوئ او د هغه مدد کولو نه لاس مه نیسئ. ﴿٨﴾ خو سخیان اوسپړئ او چې څومره پیسو ته یې ضرورت وی نو هغه هومره قرض ورکړئ. ﴿٩﴾ هغه ته د څه څیز قرض ورکولو نه په دې وجه انکار مه کوئ چې د قرضونو د معاف کولو کال نږدې دی. داسې بد سوچونه خپل ذهن ته مه راولئ. که تاسو خپل ورور له قرض ورنه کړئ نو هغه به مالک خدای ته ستاسو خلاف فریاد وکړی او گناه به ستاسو په غاړه شی. ﴿١٠﴾ هغه ته چې د څه څیز ضرورت وی نو په خوشحالی سره او د زړه د اخلاصه یې ورکړئ، نو مالک خدای به تاسو له په هر کار کښې برکت درکوی. ﴿١١﴾ په مخ د زمکې به همپشه غریبانان خلق موجود وی، نو زه تاسو له حُکم درکوم چې د خپلو بنی اسرائیلو د مدد نه لاس مه نیسئ.

د نوکرانو آزادول

﴿١٢﴾ که یو عبرانې سرې یا ښځه خپل ځان په تاسو باندې د غلام یا وینځې په توگه خرڅ کړی، نو چې هغوی شپږ کاله ستاسو خدمت وکړی نو د هغې نه پس هغوی آزاد کړئ. کله چې اووم کال راشی، نو هغوی به خامخا پرېږدئ چې لار شی. ﴿١٣﴾ کله چې تاسو هغوی آزادوئ، نو تش لاس یې مه لېږئ. ﴿١٤﴾ چې مالک خدای تاسو له کوم برکت درکړی وی نو د خپلو گډو، غلې او د انګورو لنگری نه پېر څه ورکړئ. ﴿١٥﴾ هغه راپه یاد

کړئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ او مالک خدای خپل خدای پاک تاسو آزاد کړئ، نو ځکه زه تاسو له دا حکم درکوم. (۱۶) خو کېدې شی چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لاړ شی، او هغه ستاسو او ستاسو خاندان سره مینه کوي او د هغه دپاره ستاسو سره پاتې کېدل ښه وي. (۱۷) نو د خپل کور دروازې ته هغه بوځي او هلته د هغه غوږ سورې کړئ، نو هغه به ټول عمر ستاسو غلام وي. د خپلې وینځې سره هم دغه شان سلوک کوي. (۱۸) کله چې تاسو یو غلام آزادوئ نو خفه کېږئ مه، ځکه چې آخر هغه هم د یو مزدور په نیم قیمت شپږ کاله ستاسو خدمت کړې دې. هم دغه شان کوي، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هر کار کښې تاسو له برکت درکوي.

د څارو وپرومبې پېدا شوې بچې

(۱۹) د خپل څاروی یا گډې هر یو وپرومبې نر بچې مالک خدای ستاسو خدای پاک دپاره بېل کړئ، د دې څارو نه یو هم د کار دپاره مه استعمالوئ او د دې گډو نه وړې مه کټ کوي. (۲۰) تاسو، او ستاسو خاندان به هر کال د عبادت په یو ځای کښې د مالک خدای په حضور کښې دا خورئ. (۲۱) خو که په یو ځناور کښې څه عیب وي، که هغه گوی وي، روند یا څه بل غټ نقص په کښې وي، نو تاسو به هغه مالک خدای خپل خدای پاک ته نه قرباني کوي. (۲۲) داسې ځناور تاسو په خپل کور کښې خوږې شی، ستاسو هر یو کس، که پاک وي یا ناپاک، نو دا خوړلې شی، لکه څنگه چې تاسو هوسی یا غرځی خورئ. (۲۳) خو د دې وینه د خوراک دپاره مه استعمالوئ، او خامخا یې د اوبو په شان په زمکه تویوئ.

د فسحې اختر

۱۶ (۱) د ایب په میاشت کښې د فسحې اختر کولو سره د مالک خدای خپل خدای

پاک درناوے کوئی، دا هغه میاشت وه چي مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک تاسو د
مِصر نه د شپي راوويستلی. (۲) د مالک خُدائِ خپل خُدائِ پاک د فسحې اختر د قربانی
دپاره هلته خپل یو گډ یا یو څاروے حلال کړی کوم خُائِ چي هغه د خپل نوم د درناوی
دپاره خوښ کړی وی. (۳) کله چي تاسو دا خوراک وخورئ، نو خمبیره شوې روتی.
به نه خورئ. اووه ورځي به تاسو پتیره روتی خورئ، هم هغه شان لکه څنگه چي تاسو د
مِصر نه په تیزی سره راووتلی. دا روتی خورئ او د دې نوم به د تکلیفونو روتی وی، چي
تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو ستاسو به هغه ورځ یاده وی چي د مِصر مُلک نه
راوتلی. (۴) اووه ورځي به ستاسو په مُلک کښي د هیچا په کور کښي خمبیره نه وی، او
د ورومبي ورځي په ماښام د حلال شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه خورلے شی.
(۵-۶) د فسحې د اختر ځناور د عبادت په هغه یو خُائِ کښي حلالوئ، د هغه مُلک په
بل یو خُائِ کښي هم نه، کوم چي مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک یې تاسو له درکوی.
تاسو داسي د نمرپرېواتو په وخت کښي کوئ، د ورځي په دې وخت کښي چي کله تاسو
د مِصر نه ووتلی. (۷) غوښه ویشوئ او د عبادت په هغه یو خُائِ کښي یې وخورئ، او
په ورپسې سحر واپس کور ته راشی. (۸) ورپسې شپږ ورځي به تاسو پتیره روتی خورئ
او په اوومه ورځ د مالک خُدائِ خپل خُدائِ پاک د عبادت دپاره راغونډ شی او په هغه
ورځ کار مه کوئ.

د لَو کولو اختر

(۹) چي تاسو د فصل ربیل شروع کړئ نو د هغه وخت نه اووه هفتي وشمېرئ، (۱۰) او
بیا د مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک درناوی دپاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغه چي کوم
برکت درکړی دے د هغې په مطابق هغه له یوه رضاکارانه نذرانه راوړئ. (۱۱) د مالک
خُدائِ په حضور کښي تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، لیویانو، مسافرو،
یتیمانانو او د هغه کونډو سره خوشحاله شی چي ستاسو په ښارونو کښي اوسیری. د
عبادت په هغه یو خُائِ کښي هم دغه شان کوئ. (۱۲) گورئ چي په دې حکمونو باندې

عمل وکړئ، دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر کېنې غلامان وئ.

د جونگرو اختر

۱۳) چې تاسو خپل ټول فصل راټول کړئ او خپل ټول انگور په لنگرۍ کېنې نچور کړئ، نو اووه ورځې د جونگرو اختر کوئ. ۱۴) تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو، مسافرو، یتیمانانو او د هغه کونډو سره د دې نه خوند اخلئ چې ستاسو په ښارونو کېنې اوسېږئ. ۱۵) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم خای خوش کړې وی نو په هغه خای کېنې اووه ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو فصل او ستاسو کار له برکت ورکړې دے. ۱۶) ستاسو د قوم ټول سړي به په کال کېنې درې ځل د مالک خدای عبادت دپاره هغه یو خای ته یعنې د فسحې اختر، د لو کولو اختر او د جونگرو اختر دپاره راځئ. او یو سړې به هم مالک خدای له خالی لاسونه نه راځي، ۱۷) او د هر چا چې څومره وس وی، نو هغه به د هم هغه برکت په مطابق هدیه ورکوي څومره چې مالک خدای خپل خدای پاک هغه له ورکړې وی.

قاضیان

۱۸) په هر یو ښار کېنې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې درکوي په هغې کېنې قاضیان او نور آفسران مقرر کړئ. دا سړي به د چا د طرفدارۍ نه بغېر فېصلې کوي. ۱۹) هغوی به په خپلو فېصلو کېنې د بې انصافی نه کار نه اخلی، او رشوت دې نه اخلی، ځکه چې رشوت هوبنډیار خلق ږندوی او د صادقانو په خبرو کېنې چالاکی پیدا کوي. ۲۰) همېشه عدل او انصاف کوونکی اوسئ، نو چې هغه ملک قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوي او هلته اوسېږئ. ۲۱) کله چې تاسو مالک خدای خپل خدای پاک دپاره یوه قربان گاه جوړوئ، نو د هغې په څنگ کېنې د لرگی د

اشیرې بُتِ ستنه مةٌ ودرؤى. ﴿٢٢﴾ او د بُتِ پرستی دپاره د کانی ستنه مةٌ ودرؤى، مالکِ خُداى د دې خیزونو نه نفرت کوی.

١٧ ﴿١﴾ مالکِ خُداى ستاسو خُداى پاک ته داسې یو څاروے یا گډ هم مةٌ قربانی کوئ چې څه عیب په کبني وی، مالکِ خُداى د دې کار نه نفرت کوی. ﴿٢﴾ که تاسو واورئ چې ستاسو په یو ښار کبني څه سپرو یا ښځو د مالکِ خُداى خلاف گناه کړې ده او د هغه سره کړې لوظ یې مات کړې دے ﴿٣﴾ چې هغوى د نورو معبودانو، د نمر، سپوږمى، یا د ستورو عبادت او خدمت یې کړې وی او د مالکِ خُداى د حُکم مخالفت یې کړې وی، ﴿٤﴾ نو که داسې یو خبر واورئ، نو د هغې پوره پته ولگوئ. که دا رښتیا وی چې په بنی اسرائیلو کبني داسې گنده کار شوې وی، ﴿٥﴾ نو هغه کس د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار یې کړئ. ﴿٦﴾ په هغه وخت کبني به هغه وژلې شی چې دوه یا د دوو نه زیات گواهان د هغه خلاف گواهی ورکړی، خو که صرف یو گواه وی نو هغه به نه شی وژلې. ﴿٧﴾ وپرومبی کانی به گواهان ورولی او بیا به یې باقی نور خلق سنگسار کړی، چې ستاسو نه دا بدی لرې شی. ﴿٨﴾ که داسې لانجې وی چې د هغې فېصله کول د هغه ځای د قاضیانو دپاره گران وی، لکه د جائیداد حقونو یا د چا د زخمی کېدلو لانجې یا چې په قصد سره یا په غلطی سره د قتل په مینځ کبني فرق کول وی، نو چې داسې وشي، نو د عبادت هغه یو ځای ته لاړ شی چې مالکِ خُداى ستاسو خُداى پاک خوښ کړې وی، ﴿٩﴾ او خپله لانجه د لیوی قبیلې امامانو ته او په هغه وخت کبني چې کوم قاضی حاضر وی هغوى ته یې پېش کړئ، نو هغوى پرېږدئ چې هغه لانجه فېصله کړی. ﴿١٠﴾ هغوى به خپله فېصله وکړی او چې هغوى تاسو ته څنگه وائی نو تاسو به هم هغه شان کوئ. ﴿١١﴾ د هغوى فېصله ومنئ او چې د کوم قانون پوره وضاحت درته وکړی نو په هغې عمل وکړئ. ﴿١٢﴾ هر څوک چې دا جرأت وکړی او چې د قاضی یا د امام دا فېصله ونه منی نو هغه دې خامخا ووژلې شی، چې د بنی اسرائیلو نه دا گنده کار ختم شی. ﴿١٣﴾ نو هر څوک چې د دې نه خبر شی نو وبه یربړی او د عدالت فېصلې

د بادشاه په حقله اصول

١٤) كله چې تاسو هغه ملك ونيسئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوى او تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو به ووايئ چې ستاسو نه گېرچاپېره قومونو په شان تاسو ته هم د يو بادشاه ضرورت دے. ١٥) گورئ، کوم سرې چې د بادشاهى دپاره تاسو غوره کوئ نو چې هغه مالک خدائ هم غوره کړې وى. نو په کار دے چې هغه ستاسو د خپل قوم نه وى، يو مسافر خپل بادشاه مة جوړوئ. ١٦) هغه بادشاه به د خان دپاره پېر آسونه نه ساتى او هغه دې خلق مصر ته نه لېږي چې آسونه په پېسو واخلي، ځکه چې مالک خدائ فرمائيلی دى چې د هغه خلق به هيڅکله واپس هلته نه ځي. ١٧) د بادشاه دې پېرې بنځي نه وى، ځکه چې دا به هغه د مالک خدائ نه واپروى، او هغه دې خپل خان په سپينو زرو يا سرو زرو نه مالداره کوى. ١٨) كله چې هغه د بادشاهى په تخت کښېنى، نو هغه به د خپل خان دپاره د دې قانون يو نقل وليکي، دا کار به د ليوى قبيلې د امامانو په وړاندې کيږي. ١٩) هغه به دا کتاب د خان سره نږدې ساتي او ټول عمر به يې وائى، چې د مالک خدائ نه یرېدل زده کړي او په وفادارى سره به په هغه هر څه باندې عمل کوى چې په دې کتاب کښې يې حکم راغلي دے. ٢٠) نو هغه به خپل خان د خپلو خلقو نه اوچت نه گنى او د مالک خدائ د حکمونو نافرمانى به نه کوى. نو هغه به پېر وخت پورې حکومت وکړي او د هغه اولاد به پېره موده په بنى اسرائيلو باندې بادشاهى وکړي.

د امامانو برخه

١٨) د ليوى قبيلې هېچا ته به هم په زمکه کښې حصه نه ملاوېږي، نه امامانو ته او

نۀ يې نورو خلقو ته، د دې په ځای هغوی به په هغه نذرانو او قربانو ژوند تېروي کومې چې مالک خدای ته ورکولې شی. (۲) د هغوی به خپل هیڅ میراث نۀ وی، لکه چې نورې قبیلې یې لری، لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې ده چې مالک خدای به په خپله د هغوی میراث وی. (۳) کله هم چې یو څاروې یا گډ قربانی کیږی، امام له به د دې اوره، ژامه او دننی اندامونه ورکولې شی. (۴) هغوی به د دې څیزونو نه وپرومبی برخه اخلی یعنی د غلې، میو، د زیتونو تېلو او ستاسو د گډو د وړو نه. (۵) مالک خدای ستاسو د ټولو قبیلو نه د لیوی قبیله خوښه کړه چې د امامانو په توگه همپشه د هغه خدمت وکړی. (۶) هر یو لیوې چې وغواړی نو هغه د بنی اسرائیلو د هر یو ښار نه د عبادت هغه یو ځای ته راتلې شی (۷) او هلته د یو امام په توگه د مالک خدای خپل خدای پاک خدمت کولې شی، لکه د نورو لیویانو په شان کوم چې هلته خدمت کوی. (۸) د نورو امامانو په شان به هغه ته هم هغه هومره خوراک ملاوېږی او د هغه خاندان چې څۀ هم ورلېږی نو هغه د ځان دپاره کېښودې شی.

د غېرو قومونو د رسمونو خلاف خبردارې

(۹) کله چې تاسو هغه ملک ته ورننوځی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو چې هلته کوم قومونه دی د هغوی په غلطو رواجونو پسې مۀ ځی. (۱۰) ستاسو په مینځ کېښې دې داسې کس نۀ وی چې خپل بچی په اور کېښې قربانی کوی، او خپل خلق مۀ پرېږدی چې د غېبو په خبرو عمل وکړی، یا فال وگوری یا په منتر پسې وگرځی (۱۱) یا تعویذ استعمال کړی، د ښاپېرو په ذریعه کار وکړی او هغوی مۀ پرېږدی چې د مړو روحونو سره مشورې وکړی. (۱۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې دا حرام کارونه کوی، نو ځکه مالک خدای به هغه قومونه وشړی چې تاسو مخ په وړاندې ځی. (۱۳) د مالک خدای سره پوره وفادار اوسئ.

د یو پیغمبر د رالپړلو وعده

۱۴) بیا موسیٰ وفرمائیل، ”په هغه مُلک کښې، کوم چې زر تاسو قبضه کړئ، خلق د غیبو خبرې کوونکو او فالونو کتونکو په نصیحت عمل کوی، خو مالک خدای ستاسو خدای پاک اجازت نه درکوی چې تاسو داسې وکړئ. ۱۵) خو هغه به تاسو له زما په شان یو پیغمبر راولپړی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغه تابعداری کوئ. ۱۶) په کومه ورځ چې تاسو د سینا غره سره راغونډ وئ، تاسو زاری وکړه چې مونږ نه غواړو چې د مالک خدای خبرې بیا واورو یا د جلال شغلي وگورو، ځکه چې تاسو یربدلئ چې مړه به شی. ۱۷) نو مالک خدای ما ته وفرمائیل چې هغوی صحیح سوال کړې دے. ۱۸) زه به هغوی له د هغوی د خپلو خلقو نه ستا په شان یو پیغمبر ورولبېرم، زه به هغه ته وښایم چې هغه به څه وائی او زه چې کوم حکم ورکوم نو هم هغه شان به یې خلقو ته ورسوی. ۱۹) هغه به زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغه د منلو نه انکار وکړی نو سزا به ورکړم. ۲۰) خو چې کله ما حکم نه وی ورکړې او یو پیغمبر دا جرأت وکړی چې زما په نوم پیغام ورکړی، نو خامخا به وژلې شی او هغه پیغمبر به هم وژلې شی چې د نورو معبودانو په نوم خبرې کوی. ۲۱) مونږ څنگه دا وئیلې شو چې د یو پیغمبر پیغام د مالک خدای نه دے؟ ۲۲) که یو پیغمبر د مالک خدای په نوم خبرې وکړی او چې کومه خبره یې کړې وی او رښتیا نه شی، نو بیا دا د مالک خدای پیغام نه دے. هغه پیغمبر په خپل اختیار خبرې کړې دی او تاسو له په کار دی چې د هغه نه ونه یربړئ.

د پناه ښارونه

۱۹) کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه خلق تباہ کړی چې زمکه یې تاسو له درکوی او چې د هغوی ښارونه او کورونه ونیسې او هلته اوسېږئ، ۲۰-۲۱) نو

هغه علاقه په درېو حصو کښې تقسیم کړئ، چې په هره یوه حصه کښې یې داسې ښار وی چې تلل ورته آسان وی. نو چې څوک یو بل کس ووژنی نو د پناه دپاره د دې نه یو ښار ته تښتېدلې شی. ﴿٤﴾ که څوک یو کس په غلطۍ سره ووژنی چې هغه یې دشمن نه وی، نو هغه د دې ښارونو نه یو ښار ته تښتېدلې شی چې بچ شی. ﴿٥﴾ که دوه سپری د لرگو وهلو دپاره ځنگل ته لاړ شی او د هغوی نه یو کس یوه ونه وهی او تبر د لاسکی نه ووځی او هغه بل کس ووژنی، نو د پناه دپاره د دې ښارونو نه یو ته تښتېدلې شی. ﴿٦﴾ خو که صرف یو ښار وي او هغې ته فاصله هم پوره وي، نو کېدې شی چې د هغه کس بدل اخستونکی خپلوان یې ونیسی او په غصه کښې یو بېگناه گاونډی ووژنی. خو په غلطۍ سره هغه خپل گاونډی مړ کړو چې دشمن یې نه وو. ﴿٧﴾ نو ځکه زه حکم درکوم چې درې ښارونه بېل کړئ. ﴿٨﴾ کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو علاقه پراخه کړی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه ته فرمائیلی دی او هغه ټول ملک درکړی چې هغه یې وعده کړې ده، ﴿٩﴾ بیا تاسو درې نور ښارونه خوښ کړئ. که تاسو هغه هر څه کوئ چې نن یې زه حکم درکوم او د مالک خدای خپل خدای پاک سره مینه کوئ او د هغه د اصولو په مطابق ژوند تېروئ نو هغه به تاسو له دا ملک درکړی. ﴿١٠﴾ هم دغه شان وکړئ، نو چې بېگناه خلق نه مری او د هغوی د وژلو گناه ستاسو په غاړه نه وی، په هغه ملک کښې چې مالک خدای یې تاسو له درکوی. ﴿١١﴾ خو که یو کس د خپل گاونډی سره دشمنی وی او قصداً په هغه حمله وکړی او وې وژنی او بیا د پناه دپاره د دې ښارونو نه یو ښار ته وتښتی، ﴿١٢﴾ نو په داسې حالت کښې دې د هغه د ښار مشران هغه راوغواړی او د هغه کس خپلوانو ته دې په حواله کړی کوم چې د قتل د بدل اخستلو خواهش کوی، نو چې هغوی یې ووژنی. ﴿١٣﴾ په هغه هیڅ رحم مه کوئ. او بنی اسرائیل د بېگناه وینې توتیدلو نه پاک کړئ، نو په دې سره به ستاسو هر یو کار سم وی.

۱۴ د خپل ګاونډی د جائیداد د حد کانپه مه بې ځایه کوی، کوم چې د مخکښې نه په هغه ملک کښې لګېدلی وی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی.

د ګواهانو په حقه قانون

۱۵ د یو سپری مجرم ثابتولو دپاره به یو ګواه کافی نه وی، بلکې د هغه مجرم ثابتولو دپاره به د دوو یا درېو ګواهانو پېش کول لازمی وی. ۱۶ که څوک د دروغو الزام په وجه بل کس ته نقصان رسولو کوشش وکړی، ۱۷ نو دواړه به د عبادت هغه یو ځای ته ځی او د هغه وخت مقرر شوی قاضیان او امامان به د هغوی فېصله وکړی. ۱۸ قاضیان به د دې معاملې پوره معلومات وکړی، او که چا په خپل اسرائیلی باندې د دروغو الزام لگولې وی، ۱۹ هغه ته به هغه سزا ملاوېږی چې د څه اراده چې یې د بل دپاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدی نه خلاص شی. ۲۰ بیا به هر یو کس خبر شی چې څه وشول، هغوی به وپریږی او هیڅ څوک به هم بیا داسې بد عمل نه کوی. ۲۱ په داسې معاملو کښې هیڅ رحم مه کوی، د ژوند په بدل کښې به د ژوند سزا وی، د سترګې په بدل کښې د سترګې، د غاښ په بدل کښې د غاښ، د لاس په بدل کښې د لاس، پښې په بدل کښې به د پښې سزا وی.

د جنگ په حقه قانون

۲۰ کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له ځی او تاسو وګورئ چې د هغوی جنگی ګاډی، آسونه او لښکر ستاسو نه زیات وی، نو د هغوی نه مه یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو مل وی، چا چې د مصر ملک نه راوویستلی. ۲۱ د هغې نه مخکښې چې تاسو جنگ شروع کړئ، یو امام دې وړاندې راشی او لښکر ته دې

ووائی، (۳) اے بنی اسرائیلو. واورئ، نن تاسو جنگ له روان یئ. مئ بی زړه کپړئ، مئ
 یرپړئ، مئ بی حوصلې کپړئ او نه چې وارخطا شی. (۴) مالک خدائ ستاسو خدائ
 پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو د دشمنانو خلاف جنگ کوی او فتح به درکړی.
 (۵) بیا به افسران په خپل تقریر کبني فوجیانو ته ووائی، په تاسو کبني داسې څوک شته
 چې کور یې جوړ کړے وی، خو وقف کړے یې نه وی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې
 کور ته لاړ شی. که هغه په جنگ کبني ووژلے شی، نو بل څوک به د هغه کور وقف
 کړی. (۶) دلته داسې یو سرے شته، چې هغه د انګورو باغ کړلے وی، خو دا موقع ورته
 نه وی ملاو شوی چې انګور ترې نه راټول کړی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته
 لاړ شی. که هغه په جنگ کبني ووژلے شی، نو بل څوک به د هغه په میو مزې وکړی.
 (۷) دلته داسې څوک شته، چې کوژدن یې کړې وی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې
 کور ته لاړ شی. گنې، که هغه په جنگ کبني ووژلے شی، نو بل څوک به د هغه د کوژدن
 شوې بنځې سره واده وکړی. (۸) افسران به سرو ته دا هم ووائی، دلته داسې یو سرے
 شته، چې هغه یرپړی یا یې زړه بائیللے وی؟ که داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ
 شی. گنې، هغه به د خپل ځان په شان د نورو ملګرو زړونه هم کمزوری کړی. (۹) کله
 چې افسران د لښکر سره خپلې خبرې خلاصې کړی، نو د هرې قبیلې دپاره به مشران
 خوښ کړے شی. (۱۰) کله چې تاسو په یو ښار باندې حمله کوئ، نو وپرومبے هغه خلقو
 ته د تسلیمېدو موقع ورکړئ. (۱۱) که هغوی دروازې کولو کړی او تسلیم شی، نو هغوی
 به ټول ستاسو غلامان وی او ستاسو دپاره به بېگار کوی. (۱۲) خو که د هغه ښار خلق
 تسلیم نه شی او جنگ خوښ کړی، نو د خپل لښکر سره یې محاصره کړئ. (۱۳) نو کله
 چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک وکړی چې تاسو هغه ښار قبضه کړئ، نو په دې
 کبني ټول سړی ووژنئ. (۱۴) خو هغه بنځې، ماشومان، څاروی او چې په ښار کبني نور
 هر څه وی هغه د ځان دپاره اخستے شی. تاسو د خپلو دشمنانو هر څیز استعمالولے
 شی. مالک خدائ دا تاسو له درکړی دی. (۱۵) تاسو به د هغه ښارونو سره داسې کار
 وکړئ کوم چې د هغه ملک نه لرې دی چرته به چې تاسو اوسپړئ. (۱۶) خو کله چې

تاسو د هغه مُلک بنارونه قبضه کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی، نو هر يو کس ووژنئ. (۱۷) دا ټول خلق تباه کړئ يعنې حَتِيان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حويان او ييوسيان، لکه څنگه چې مالک خُدائ د دې حُکم درکړې دے. (۱۸) دا خلق ووژنئ، نو هغوی به تاسو د مالک خُدائ خِلاف گناهگار نه کړي چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه وبنائي چې هغوی يې د خپلو معبودانو په عبادت کښې کوي. (۱۹) کله چې تاسو د يو ښار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د هغه خُائ مېوه دارې ونې مۀ پرې کوئ، اگر چې محاصره د ډېر وخت پورې اوږده هم شي. مېوه يې خورئ، خو ونې مۀ تباه کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دشمنانې نه دي. (۲۰) تاسو هغه هره ونه راماتولئ شئ کومه چې مېوه نه نيسي او د ښار د قبضه کېدو پورې تاسو هغه د محاصرې د دېوالونو دپاره استعمالولئ شئ.

نامعلومه قتل

۲۱ (۱) که په يو پټي کښې يو قتل شوې کس وموندئ شي په هغه مُلک کښې چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی او تاسو ته پته نه وي چې چا وژلئ دے، (۲) نو ستاسو مشران او قاضيان به لار شي او چې چرته هغه مړې موندلئ شوې وي نو د هغه خُائ نه به د ټولو نزدې ښارونو فاصله معلومه کړي. (۳) نو چې چرته مړې موندلئ شوې وي د هغه نزدې ښار مشران به يوه سخی خوبښه کړي چې هيڅ کار ترې نه نه وي اخستې شوې او نه يې جغ رابښکلې وي. (۴) هغوی به دا يوې بهېدونکې ولې ته کوزه کړي چې د هغه خُائ زمکه هيڅکله نه يوې شوې وي او نه کړلئ شوې وي او هغوی به هلته د دې سخی څپ مات کړي. (۵) د ليوي قبيلې امامان به هم هلته لار شي، ځکه چې هغوی به هره هغه لانجه فېصله کوي چې د ظلم او زياتي سره يې تعلق وي. مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوی د خپل خدمت دپاره خوبښ کړي دي او چې د هغه په نوم برکتونه وغواړي. (۶) بيا چې چرته هغه قتل شوې کس موندلئ

شوی وی هغې ته د نزدې ښار ټول مشران به په هغه سخی باندې خپل لاسونه ووينځي،
 (۷) او هغوی دې ووائی چې، مونږ دا کس نه دے وژلے او مونږ ته پته نشته چې دا قتل
 چا کړے دے. (۸) اے مالکۀ خُدايہ، خپل خلق اسرائیلیان معاف کړه څوک دې چې تا
 د مصر نه آزاد کړل. مونږ معاف کړه او د یو بې گناه کس د قتل ذمه واری زمونږ په غاړه
 مۀ اچوه. (۹) چې هغه څۀ وکړئ چې مالک خُداي یې غواړی، نو د قتل ذمه واری به
 ستاسو په غاړه نه وی.

په جنگ کښې نیولے شوې ښځې سره واده کول

(۱۰) کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لار شئ او مالک خُداي ستاسو
 خُداي پاک تاسو په هغوی زورور کړی او څۀ کسان ترې نه قېديان کړئ، (۱۱) کېدے
 شی چې تاسو په هغوی کښې یوه ښائسته ښځه وگورئ چې ستاسو خوښه شی او
 ورسره واده کول وغواړئ. (۱۲) هغه خپل کور ته بوځئ، هلته به خپل سر کل کړی،
 نوکونه به پرې کړی، (۱۳) او خپلې جامې به بدلې کړی. هغه به ستاسو په کور کښې
 ایساره شی او خپل مور پلار پسي به یوه میاشت وژاری، د هغې نه پس، هغه واده کولے
 شئ. (۱۴) وروستو، که تاسو د هغې سره خوشحاله نه یئ، نو تاسو یې پرېښودے شی او
 چې چرته وغواړی نو هلته دې لاره شی. ځکه چې تاسو د هغې بې عزتی کړې ده، نو تاسو
 د هغې سره د یوې وينځې په شان سلوک نه شی کولے او نه یې خرڅولے شئ.

د مشري زوی حقونه

(۱۵) که د یو سپری دوه ښځې وی او هغه د یوې سره مینه کوی او د بلې سره نه کوی او
 د دواړو نه یې زامن پېدا شی، خو ورومبے زوی یې د هغې ښځې نه وی چې د کومې
 سره مینه نه کوی، (۱۶) کله چې هغه سرے خپل جائیداد تقسیموی نو هغه دې د خپلې
 خوښې ښځې زوی له د مشري زوی حق نه ورکوی. (۱۷) چې د کومې ښځې سره مینه نه

کوی خو د هغې زوی مشر دے نو هغه له به یو په دوه برخه ورکوی. مشر زوی د خپل پلار د طاقت وړومی نښه وی. هغه د مشرې حق لری.

یو نافرمانه زوی

۱۸ کۀ د چا زوی ضدی یا سرکشه وی، یو زوی چې د خپل مور پلار فرمانبرداري نه کوی، تر دې پورې چې هغوی سزا هم ورکړی، ۱۹ د هغه مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له راولی چرته چې هغه اوسپری او په هغه دې فېصله وکړی شی. ۲۰ هغوی دې مشرانو ته داسې ووائی، ”زمونږ زوی ضدی او سرکشه دے او زمونږ خبره نه منی، هغه فضول خرچه او شرابی دے.“ ۲۱ نو د ښار سپری دې هغه سنگسار کړی چې مړ شی. نو تاسو به د دې بدکاری نه خلاص شی. په بنی اسرائیلو کښې به ټول خلق د دې نه خبر شی او وبه یرپری.

د مړی سمبالول

۲۲ کۀ د یو جرم په وجه څوک وژلے شوے وی او د هغه لاش په یوه ونه کښې ځوړند وی، ۲۳ نو هغه دې د شپې هلته نه شی پرېښودلے. هغه دې خامخا هم په هغه ورغ ښخ کړی شی، ځکه چې یو داسې مړی چې په ونه کښې ځوړند وی هغه په ملک باندې د خدای پاک لعنت راولی. هغه مړی ښخ کړی، نو تاسو به هغه ملک پلایت نه کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له په میراث کښې درکوی.

۲۲

۱ کۀ تاسو وگورئ چې ستاسو د اسرائیلی ورور غوا یا گډې لار غلطه کړی وی، نو هغه هم داسې مۀ پرېږدئ، او خپل مالک له یې واپس ورولی. ۲ خو کۀ د دې مالک لری اوسپری یا کۀ تاسو ته پته نه وی چې دا د چا ده، نو د ځان سره یې خپل کور ته بوځئ. کله یې چې مالک لټولو له راشی، نو هغه له یې ورکړئ. ۳ کله چې تاسو

خر، د کپږې ټکره، یا بل څه ومومئ چې ستاسو د اسرائیلي ورور نه ورک شوې وی نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه لاس مه نیسئ. (۴) که ستاسو د اسرائیلي ورور خریا غوا په لاره کښې غورزېدلې وی، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ، د هغه ځناور په پاڅولو کښې د هغه مدد وکړئ. (۵) ښځې دې د سپرو جامې نه اچوی او سپری دې د ښځو جامې نه اغوندی، مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې داسې کارونه کوی. (۶) که چرې تاسو په یوه ونه کښې یا په زمکه باندې د مارغانو جاله وینئ چې مرغی په هغو باندې یا د خپلو بچو سره ناسته وی، نو تاسو به دا مرغی نه رانیسئ. (۷) تاسو د مرغو هغه وارې بچی رانیولئ شی، خو مرغی به یې پرېږدئ چې لاره شی، نو تاسو به یو اوږد او خوشحاله ژوند تېر کړئ. (۸) کله چې تاسو یو نوې کور جوړ کړئ، نو گورئ چې د چت د غاږې نه گېرچاپېره یو پرده وال ورله جوړ کړئ. که څوک ترې نه راوغورزېږی او مړ شی نو ذمه واری به یې ستاسو په غاږه نه وی. (۹) که په یو پتی کښې انگور وکړئ نو بل څه فصل ورسره مه کړئ گڼې دواړه به نه شی خوړلئ. (۱۰) غوږئ او خر تاسو په یو جغ کښې د یوې کولو دپاره مه اچوئ. (۱۱) داسې جامې مه اغوندئ چې په یو ځای د تاو شوې وړی او د کتان نه جوړې وی. (۱۲) د خپلو جامو په څلورو گوتونو پورې د مزو زونډی وگنډئ.

بدنامه شوې ناوې

(۱۳) که یو سرې یوه ښځه واده کړی او ورسره ځملي او وروستو یې هغه خوښه نه شی، (۱۴) او د هغې خلاف داسې دروغ ووائی چې ما واده کړه خو چې کله ورسره ځملاستم نو ما ته پته ولگېده چې هغه زما نه مخکښې د بل سپری سره ملاسته وه. (۱۵) که داسې وشي، نو د جینی مور او پلار دې د ښار مشرانو له د جرگې په وخت دا ثبوت راوړی چې هغه جینی هیڅکله هم د یو سپری سره نه وه ملاسته. (۱۶) د هغې پلار به مشرانو ته ووائی، ”ما خپله لور دې سپری له ورکړه چې واده یې کړی، خو اوس د هغه خوښه نه ده. (۱۷) هغه د دې خلاف دا دروغ وائی چې کله ما ورسره واده وکړو نو هغه د مخکښې

نه د بل سږی سره ملاسته وه خو ثبوت دا دے چې زما لور صفا وه، د واده د کت په
 څادر باندې تاسو د وینې دا داغونه وگورئ. (۱۸) نو د ښار مشران به د هغې خاوند
 بوځی او سزا به ورکړی. (۱۹) هغوی دې هغه سل د سپینو زرو سیکې جرمانه هم کړی
 او پېسې دې د ښځې پلار له ورکړی، ځکه چې هغه سږی یوه اسرائیلی ښځه رسوا کړې
 ده. د دې نه علاوه، هغه به یې ښځه هم وی او چې ترڅو پورې هغه ژوندی وی هغې له
 طلاق نه شی ورکولې. (۲۰) خو که دا خبره رښتیا وی او دا ثبوت نه وی چې هغه پېغله
 پاتې شوې وه، (۲۱) نو هغوی به یې د هغې د پلار د کور دروازې خولې ته بوځی، او د
 ښار سږی به یې هلته سنگسار کړی چې مړه شی. هغې ستاسو خلقو په مینځ کښې یو د
 شرم نه پک کار کړی دے چې د واده نه مخکښې د بل سږی سره ځملاستله، چې هغه
 لا د پلار په کور کښې وه. نو تاسو به په دې طریقې سره د خپل مینځ نه دا بدکاری ختمه
 کړئ. (۲۲) که یو سږی د بل سږی د ښځې سره په زنا کولو ونيولې شی، نو هغوی
 دواړه به وژلې شی، نو چې تاسو د اسرائیل ملک د دې بدکاری نه خلاص کړئ. (۲۳)
 که په یو ښار کښې یو سږی د داسې ښځې سره په زنا پورې ونيولې شی چې د هغې
 کوژدن د بل چا سره شوې وی، (۲۴) نو تاسو هغوی د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار یې
 کړئ چې مړه شی. ښځه دې ځکه مړه شی چې هغې د مدد دپاره چغې نه دی وهلې، اگر
 چې هغه په ښار کښې وه، کېدې شی چې هلته د هغې چغې اوربدلې شوې وې. او
 سږی دې ځکه مړ شی چې هغه د یوې داسې ښځې سره زنا کړې ده چې هغه کوژدن
 شوې وه. نو داسې به تاسو د دې گند نه ځان خلاص کړئ. (۲۵) فرض کړئ چې یو
 سږی په پټو کښې د یوې داسې ښځې بې عزتی وکړی چې د هغې کوژدن د بل چا سره
 شوې وی. نو صرف هغه سږی به وژلې شی، (۲۶) ښځې ته به هیڅ نه شی وئیلې، ځکه
 هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ حقداره شی. دا هم هغه شان معاملې ده چې یو
 سږی په بل سږی باندې حمله وکړی او مړ یې کړی. (۲۷) هغه سږی په پټو کښې د هغه
 کوژدن شوې ښځې سره په زبردستی زنا وکړه، اگر چې هغې د مدد چغې وهلې وې، خو
 هیڅ څوک هم نه وو. (۲۸) که یو سږی د یوې داسې جینی سره په زبردستی زنا وکړی

چې هغه کوژدن شوې نه وی، ﴿٢٩﴾ نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپینو زرو سیکې حق مهر ورکړی او هغه به یې بشځه شی، ځکه چې هغه په زور باندې د هغې سره زنا کړې ده. چې تر کومې پورې ژوندې وی نو هغې له طلاق نه شی ورکولې. ﴿٣٠﴾ یو سرې دې هم د خپل پلار بې عزتی نه کوی چې د خپل پلار د بشځو نه د یوې سره ځملي.

د مالک خدای په قوم کبني د شاملېدو اصول

٢٣ ﴿١﴾ د کوم سړی چې هگی ماتې شوې وی یا یې ذکر پرې کړې شوې وی نو هغه یو به هم د مالک خدای په خلقو کبني نه شی شاملېدلې. ﴿٢﴾ یو حرامی پیدا شوې کس یا د داسې کس اولاد، تر لسم نسله پورې هم، د مالک خدای په خلقو کبني نه شی شاملېدلې. ﴿٣﴾ هیڅ یو عمونی یا موآبی، یا د هغوی اولاد، تر لسم نسل پورې هم، د مالک خدای په خلقو کبني نه شی شاملېدلې. ﴿٤﴾ کله چې تاسو د مصر نه بهر په لاره کبني وئ نو هغوی تاسو له د خوراک او اویو درکولو نه انکار وکړو او د مسوپتامیه په ښار پتور کبني یې د بعور زوی بلعام له پېسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووايي. ﴿٥﴾ خو مالک خدای ستاسو خدای پاک به بلعام ته غوږ نه نیولو، او لعنت یې په برکت بدل کړو، ځکه چې هغه ستاسو سره مینه لرله. ﴿٦﴾ چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ، د هغوی مدد مه کوئ چې هغوی د خبر او خوشحالی ژوند وکړی. ﴿٧﴾ ادومیانو ته سپک مه گوری، هغوی ستاسو خپلوان دی. او مصریانو ته هم سپک مه گوری، په یو وخت کبني تاسو د هغوی په ملک کبني اوسېدئ. ﴿٨﴾ د درېم نسل نه ورپه خوا د هغوی اولاد د مالک خدای په خلقو کبني شاملېدې شی.

د فوجی کیمپ پاک ساتل

﴿٩﴾ کله چې تاسو د یو لښکر په شکل د خپلو دشمنانو خلاف ووځئ، نو گوری د داسې

هر څيز نه ځان ساتي چې تاسو ناپاکوئ. (۱۰) که د شپي شيطان يو سرے دوکه کړي او هغه په دې وجه ناپاک شي، نو هغه دې د خېمو نه بهر ووځي او هلته دې پاتې شي. (۱۱) په ماښام کښې دې هغه غسل وکړي او د نمرپرپواته په وخت کښې هغه واپس کېمپ ته راتلے شي. (۱۲) تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر يو ځای جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتي دپاره ځي. (۱۳) په خپل سامان کښې د کنستلو دپاره يو څيز هم يوسئ، کله چې تاسو پکې متيازې کوئ نو يوه کنده به وکنئ او متيازې به په کښې پتې کړئ. (۱۴) خپل کېمپ مقدس ساتئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو سره ستاسو په کېمپ کښې دے، دا د دې دپاره چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له په دشمنانو باندې فتح درکړي. داسې يو د بې شرمۍ کار هم مه کوئ چې د هغې په وجه مالک خدای ستاسو نه مخ واړوي.

مختلف قوانین

(۱۵) که غلامان د خپلو مالکانو نه وتښتي او تاسو له د پناه دپاره راشي، نو هغوی واپس مه لېږئ. (۱۶) هغوی ستاسو د ښارونو په هر يو ښار کښې اوسېدے شي چې کوم يې خوښ وي او تاسو به د هغوی سره زياتے نه کوئ. (۱۷) اسرائیلے سرے يا ښځه به هيڅکله د عبادتخاني کنجران نه جوړېږي. (۱۸) د کنجر سرې يا د کنجرې ښځې گټلے شوې پېسې به هم د يوې منښتې پوره کولو دپاره د مالک خدای ستاسو خدای پاک کور ته نه شي راوړلے. مالک خدای د عبادتخاني د کنجرانو نه نفرت کوي. (۱۹) کله چې تاسو پېسې يا خوراک، يا بل څيز خپل اسرائیلی ورور له قرض ورکړئ، نو د هغه نه سود مه اخلئ. (۲۰) يو مسافر له چې څه څيز قرض ورکړئ نو د هغې سود د هغه نه اخستے شي، خو چې خپل اسرائیلی له څه قرض ورکړئ نو د هغې سود به ترې نه نه اخلئ. دا اصول ومنئ او مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هغه ملک کښې تاسو له په هر کار کښې برکت درکړي کوم ملک چې تاسو قبضه کوئ. (۲۱) کله چې مالک

خُدائِ خپل خُدائِ پاک ته تاسو يوه منښته ومنئ، نو چې کومه وعده مو کړې وي په هغې کښې سستی مه کوئ، مالک خُدائِ به ستاسو نه د هغه منښتې تپوس کوي او د دې وعدي نه پوره کول گناه ده. (۲۲) مالک خُدائِ ته منښته نه مثل گناه نه ده، (۲۳) خو که تاسو په خپله خوښه يوه منښته ومنئ، نو گورئ هغه وعده به پوره کوئ. (۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ سره تېرېږئ، نو چې څومره انگور غواړئ هغه خوړلې شئ، خو د هغې نه به په يوه ټوکري کښې انگور نه وړئ. (۲۵) هم دغه شان، که تاسو د بل چا د فصل په پټي کښې گرځئ، څومره غله چې د خپلو لاسونو سره راشو کولې شئ هغه خوړلې شئ، خو هغه فصل به تاسو په لور نه ربښئ.

طلاق او بيا واده کول

۲۴ (۱) که يو سرې يوې ښځې سره واده وکړي او په هغې کښې داسې څه وگوري چې د هغه سرې خوښ نه وي او وروستو فېصله وکړي چې خپله ښځه طلاقه کړي او هغه طلاق نامه ورکړي او د خپل کور نه يې وشړي (۲) او بيا که هغه ښځه د هغه سرې د کور نه لاړه شي او د بل سرې سره واده وکړي، (۳) او که د هغه دويم خاوند هم خوښه نه شي او هغه هم طلاق نامه ورکړي او د خپل کور نه يې وشړي، يا فرض کړي چې دا خاوند يې مړ شي، (۴) نو په دواړو حالاتونو کښې به د هغې ورومبې خاوند هغه ښځه دوباره نه واده کوي، هغه به يې ناپاکه گڼي. که دوباره واده يې ورسره وکړو نو مالک خُدائِ به د دې کار نه نفرت کوي. تاسو به هغه مُلک په داسې خرابه گناه نه پليتوي چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يې تاسو له درکوي چې ستاسو خپل شي.

د قانون مختلفې حصې

(۵) کله چې يو سرې نوې واده وکړي، نو هغه دې د جنگ دپاره فوج ته نه شي لېږلې

او نه دې ترې نه کار اخستلې شي، يو کال به هغه ته کار معاف وي، نو چې داسې هغه
 په کور کښې پاتې شي او بنځه خوشحاله کړي. (٦) کله چې تاسو چا له څه څيز قرض
 ورکړئ، نو چې د هغه نه په ضمانت کښې د هغه د مېچنې برنې پل وانه خلئ چې په هغې
 باندې غله مېده کوي. که تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوږه کولو ذريعه به يې ختمه
 شي. (٧) که يو سرې د خپل اسرائيلي په تښتولو پورې ونيولې شي او خپل غلام يې
 کړي يا د غلام په توگه يې خرڅ کړي نو هغه سرې دې ووژلې شي. نو داسې به تاسو د
 دې بدکاری نه خپل قوم خلاص کړئ. (٨) کله چې تاسو د جذام بيماري په وجه په
 تکليف کښې يئ، نو هم هغه شان کوئ څنگه چې درته د ليوي قبيلې امامان وائي، ما چې
 هغوی ته کوم اصول بنودلي دي په هغې عمل کوئ. (٩) ياد ساتئ کله چې تاسو د مصر
 نه راروان وئ نو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک د مريم سره څه وکړل. (١٠) کله چې
 تاسو خپل گاونډي له څه قرض ورکوئ، نو د هغه کور ته د دې دپاره مه ځئ چې هغه
 څيز ترې نه واخلئ چې په ضمانت کښې يې تاسو له درکوي، (١١) بهر ورته ودرېږئ او
 پرېږدئ چې هغه څيز په خپله تاسو له راوړي. (١٢) که هغه غريب وي او د قرض په
 ضمانت کښې هغه تاسو له خپله چوغه درکړي، نو هغه چوغه د شپې د ځان سره مه
 ساتئ، (١٣) دا چوغه په ماښام کښې هغه له واپس ورکوئ، نو چې داسې هغه په کښې
 اوده کيږي. نو هغه به ستاسو شکريه ادا کړي او د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په
 نظر کښې به ستاسو دپاره د دې اجر وي. (١٤) په خوارو غريبانو مزدورانو باندې ظلم
 مه کوئ، که هغه اسرائيلي وي يا مسافر وي چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. (١٥)
 هره ورځ د نمرپرېواتو نه مخکښې هغوی له خپلې ديارې ورکوئ، هغوی غريبانان دي او
 پېسو ته يې ضرورت دے. که تاسو هغوی له پېسې ورنه کړئ، نو هغوی به ستاسو خلاف
 مالک خدائ ته فرياد وکړي او دا به ستاسو په گناه کښې حساب شي. (١٦) د چا بچو
 چې جرمونه کړي وي نو د هغې په وجه دې د هغوی مور پلار نه شي وژلې او د چا مور
 پلار چې جرمونه کړي وي نو د هغې په وجه دې د هغوی بچي نه شي وژلې، هر څوک به
 صرف د خپلو جرمونو په وجه وژلې شي چې هغوی په خپله کړي وي. (١٧) مسافر او

یتیمان د خپلو حقونو نه مۀ محرومه کوی، او د یوې کونډې نه د قرض په ضمانت کښې جامې مۀ اخلی. (۱۸) هغه رایاد کړی چې تاسو په مصر کښې غلامان وی او مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو آزاد کړی، نو دا ځکه ما تاسو له دا حکم درکړی دی. (۱۹) کله چې تاسو خپل فصل راغونډوی او چې کوم فصل تاسو رپلې وی او د هغې نه څۀ درنه پاتې شی نو په هغې پسې واپس مۀ ورځی، دا به مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره پرېښودلې شی، نو داسې مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو له په هغه هر کار کښې برکت درکړی چې تاسو یې کوی. (۲۰) کله چې تاسو یو ځل خپل زیتون وشوکوی، نو هغې له بیا مۀ ورځی چې هغه پاتې شوی راوشوکوی، دا به د مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره وی. (۲۱) کله چې تاسو یو ځل خپل انگور راټول کړی، نو په دویم ځل د انگورو راټولولو دپاره باغونو ته مۀ ځی، کوم انگور چې پاتې وی نو هغه به د مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره وی. (۲۲) دا هیڅکله مۀ هېرئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وی، نو دا ځکه ما تاسو له دا حکم درکړی دی.

۲۵

(۱) فرض کړی چې دوه کسان د یوې لانجې هوارولو دپاره عدالت ته لاړ شی او قاضیان فېصله وکړی چې یو په حقه دی او بل په ناحقه دی. (۲) که په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حکم وشي، نو د قاضی په مخکښې دې هغه پرمخې ځملولی شی او په کوړو دې ووهلی شی. هغه چې کوم جرم کړی وی نو د کوړو د گزارونو شمېر به د هغې په مطابق وی. (۳) خو هغه به د څلوېښتو کوړو نه زیات نه شی وهلی، د څلوېښتو نه زیاتو کوړو مطلب به دا وی چې ستاسو گاونډی د خلقو په مخکښې وشرمیري. (۴) د غوښل په وخت کښې د غویې خولې ته کورې مۀ اچوی.

د مړ ورور حق ادا کول

(۵) که دوه وروڼه یو ځای اوسیری او یو د هغوی نه مړ شی او یو زوی یې هم پاتې نه

شی، نو د هغه کونډه بښه به د پردی سپری سره واده نه کوی، دا د مړ سپری د ورور زمه واری ده چې هغه واده کړی او د هغې سره کوروالی کوی. ﴿٦﴾ د هغوی چې وپومبے کوم زوی پیدا شی نو هغه به د مړ سپری زوی گنلے شی، چې د هغه نوم د بنی اسرائیلو نه ختم نه شی. ﴿٧﴾ خو که د مړ سپری ورور هغې سره واده کول نه غواړی، نو هغه بښه به د ښار مشرانو ته پېش شی او وپه وائی چې زما لېور خپله زمه واری نه پوره کوی، هغه دا نه غواړی چې د هغه د ورور نوم په بنی اسرائیلو کښې باقی پاتې شی. ﴿٨﴾ نو د ښار مشران دې هغه راوغواړی او د هغه سره دې خبره وکړی. که تر اوسه پورې یې واده کول نه غواړی، ﴿٩﴾ نو د هغه د ورور کونډه بښه دې د ښار د مشرانو په وړاندې هغه له ورشی، د هغه یوه خپلی دې ویاسی، د هغه په مخ دې توکانې اوتوکی او وپه وائی چې دا هغه خه دی چې د هغه سپری سره به کیری چې د خپل ورور کور آبادول نه غواړی. ﴿١٠﴾ نو د هغه خاندان به په بنی اسرائیلو کښې په دې نوم یادیری چې، ”هغه سپری چې خپلی یې ویستلے شوې وه.“

نور قوانین

﴿١١﴾ که دوه سپری په جگره وی او د هغه یو سپری بښه د خپل خاوند د مدد کوشش داسې وکړی چې هغه بل سپری د هگونه راوینسی، ﴿١٢﴾ نو چې په هغه بښه باندې هیڅ رحم ونه کړی، او د هغې لاس پرې کړی. ﴿١٣﴾-﴿١٤﴾ کله چې تاسو ناپ تول کوئ نو په هغې کښې تگی مه کوئ. ﴿١٥﴾ صحیح او پوره ناپ تول کوئ، نو داسې به تاسو په هغه ملک کښې یوه پېره موده تېره کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی. ﴿١٦﴾ مالک خدای د هغه خلقو نه کرکه کوی چې څوک داسې دوکه مار کارونه کوی.

د عماليقيانو قتلبدل

١٧ هغه رايا د كړئ چې كله تاسو د مصر نه راروان وئ نو عماليقيانو د سره څه و كړل.

١٨ هغوى د خدائ پاك نه هيڅ يره نه كوله، نو هغوى په داسې وخت كښې په تاسو د

شا نه حمله وكړه چې تاسو ستړى ستومانه وئ او چې كوم وروستو پاتې ؤو نو هغه ټول يې ووژل. ١٩ نو چې كله مالك خدائ ستاسو خدائ پاك هغه ملك تاسو له دركړى او

د خپلو ټولو دشمنانو نه مو بچ كړى چې ستاسو نه كپرچاپېره اوسپړى، نو گورئ چې

ټول عماليقيان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به هيڅ څوك نور هغوى نه يادوى. دا كار مه هېروئ.

د فصل نذراني

٢٤ د هغې نه وروستو چې كله تاسو هغه ملك قبضه كړئ چې مالك خدائ

ستاسو خدائ پاك يې تاسو له دركوى او هلته اوسپړئ، ٢٥ نو تاسو هر يو به خامخا د

هر فصل وپرومبې برخه په يوه ټوكړى كښې ردئ او دا به د عبادت هغه يو خائ ته وړى

چې مالك خدائ ستاسو خدائ پاك يې درته د دې دپاره بنائى چې د هغه د نوم درناوې

وشى. ٢٦ هغه دې د هغه وخت مقرر شوى امام له لار شى او هغه ته دې ووائى چې زه

مالك خدائ خپل خدائ پاك ته دا اقرار كوم چې زه هغه ملك ته وړداخل شوم چې

زمونږ د پلار نيکه سره يې وعده شوې وه چې مونږ له به يې راكوى. ٢٧ امام به ټوكړى

ستاسو نه واخلى او هغه به دا د مالك خدائ ستاسو د خدائ پاك د قربان گاه په وړاندې

كېردى. ٢٨ نو، د مالك خدائ په حضور كښې به تاسو دا خبرې بيان كړئ چې، ”زما

پلار نيکه د شام وو او هغه به لکه د کوچيانو گرځېدو، هغه خپل خاندان مصر ته بوتلو

چې هلته اوسپړى. كله چې هغوى هلته لارل نو هغوى څو كسان ؤو، خو د هغوى نه يو

لوى او طاقتور قوم جوړ شوى دى. ٢٩ د مصر خلقو مونږ سره بد سلوك كولو او

زمونږ نه يې غلامان جوړ کړي ؤو. (۷) نو مونږ د خپل پلار نيکه مالک خدای ته د مدد
 دپاره فریاد وکړو. نو هغه زمونږ فریاد واورېدو او زمونږ تکلیف، سختی او غم يې وليدو.
 (۸) د خپل لوی طاقت او قدرت سره هغه مونږ د مصر نه راوويستلو. هغه معجزې او
 نښې څرگندې کړې او یروونکی کارونه يې وکړل. (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا ملک
 يې راکړو، هغه ملک چې زرخېز او آباد دے. (۱۰) نو ما مالک خدای له د پېداوار
 ورومبې برخه راوړې ده چې هغه ما له د دې زمکې نه راکړې ده. “نو بیا دا ټوکری د
 مالک خدای ستاسو خدای پاک په وړاندې کېږدئ او د هغه په حضور کېنې سجده
 وکړئ. (۱۱) په هغه ښه څیزونو شکر وباسئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو
 او ستاسو خاندان له درکړی دی، او لیویان او مسافر پرېږدئ کوم چې تاسو سره
 اوسېږي چې تاسو سره په جشن کېنې شامل شی. (۱۲) په هر درېم کال لیویانو،
 مسافرو، یتیمانو او کونډو له د خپلو فصلونو لسمه برخه ورکوی، نو داسې ستاسو په
 هره علاقه کېنې به د خوراک ضروری څیزونه ملاوېږي. کله چې تاسو دا وکړئ، (۱۳) نو
 مالک خدای ته ووايئ چې زما په کور کېنې د مقدسې لسمې حصې نه هیڅ نه دی پاتې
 شوی، ما هغه لیویانو، مسافرو، یتیمانو او کونډو له ورکړی دی، لکه څنگه چې تا ما ته
 حکم کړې دے. د لسمې حصې په حقله ما ستا د حکمونو نه د یو حکم نافرمانی نه ده
 کړې او نه مې هېر کړې دی. (۱۴) کله چې زه په غم غمژن وم نو ما د دې نه هیڅ نه دی
 خوړلی، کله چې زه ناپاک وم نو ما د دې نه د خپل کور نه بهر هیڅ نه دی ویستلی، او ما
 د دې نه د مړو دپاره نذرانې په توگه هیڅ نه دی ورکړي. مالک خدایه، ما ستا تابعداری
 کړې ده، د لسمې حصې په حقله چې تا څه حکم کړې دے نو ما هغه هر څه کړي دی.
 (۱۵) په آسمان کېنې د خپل مقدس مقام نه لاندې وگوره او خپلو خلقو بنی اسرائیلو له
 برکت ورکړه، هغه ملک له هم برکت ورکړه چې زرخېز او آباد دے کوم چې تا مونږ له
 راکړې دے، لکه څنگه چې تا زمونږ د پلار نيکه سره وعده کړې وه.

د مالک خُدائِ خپل قوم

﴿١٦﴾ مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک نن تاسو ته حُکم کوی چې په دې ټولو حُکمونو او اُصولو باندې عمل کوی، او د زړه د اخلاصه په وفاداری سره په دې عمل کوی. ﴿١٧﴾ نن تاسو دا اقرار کړی دے چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک دے. او تاسو وعده کړې ده چې د هغه په لاره به روان یئ او د هغه قانون، حُکونه او اُصول به منئ او د هغه فرمانبرداری به کوی. ﴿١٨﴾ مالک خُدائِ نن تاسو خپل قیمتی قوم گڼلی یئ، لکه څنگه چې هغه تاسو سره وعده کړې وه، او هغه تاسو له حُکم درکړی دے چې د هغه ټول حُکونه به منئ. ﴿١٩﴾ هغه چې څومره قومونه پیدا کړی دی نو په هغه ټولو کښې به ستاسو مقام اوچت وی، نو ستاسو په وجه به د هغه د نوم صِفَت او درناوے کیری. تاسو به هغه قوم یئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک ته مقدس وی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده.

په کاپو د خُدائِ پاک لیکلے قانون

٢٧ ﴿١﴾ بیا موسی او د بنی اسرائیلو مشرانو خلقو ته وفرمائیل، ”نن چې زه کوم اُصول درته بنايم هغه ټول ومنئ. ﴿٢﴾ په کومه ورغ چې تاسو د اُردن سیند نه پورې وځئ او هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک یې تاسو له درکوی، نو هلته لوی لوی کانی ودریئ او لېو یې کړئ، ﴿٣﴾ او په هغې باندې دا ټول قانون او خبرې ولیکئ. کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې پئ او شات په کښې پېر تېر وی، چې مالک خُدائِ ستاسو د پلار نیکه خُدائِ پاک ستاسو سره د هغې وعده کړې ده، ﴿٤﴾ او چې تاسو د اُردن بلې غاړې ته واوړئ، نو د عیبال په غره باندې دا کانی ودریئ، لکه څنگه چې نن زه تاسو له حُکم درکوم او هغه کانی لېو کړئ. ﴿٥﴾ هلته د کاپو یوه داسې قربان گاه جوړه کړئ چې د هغې په جوړولو کښې د اوسپنې هیخ آوزار استعمال نه شی،

﴿٦﴾ ڇڪه ڇي تاسو مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاڪ دپاره هره قربان گاه جوڙوي نو هغه دې د داسي ڪاڻو نه جوڙولي شي ڇي ڪٽ ڪڙي شوي نه وي. هلته به تاسو سوز ٻڌون ڪي قرباني پيش ڪوي، ﴿٧﴾ او هلته به تاسو قرباني ڪوي او خپلي د سلامتي نذراني به خوري او د مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاڪ په حضور ڪڻي به شُڪر وباسي. ﴿٨﴾ په کومو ڪاڻو باندې ڇي لڀو شو په وي په هغي باندې د خُداي پاڪ د قانون هره يوه خبره صفا صفا وليڪي. ﴿٩﴾ بيا موسيٰ او د ليوي قبيلي امامانو ٽولو بني اسرائيلو ته ووئي، ”اے د بني اسرائيلو خلقو، خاموش شي او غور ونيسي. نن تاسو د خپل خُداي پاڪ د مالڪ خُداي خپل خلق شوي، ﴿١٠﴾ نو د هغه تابعداري ڪوي او د هغه ٽول حُڪمونه او قانون پوره ڪوي ڇي نن پي زه درڪوم.“

د نافرمانی لعنتونه

﴿١١﴾ بيا هم په هغه ورغ موسيٰ د بني اسرائيلو خلقو ته وفرمائيل، ﴿١٢﴾ ”د اردن سيند نه د اوڀرو نه پس به دغه قبيلي د گرزيم په غره ودريري، يعني د شمعون، ليوي، يهوداه، يساڪار، يوسف او بنيامين قبيلي. او دوي به په خلقو د برکتونو اعلان ڪوي. ﴿١٣﴾ نو دغه قبيلي يعني د روبين، جاد، آشر، زبولون، دان او نفتالي د عيبال په غره ودريري. او په خلقو به لعنت وائي ﴿١٤﴾ ليويان به دا خبري په اوچت آواز سره وڪري،

﴿١٥﴾ د خُداي پاڪ لعنت دې وي په هغه ڇا څوڪ ڇي د ڪاڻي، لرگي، يا د ويلي ڪڙي شو په څه څيز نه بُت جوڙ ڪري او په پٽه د هغي عبادت ڪوي، مالڪ خُداي د بُت پرستي نه نفرت ڪوي.

نو ٽول قوم به په جواب ڪڻي ووائي، آمين.

﴿١٦﴾ د خُداي پاڪ لعنت دې وي په هغه ڇا څوڪ ڇي د خپل مور پلار بي عزتي ڪوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۷ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د گاوندې د زمکې د حد پوله خوځوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۸ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې یو ږوند کس بې لارې کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۱۹ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې هغه مسافر، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو نه محرومه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۰ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل پلار د ښځې سره زنا کوی، او د خپل پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۱ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د ځناور سره حرامکاری کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۲ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې سکه یا ناسکه خور سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۳ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې خواښې سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۴ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې په پټه باندې قتل کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۵ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د یو بې‌گناه کس د قتل پېسې اخلی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۶ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خُدای پاک په ټولو لارښودنو او قانون باندې عمل نه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

د فرمانبرداری برکتونه

۲۸ ګه تاسو د مالک خُدای خپل خُدای پاک پوره فرمانبرداری وکړئ او په وفاداری سره د هغه په ټولو حکمونو عمل کوئ کوم چې زه تاسو له درکوم، نو هغه به تاسو له د دنیا په ټولو قومونو باندې اوچت مقام درکړی. ۲۹ د مالک خُدای ستاسو خُدای پاک فرمانبرداری کوئ او هغه به تاسو له دا ټول برکتونه درکړی، ۳۰ ګه تاسو په ښارونو یا کلو کښې اوسېږئ نو مالک خُدای به تاسو له برکت درکړی. ۳۱ مالک

خُدائِ به تاسو له پېر اولاد، پېره غله او پېر څاروی او گډې درکړی. (۵) ستاسو په کندو او خانک کښې به برکت وی. (۶) مالک خُدائِ به ستاسو په هر کار کښې برکت واچوی. (۷) کله چې ستاسو دشمنان په تاسو حمله کوی نو مالک خُدائِ به هغوی له شکست ورکړی. هغوی به د یو طرف نه په تاسو حمله وکړی، خو بیا به په هر طرف ستاسو نه تښتی. (۸) تاسو چې هر کار کوئ مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک به په هغې کښې برکت واچوی او ستاسو گودامونه به د غلې نه پک کړی. هغه به تاسو له په هغه مُلک کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. (۹) که تاسو د مالک خُدائِ خپل خُدائِ پاک حُکموه ومنئ او د هغه په لاره روان یئ، نو هغه به ستاسو نه یو مقدس قوم جوړ کړی لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. (۱۰) نو د دُنیا ټول قومونه به وگوری چې تاسو د مالک خُدائِ په نوم یادېږئ او هغوی به ستاسو نه یرېږی. (۱۱) مالک خُدائِ به تاسو له په هغه مُلک کښې پېر اولاد، پېر څاروی، او پېر فصلونه درکړی د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. (۱۲) هغه به په آسمان کښې د خپلې پکې خزانې نه په صحیح موسم کښې باران ووروی او ستاسو په هر کار کښې به برکت واچوی، نو تاسو به پېرو قومونو له قرض ورکوی، خو د هیچا نه به تاسو قرض نه اخلئ. (۱۳) مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک به تاسو د قومونو کشران نه بلکې مشران جوړ کړی، نن چې زه کوم حُکموه درکوم که په هغه ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به همېشه کامیاب یئ او هیڅکله به ناکام نه شی. (۱۴) زه چې نن تاسو له کوم حُکموه درکوم نو د هغې نه اخوا دېخوا مه اوړئ او نه چې په نورو معبودانو پسې لاړ شی او نه یې عبادت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(۱۵) خو که تاسو د مالک خُدائِ د خپل خُدائِ پاک نافرمانی وکړئ او د هغه په ټولو حُکمونو او قانون باندې په وفاداری سره عمل نه کوئ کوم چې زه نن درکوم، نو دا

لعتونه به په تاسو راشی او په تاسو به غالب شی. (۱۶) مالک خدای به ستاسو په
بنارونو او پټو باندې لعنت راوی. (۱۷) مالک خدای به ستاسو په غله او په هغه خوراک
لعنت راوی چې تاسو یې د دې نه تیاروئ. (۱۸) مالک خدای به په تاسو لعنت راوی او
لږ بچی، بې‌کاره فصل او لږ څاروی او گډې به درکړی. (۱۹) مالک خدای به ستاسو هر
کار لعنتی کړی. (۲۰) که تاسو بد عمل کوئ او د مالک خدای نه انکار کوئ نو هغه به په
تاسو افت، وارخطائی او تکلیف راوی، چې زر او په پوره توگه تباہ شی. (۲۱) هغه به په
تاسو باندې پرله پسې بیماری راوی تر دې پورې چې په هغه ملک کښې ستاسو یو کس
به هم پاتې نه شی کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۲۲) مالک خدای به تاسو په خوربدونکو
بیمارو، په پرسوب او تبه باندې آخته کړی، هغه به سره د توروالی او د پشم د بیماری
اوچ کالی او سخته گرمی راوی. دا افتونه به تر مرگه پورې تاسو سره وی. (۲۳) بره د
آسمان نه به باران بند وی او زمکه به د کانی په شان کلکه شی. (۲۴) د باران په ځای به
مالک خدای د خاورو او د شگو طوفان راوی او طوفانونه به تر هغې پورې وی چې
تاسو تباہ کړی. (۲۵) مالک خدای به ستاسو دشمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړی.
تاسو به د یو طرف نه په هغوی باندې حمله وکړئ، خو تاسو ته به د تېښتې لار نه
ملاوېږی، چې د زمکې خلق ستاسو دا حالات وگوری نو وپه یربړی چې دا په تاسو څه
شوی دی. (۲۶) ستاسو لاشونه به د ټولو مارغانو او ځنگلی ځناورو خوراک شی او هلته
به هیڅ څوک داسې نه وی چې تاسو نه یې وشړی. (۲۷) مالک خدای به په تاسو باندې
دانې راوخېژوی، لکه څنگه چې هغه په مصریانو راخېژولې وې. هغه به ستاسو بدنونه د
دردونو سره مات کړی. تاسو به په خارښت او دانو باندې پټ شی، خو د دې به هیڅ
علاج نه وی. (۲۸) مالک خدای به تاسو لیونی کړی، هغه به تاسو رانده کړی او دماغ به
مو گپوډ کړی. (۲۹) د غرمې په وخت کښې به هم تاسو د رندو په شان اخوا دېخوا
گرځئ او تاسو به د دې جوگه نه یئ چې لاره پیدا کړئ. تاسو به په یو کار کښې هم
کامیاب نه یئ. تاسو به پوره کړېدلی او لوټ شوی یئ او هلته به داسې څوک نه وی چې
ستاسو مدد وکړی. (۳۰) تاسو به د یوې پېغلي سره کوژدن وکړئ، خو بل څوک به د

هغې سره ځملي. تاسو به يو کور جوړ کړئ، خو هيڅکله به په هغې کښې ونه وسپړئ.
 تاسو به د انگورو باغ وکړئ، خو د هغې انگور به هيڅکله ونه خورئ. (٣١) ستاسو
 څارو به د ستاسو د سترگو په وړاندې حلال شي، خو تاسو به يې غوښه ونه خورئ.
 ستاسو په وړاندې به ستاسو خرونه بوتلې شي خو تاسو له به واپس درنه کړې شي،
 ستاسو گډې به ستاسو دشمنانو له ورکړې شي خو ستاسو د مدد دپاره به هيڅ څوک نه
 وي. (٣٢) ستاسو زامن او لويه به نورو قومونو له غلامان ورکړې شي تاسو به همپشه
 هغوئ ته سترگې په لار يې خو هيڅ به هم نه شي کولې. (٣٣) يو پردې قوم به هغه ټول
 فصلونه يوسي چې د هغې په کرلو کښې تاسو پوره سخته خواري کړې وي، خو په هغه
 وخت کښې به تاسو ته د سخت کړاو او بد سلوک نه بغير هيڅ نه ملاوېږي. (٣٤) او دا
 تکليفونه چې تاسو وينئ نو تاسو به ليونې شي. (٣٥) مالک خدائ به ستاسو پښې په لا
 علاج او دردناکو زخمونو پټې کړي، د سر نه تر پښو پورې به په تاسو باندې دانې
 راوخېژي. (٣٦) مالک خدائ به تاسو او ستاسو بادشاه يو پردی ملک ته بوځي، هلته به
 مخکښې هيڅکله نه تاسو او نه ستاسو پلار نيکه اوسېدلی وي، هلته به تاسو د داسې
 معبودانو خدمت کوئ چې د لرگي او کاني نه جوړ وي. (٣٧) په کومو ملکونو کښې چې
 مالک خدائ تاسو خواره واره کړي، نو تاسو به د خلقو دپاره يروونکي شي، هغوئ به په
 تاسو پورې ټوټې او مسخرې کوي. (٣٨) تاسو به ښه پېر تخم وکړئ، خو لږ فصل به ترې
 وربښي، ځکه چې د قحطی ملخان به ستاسو فصلونه وخورئ. (٣٩) تاسو به د انگورو
 باغونه وکړئ او د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به نه د هغې نه انگور راغونډ کړئ او نه
 به يې مې وڅښئ، ځکه چې چينجی به انگور وخورئ. (٤٠) د زيتونو ونې به ستاسو په
 ملک کښې شوي وي، خو هيڅ د زيتونو تېل به تاسو ته ملاو نه شي، ځکه چې زيتون به
 کچه راوغورزېږي. (٤١) ستاسو به زامن او لويه وي، خو تاسو به يې د ځان سره نه شي
 ساتلې، ځکه چې هغوئ به قېديان شي. (٤٢) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د قحطی
 ملخان خراب تراب کړي. (٤٣) ستاسو په ملک کښې چې کوم د پردی ملک خلق
 اوسېږي هغوئ به ورغ په ورغ په تاسو زورور کيږي او تاسو به ورغ په ورغ کمزوري

کڀري. (۴۴) هغوی سره به پېسي وی چې تاسو له يې قرض درکړی، خو تاسو سره به هيڅ نه وی چې تاسو يې هغوی له قرض ورکړی. په آخر کښې به هغوی ستاسو بادشاهان شی. (۴۵) دا ټول افتونه به په تاسو راشی او دا افتونه به ستاسو تر تباهی پورې تاسو سره وی، ځکه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداري ونه کړه او په هغه ټول قانون باندې تاسو عمل ونه کړو چې هغه درکړی وو. (۴۶) دا افتونه به د يوې نښې او خبرداري په شان ستاسو او ستاسو د اولاد په مينځ کښې د همېشه دپاره وی. (۴۷) مالک خدای تاسو له په هر څه کښې برکت درکړی دے، خو تاسو په خوشحالی او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت ونه کړو. (۴۸) نو بيا به تاسو د هغه دشمنانو خدمت کوئ چې مالک خدای يې ستاسو خلاف درلېږی. تاسو به اوږی، تږی، برېښ او د هر څه حاجتمند یی. مالک خدای به تاسو سخت وگړوی تر دې پورې چې تباہ شی. (۴۹) مالک خدای به ستاسو خلاف د لرې ځای نه يو قوم راوولی، هغه قوم چې تاسو به يې په ژبه نه پوهېږی. هغوی به د باز په شان په تاسو باندې راغوټه شی. (۵۰) هغوی به يو ظالم او بېرحمه قوم وی چې نه به د مشرانو عزت کوی او نه به په کشرانو رحم کوی. (۵۱) هغوی به ستاسو څاروی او فصلونه وخورى او تاسو به د لوږې نه مړه شی. هغوی به ستاسو غله، مے، د زيتونو تېل، څاروی او گډې هيڅ هم نه پرېږدی، او تاسو به مړه شی. (۵۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم ملک تاسو له درکوی هغوی به د هغې په هر ښار باندې حمله وکړی او په کومو اوچتو او پخو دېوالونو باندې چې تاسو اعتبار کوئ هغه به راوغورزېږی. (۵۳) کله چې ستاسو دشمنان ستاسو ښارونه محاصره کوی، نو تاسو به دومره اوږی شی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له کوم بچي درکړی وی نو هغه به هم وخورى. (۵۴) - (۵۵) ستاسو د ټولو نه شريف او د نرم زړه سرې به هم په محاصره کښې دومره اوږی شی چې هغه به هم خپل بچي وخورى ځکه چې نور خوراک به نه ملاوېږی. هغه به په دې پاتې لاش کښې خپل ورور او ښځې له چې مينه ورسره کوی او خپلو بچو له هيڅ هم نه ورکوی. (۵۶) - (۵۷) ستاسو د ټولو نه شريفه او د نرم زړه ښځه، دومره شريفه او پاکه چې په پوره ژوند

کښې چرته نه وی تلې، هغه به هم دغه شان کار کوی. کله چې دشمن هغه ښار محاصره کړی، نو هغه به دومره اوږې شې چې هغه به پټ پټ خپل نوې پېدا شوې ماشوم او پېروان هم خوری. هغه به په دې کښې خپل خاوند له چې مینه ورسره کوی او خپل بچی هم نه شریکوی. (۵۸) که تاسو په وفاداری د خدای پاک ټولې لارښودنې ونه منئ کومې چې په دې کتاب کښې لیکلې شوی دی او که تاسو د مالک خدای ستاسو خدای پاک عجیبه او هیبتناک نوم نه ونه یرېږئ، (۵۹) نو هغه به په تاسو او ستاسو په اولاد باندې داسې لاعلاجې بیماری او دردناکې وباگانې راولېږي چې هغه به هیڅکله نه بندېږي. (۶۰) هغه به یو ځل بیا په تاسو باندې هغه ټولې یروونکې بیماری راولی چې په تاسو باندې په مصر کښې تېرې شوې وی او تاسو به هیڅکله روغ نه شئ. (۶۱) هغه به هر قسم بیماری او وباگانې هم راولېږي چې هغه د خدای پاک د قانون په دې کتاب کښې نه دی بیان شوی او تاسو به تباہ شئ. (۶۲) اگر چې تاسو به د آسمان د ستورو په شان بې شمېره شئ، خو صرف ستاسو یو څو کسان به ژوندی پاتې شئ، ځکه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری ونه کړه. (۶۳) لکه څنگه چې مالک خدای په خوشحالی سره تاسو کامیاب کړئ او ستاسو شمېر یې زیات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالی سره تاسو تباہ کړی او تباہی به درباندې راولی. تاسو به د هغه ملک د بیخ نه وویستلې شئ کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۶۴) مالک خدای به تاسو په ټولو قومونو کښې د دنیا د یو سر نه تر بل سره پورې خواره واره کړی او هلته به تاسو د هغه معبودانو خدمت کوئ چې د لرگی او کاهو نه جوړ وی، د هغه بتانو چې د دې نه مخکښې نه تاسو او نه ستاسو پلار نیکه د هغې عبادت کړې وی. (۶۵) په هغه قومونو کښې به هیچرته تاسو ته امن نه ملاوېږي، تاسو ته به یو ځای کښې هم آرام نه ملاوېږي، مالک خدای به ستاسو پرېشانی، ناامیدی او غم د حد نه زیات کړی. (۶۶) ستاسو ژوند به همپشه په خطرې کښې وی. شپه او ورځ به تاسو یرېږئ او تاسو به هر وخت د مرگ په یره کښې ژوند تېروئ. (۶۷) تاسو چې هر څه هم گورئ نو زړونه به مو د یرې نه درزېږي. هر سحر به تاسو د ماښام ارمان کوئ، او هر ماښام به تاسو د سحر ارمان کوئ. (۶۸)

مالک خُدائُ به تاسو په سمندري جهاز کښې واپس مصر ته ولېږي، اگر چې هغه فرمائيلي وُو چې تاسو به هيڅکله هلته بيا نه ؤي. هلته به تاسو دا کوشش وکړئ چې خپل ځانونه په دشمنانو باندې غلامان خرڅ کړئ، خو هيڅ څوک به تاسو نه اخلي.“

د مواب په مُلک کښې د بني اسرائيلو سره د مالک خُدائُ لوظ

٢٩

١) دا د هغه لوظ خبرې دي چې مالک خُدائُ موسی ته وفرمائيل چې د مواب په مُلک کښې د بني اسرائيلو سره دا لوظ وکړي، دا ټولې خبرې د هغه لوظ نه علاوه وې چې مالک خُدائُ د سينا په غره باندې د هغوی سره کړې وې. ٢) موسی ټول بني اسرائيليان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو په خپلو سترگو وليدل چې مالک خُدائُ په فرعون، د هغه په ټولو درباريانو او د هغه په ټول مُلک باندې څه وکړل. ٣) تاسو سختې وباگانې، معجزې او لوئې نښې وليدې چې مالک خُدائُ وکړې. ٤) خو تر نن ورځې پورې مالک خُدائُ تاسو له د پوهېدو دپاره عقل، د ليدلو سترگې او د اورېدو غوږونه نه دي درکړي. ٥) څلوېښت کاله په بيابان کښې مالک خُدائُ ستاسو لارښودنه وکړه او ستاسو جامې او خپلې هيڅکله نه دي زړې شوې. ٦) که څه هم چې تاسو سره د خوراک دپاره نه روتي او نه د څښلو دپاره درسره مې او شراب وُو، خو مالک خُدائُ ستاسو د ضرورت پوره کولو دپاره تاسو له خوراک درکړو چې تاسو په دې پوهه شئ چې هغه ستاسو خُدائُ پاک دے. ٧) او کله چې مونږ دې ځائ ته راغلو، نو د حسبون بادشاه سيحون او د بسن بادشاه عوج زمونږ خلاف جنگ له راووتل. خو مونږ هغوی له شکست ورکړو، ٨) د هغوی مُلک مو ونيولو او دا مونږ د روپين او جاد په قبيلو او د منسی په نيمه قبيله باندې تقسيم کړو. ٩) په وفادارۍ سره د دې لوظ ټول شرطونه ومنئ، نو داسې به تاسو په هر کار کښې کامياب يئ. ١٠) نن ستاسو ټول سپرې، ستاسو مشران او آفسران د مالک خُدائُ ستاسو خُدائُ پاک په حضور کښې ولاړ دي، ١١) هم داسې ستاسو بڼې ستاسو بچي، او هغه مسافر چې هغوی ستاسو سره اوسپړي او

لرگی درله پرې کوی او تاسو له اوبه راوړی. (۱۲) نن تاسو د هغه لوظ دپاره راغلی یی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو سره کوی چې هغه د قسم په شان پوخ دے، (۱۳) نو چې تاسو د مالک خدای خلق یی او هغه ستاسو خدای پاک وی، لکه څنگه چې هغه تاسو، ستاسو پلار نیکه ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه. (۱۴)

صرف تاسو هغه خلق نه یی چې د چا سره مالک خدای دا لوظ کوی. (۱۵) هغه دا لوظ زمونږ ټولو سره کوی کوم چې نن دلته د مالک خدای زمونږ خدای پاک په مخکښې ولاړ یو او زمونږ د اولاد سره هم چې هغوی لا پیدا شوی نه دی. (۱۶) ستاسو به یاد وی چې په مصر کښې ژوند څنگه وو او د نورو قومونو په علاقه کښې د تېرېدو سفر څنگه وو. (۱۷)

تاسو د هغوی مردار بتان ولیدل چې د لرگی، کانی، سپینو زرو او سرو زرو نه جوړ وو. (۱۸) پام کوئ چې یو سرے، بنځه، خاندان او یوه قبيله هم د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه وانه وړی کوم چې نن دلته حاضر یی چې تاسو د نورو قومونو د معبودانو عبادت وکړئ. دا به د یوې داسې جرړې په شان وی چې یو ترخه او زهرژنه مېوه ترې نه جوړه شی. (۱۹) پام کوئ چې دلته نن هیڅ څوک هم داسې نه وی چې هغه د دې لوظ خبرې اوری او خپل ځان له دا تسلی ورکوی چې که هغه د خپل ضدی زړه په خوبښې پسې هم ځی نو هغه به محفوظ وی، دا به ښه او بد دواړه تباہ کړی. (۲۰) مالک خدای به داسې سرے نه معاف کوی. د مالک خدای سخت قهر او د هغه سخت غېرت به د هغه خلاف شی او په دې کتاب کښې لیکلے شوی ټول لعنتونه به په هغه رانازل شی تر دې پورې چې مالک خدای هغه پوره تباہ کړی. (۲۱) مالک خدای به هغه د بنی اسرائیلو ټولو قبیلو په مخکښې د عبرت یوه نمونه جوړه کړی او یوه تباہی به ورباندې راوولی هم هغه شان څنگه چې هغه ټول لعنتونه په هغه لوظ کښې شوی دی کوم چې مالک خدای د لارښودنې په دې کتاب کښې لیکلی دی. (۲۲) په راتلونکی نسلونو کښې ستاسو اولاد او د لرې ملکونو مسافر به هغه تباہی او تکلیفونه وگوری چې مالک خدای ستاسو په ملک باندې راوستلی وی. (۲۳) پتی به شنډ شی، په زېرو گوگړو او مالگه به پټ شی، هیڅ څه به په دې کښې نه شی کړلے، هغه وابښه قدرې به هم په کښې نه کږی. ستاسو ملک به د

سدوم او عموره، ادمه او ضبوئيم په شان وى، چې مالک خدائ تباہ کړى ؤو په کوم وخت چې هغه سخت په قهر وو. (٢٤) بيا به ټوله دُنیا وائى چې، ”د هغوى په مُلک يې دا ولې وکړل؟ خه وجه وه چې هغه دومره سخت په قهر وو؟“ (٢٥) نو د هغې جواب به دا وى چې، ”د مصر نه راويستلو په وخت چې خدائ پاک د هغوى پلار نيکه کوم لوظ کړى وو، نو د مالک خدائ خلقو هغه مات کړى دى. (٢٦) هغوى د هغه معبودانو عبادت وکړو چې مخکښې يې هيڅکله نه وو کړى، د هغه معبودانو چې مالک خدائ د هغوى د عبادت نه منع کړى ؤو. (٢٧) نو مالک خدائ خپلو خلقو ته په قهر شو او د هغوى په مُلک يې هغه ټول لعنتونه راوستل چې په دې کتاب کښې ليکلې شوى دى. (٢٨) مالک خدائ سخت په قهر شو او د خپل لوى قهر په وجه يې د هغوى د مُلک نه راويستل او يو پردى مُلک ته يې وشړل او هغوى تر نن ورځ پورې هلته دى.“ (٢٩) داسې خه خبرې شته دى چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک هغه په راز کښې ساتلى دى او خه يې زمونږ او زمونږ د اولاد دپاره څرگندې کړې دى د دې دپاره چې مونږ د هغه د قانون ټولې خبرې همپشه ومنو.

د واپس کولو او برکت دپاره شرطونه

٣٠ (١) ما تاسو له د برکت او لعنت په مينځ کښې خوښه درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارونه شوى وى او تاسو د هغه قومونو په مينځ کښې اوسېږئ چرته چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک خواره واره کړى يئ، نو تاسو به هغه خوښه راياده کړئ چې ما درکړې ده. (٢) که تاسو او ستاسو اولاد مالک خدائ ته راواپس شئ او د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه ومنئ کوم چې نن زه درکوم، (٣) نو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به په تاسو رحم وکړى. هغه به تاسو واپس د هغه قومونو نه راولى چرته چې هغه تاسو خواره واره کړى يئ او هغه به بيا تاسو نېک بخته کړى. (٤) که د دُنیا آخرى سر ته هم لېږلې شوى يئ، نو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو راغونډ کړى او

واپس به مو راوولی، (۵) هغه به تاسو هغه مُلک ته راوولی چرته چې ستاسو پلار نيڪه اوسپدل او دا به قبضه ڪري. او هغه به تاسو نور هم ڪامياب ڪري او تاسو به په شمپر ڪبني د خپل پلار نيڪه نه هم زيات ڪري. (۶) مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ به ستاسو او ستاسو د اولاد زړونه بدل ڪري، نو تاسو به د زړه د اخلاصه د هغه سره مينه ڪوي او په هغه مُلک ڪبني به تاسو ژوند تېروي. (۷) مالڪ خدائ به دا ٽول لعنتونه ستاسو په دشمنانو واچوي، چې هغوي ستاسو نه ڪرڪه ڪوله او تاسو پي ڪرولي يي، (۸) او تاسو به بيا د هغه فرمانبرداري ڪوي او د هغه ٽول حڪمونه به مني ڪوم چې نن زه درڪوم. (۹) مالڪ خدائ به تاسو په هر ڪار ڪبني ڪاميابوي، ستاسو به ٻيڙ اولاد او ٻيڙ څاروي وي او ستاسو پتي به ٻيڙ فصلونه پيدا ڪوي. هغه به ستاسو په ڪاميابولو باندې دومره خوشحاله وي لکه څنگه چې هغه ستاسو د پلار نيڪه په ڪاميابولو خوشحاله وو، (۱۰) خو تاسو به د هغه تابعداري ڪوي او د هغه په ٽولو حڪمونو به عمل ڪوي ڪوم چې د هغه د شريعت په دې ڪتاب ڪبني ليکلي دي. تاسو به د زړه د اخلاصه هغه ته راوگرخي. (۱۱) نن چې زه ڪوم حڪم درڪوم هغه ٻيڙ گران نه ڏي او نه ستا د وس نه بهر ڏي. (۱۲) دا خو ڇهه په آسمان ڪبني نه ڏي. چې تاسو به داسي ووايي چې څوڪ پاس آسمان ته ختلے شي، او مونڙ له به پي راکوز ڪري، چې مونڙ پي واورو او عمل پرې وکړو؟ (۱۳) نه دا د سمندر نه پورې غاڙه ڏي. تاسو به دا نه وائي چې څوڪ به د سمندر نه پورې وڃي مونڙ له پي راوڀري، چې مونڙ پي واورو او عمل پرې وکړو؟ (۱۴) بلڪي هغه پيغام تاسو سره نزدي ڏي، دا ستاسو په شونڊو او ستاسو په زړه ڪبني ڏي، چې عمل پرې وکړي. (۱۵) گوري زه نن ستاسو په وړاندې يو طرف ته ژوند او خوشحالي ږدم او بل طرف ته مرگ او تباهي ږدم چې تاسو به ڇهه خوبسوي. (۱۶) ڪه تاسو د مالڪ خدائ خپل خدائ پاڪ حڪمونه ومنئ، ڪوم چې نن زه درڪوم، ڪه تاسو د هغه سره مينه ڪوي، د هغه په لارو تلل ڪوي او د هغه په ٽول قانون عمل ڪوي، نو تاسو به ڪامياب شي او د ٻيو خلقو قوم به شي. مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ به تاسو له په هغه مُلک ڪبني برکت درکري چې تاسو پي قبضه ڪوي. (۱۷) خو ڪه تاسو د هغه نه واورئ او د هغه

فرمانبردارى نه كوى او د نورو معبودانو د عبادت دپاره بې لارې كول كوى، (۱۸) نو تاسو به تباہ شئ، زه نن تاسو له خبردارۍ دركوم. تاسو به په هغه ملك كښې دپره موده تېره نه كړئ كوم چې د اردن نه پورې دى چې تاسو يې قبضه كوى. (۱۹) زه نن تاسو له د ژوند او مرگ، د خدائ پاك د برکت او د خدائ پاك د لعنت په مينځ كښې فېصله په تاسو پرېږدم او زه آسمان او زمكې ته وايم چې د هغې گواه وى چې تاسو يې خوښوى. ژوند خوښ كړئ. (۲۰) د مالك خدائ خپل خدائ پاك سره مينه كوى، د هغه فرمانبردارى كوى او د هغه وفادار شئ نو بيا به تاسو او ستاسو اولاد په هغه ملك كښې دپره موده تېره كړئ چې هغه ستاسو پلار نيکه، ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره د وركولو وعده كړې ده.

د حضرت يشوع د حضرت موسى په خائ كار كول

۳۱ (۱) نو موسى د بنى اسرائيلو سره خپلې خبرې جارى وساتلې، (۲) او وې فرمائيل چې، ”زه اوس د يو سل او شلو كالو يم او زه نور ستاسو د مشرۍ جوگه نه يم. او مالك خدائ ما ته دا هم فرمائيلى دى چې زه به د اردن نه پورې نه ووځم. (۳) مالك خدائ ستاسو خدائ پاك به په خپله ستاسو نه مخكښې پورې وځي او هغه قومونه به تباہ كړي چې هلته اوسېږي، نو تاسو به د هغوى ملك قبضه كړئ، او يشوع به ستاسو مشر وى، لكه څنگه چې مالك خدائ فرمائيلى دى. (۴) مالك خدائ به هغه خلق هغه شان تباہ كړي، لكه څنگه چې هغه د اموريانو بادشاهان سيحون او عوج تباہ كړي وو او د هغوى ملك يې تباہ كړو. (۵) مالك خدائ به تاسو له په هغوى باندې فتح دركړي او تاسو به د هغوى سره خامخا هم هغه شان كار كوى لكه څنگه چې ما درته وئيلى دى. (۶) تكره او زړور اوسئ. د هغوى نه مه یرېږئ. مالك خدائ ستاسو خدائ پاك به په خپله تاسو سره وى. هغه به كله هم تاسو سره بې وفائى ونه كړي او نه به مو يواځې پرېږدى.“ (۷) بيا موسى يشوع راوغوښتلو او د ټولو بنى اسرائيلو په مخكښې يې هغه ته

و فرمائیل، ”تکره او زړور اوسه، ته هغه کس یې چې د دې خلقو رهنمائی به کوي چې هغه ملک قبضه کړی چې مالک خدای یې د هغوی پلار نیکه سره وعده کړې ده. (۸) مالک خدای به په خپله ستاسو لارښودنه کوی او هغه به تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بې وفائی ونه کړی او نه به مو یواځې پرېږدی، نو پرېږئ مه او حوصله مه بائیلې.“

په هر اووم کال د شریعت لوستل

(۹) نو موسی د خدای پاک قانون ولیکلو او دا یې هغه لیوی امامانو، کومو چې د مالک خدای د لوظ صندوق وړلو او د بنی اسرائیلو مشرانو له یې ورکړو. (۱۰) هغه هغوی له حکم ورکړو، ”د هر اووم کال په آخر کښې یې کله چې د قرضونو د معاف کولو کال راځی، نو د جونگرو په اختر کښې دا په اوچت آواز سره وایئ. (۱۱) دا ټولو بنی اسرائیلو ته وایئ کله چې هغوی د مالک خدای ستاسو خدای پاک د عبادت دپاره، د عبادت هغه یو ځای ته راشی. (۱۲) سړی، ښځې، ماشومان او مسافر چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی، دا ټول راوغواړه، چې هغوی دا واورى او د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه پرېدل زده کړی او چې د هغه د قانون په ټولو خبرو پوره عمل کوی. (۱۳) نو ستاسو هغه اولاد چا چې هیڅکله د مالک خدای ستاسو خدای پاک قانون نه دے اورېدلے نو هغوی به یې واورى. نو هغوی به د هغه فرمانبردارى زده کړی چې هغوی په هغه ملک کښې تر کومې پورې اوسېږی چې هغه د اردن نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ.“

حضرت موسی ته د مالک خدای آخری نصیحت

(۱۴) بیا مالک خدای موسی ته و فرمائیل، ”ستا د مرگ ورځې رانزدې دی. یشوع راوغواړه او مقدسې خېمې ته یې راوله، چې هلته هغه ته نصیحت وکړم.“ نو موسی او یشوع خېمې ته لاړل، (۱۵) او مالک خدای هلته د ورځې د ستن په شکل کښې څرگند

شو چې د خېمې د دروازې په خوله کېښې ولاړه وه. (١٦) مالک خدای موسی ته

وفرمائیل، ”ستا د مرگ نېټه پوره کېدونکې ده او د خپل پلار نیکه سره به یو خای شي او

ستا د مرگ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شي او هغه لوظ به مات کړی چې ما د هغوی

سره کړې دے. هغوی به ما پرېږدی او د هغه ملک د غېرو معبودانو عبادت به وکړی

چې کوم ته هغوی ورننوخی. (١٧) نو بیا به زه هغوی ته په قهر شم، زه به هغوی پرېږدم

او هغوی به تباہ شي. ډېر سخت افتونه به په هغوی راشی، نو هغوی ته به پته ولگی چې په

هغوی باندې داسې ځکه کیږی چې زه یعنی خدای پاک نور د هغوی مل نه یم. (١٨) نو په

هغه وخت به زه د هغوی نه مخ واړوم، ځکه چې هغوی به بد عمل کړې وی او د نورو

معبودانو عبادت به یې کړې وی. (١٩) اوس دا سندره ولیکه. دا د بنی اسرائیلو خلقو ته

وښایه او ور زده یې کړه، نو چې دا د هغوی خلاف د گواه په شان وی. (٢٠) زه به هغوی

هغه ملک ته بوخم چې زرخېز او آباد دے، لکه څنگه چې ما د هغوی د پلار نیکه سره

وعده کړې ده. هغوی چې څومره خوراک غواړی نو هلته به ورته ملاویزی او هغوی به

په آرام سره ژوند تېروی. خو هغوی به واوړی او د نورو معبودانو عبادت به وکړی. زما

نه به هغوی منکر شي او زما لوظ به مات کړی، (٢١) او کله چې په هغوی باندې سخت

افتونه او مصیبتونه راشی نو دا سندره به د هغوی خلاف گواه وی، ځکه چې د هغوی

اولاد به دا نه هېروی. ما ته د هغوی د ارادې پته ده چې هغوی مې لا وعده کړې شوی

ملک ته راوستلی هم نه دی.“ (٢٢) نو هم په هغه ورځ موسی دا سندره ولیکله او په بنی

اسرائیلو باندې یې زده کړه. (٢٣) بیا مالک خدای د نون زوی یشوع سره خبرې وکړې او

ورته یې وفرمائیل، ”تکره او زړور اوسه. ته به اسرائیلیان هغه ملک ته بوخي چې ما د

هغوی سره د هغې وعده کړې ده او زه به ستا مل یم.“ (٢٤) نو موسی د خدای پاک

مکمل حکمونه په یو کتاب کېښې ولیکل. (٢٥) کله چې هغه اوزگار شو، نو هغه لیویانو

امامانو ته وفرمائیل کوم چې د مالک خدای د لوظ صندوق مشران و، (٢٦) ”د خدای

پاک د قانون دا کتاب واخلي او د مالک خدای ستاسو خدای پاک د لوظ صندوق په

خوا کېښې یې کېږدی، چې دا د خپلو خلقو خلاف د یو گواه په شان وی. (٢٧) ما ته پته

ده چې هغوى څومره ضدې او سرکشه دى. هغوى زما په ژوند کښې د مالک خدائ
 خلاف بغاوت کړې دې او زما د مرگ نه پس به هغوى نور بغاوت هم کوي. (۲۸) د
 قبيلو ټول مشران او افسران زما په وړاندې راغونډ کړي، چې زه هغوى ته دا خبرې
 وښاييم، زه به آسمان او زمکه د هغوى خلاف گواهان جوړ کړم. (۲۹) ما ته پته ده چې
 زما د مرگ نه پس به خلق بدعمله شي او چې ما څه ورته ښودلى دى د هغې نه به منکر
 شي. او په راتلونکي وخت کښې به هغوى د افت سره مخامخ شي، ځکه چې هغوى به
 مالک خدائ په قهر کړي وي د هغه کارونو په وجه چې هغه منع کړى دى.

د موسى سندره

(۳۰) بيا موسى حمد وويلو او د بنى اسرائيلو ټول قوم ورته غوږ اېښي وو.

۳۲ (۱) اې آسمانونو. ما ته غوږ کېږدئ او زه به خبرې وکړم، اې زمکې زما د
 خولې خبرې واوړه. (۲) زما تعليمات به د باران په شان راپرېوځي، او زما پېغام به د
 پرځي په شان راکوزېږي. پرېږده چې زما خبرې په تازه واښو باندې د باران په شان
 راپرېوځي، او چې د نري باران په شان په شنو بوټو باندې وورېږي. (۳) زه به د مالک
 خدائ د نوم بيان وکړم، زمونږ د خدائ پاک لوى بيان کړي. (۴) مالک خدائ طاقتور
 ساتونکې دې، د هغه کارونه مکمل دي او د هغه هر کار د انصاف دې، ستاسو خدائ
 پاک وفادار او رښتونې دې، هغه صادق او انصاف کوونکې دې. (۵) خو تاسو بې وفا
 يئ او د دې لائق نه يئ چې د هغه خلق شي، تاسو گناهگار او دوکه باز قوم يئ. (۶)
 تاسو د مالک خدائ سره داسې کوئ، اې کم عقلو او بې شعوره خلقو. هغه ستاسو پلار
 دې، هغه ستاسو خالق دې، هغه تاسو جوړ کړئ او آباد يې کړئ. (۷) تاريخ ته
 وگورئ، هغه وخت چې پخوا تېر شوي دې، د خپل پلار نيکه نه تپوس وکړئ نو هغه به
 درته ووايي چې څه شوى ؤو، د خپلو مشرانو نه تپوس وکړئ، هغوى به مو د تېرې زمانې

نه خبر ڪري. (۸) خُدايَ تعاليٰ قومونو له خپل خپل ميراث ورڪرو، ڪلهه چي هغه فبصله
 وڪره چي قومونه به په ڪوم ڪوم خُائي ڪبني اوسيري، چي هر يو قوم د خپل هغه معبود
 سره اوسيري چي هغه ورله خوبن ڪري وي، (۹) خو د يعقوب اولاد هغه د خپل خُان
 دپاره خوبن ڪرو. (۱۰) هغه هغوي په بيابان ڪبني پيدا ڪرل چي سرگردانه گرڇپدل، چي
 يوه خوشي او اوچه صحرا وه. هغه هغوي بچ ڪرل او پام پي ورباندې وڪرو، لکه چي هغه
 پي د سترگو تور وي. (۱۱) لکه چي يو باز خپل بچي ته د الوتو چل بڻائي، او په حفاظت
 سره پي په خورو وزرو ڪبني نيسي، مالڪ خُدائي اسرائيليان د غورزېدو نه وساتل. (۱۲)
 يواڃي مالڪ خُدائي د خپلو خلقو لارښودنه وڪره د هغه سره د پردي خُدائي مدد نه وو.
 (۱۳) هغه دا موقع ورڪره چي په اوچتو ملڪونو حڪومت وڪري، او هغوي له پي د پتو د
 فصلونو خوراڪ ورڪرو په هغوي پي د يو گت نه شات وخورل، د ڪاني په شان سختي
 زمڪي نه پي د زيتونو تېل ورڪرل. (۱۴) د رَمو نه پي ماسته او پي او د گڏوري لم ورڪرل،
 د بسن ڀڻه گڏوري او چپلي او ڀڻه غنم پي ورڪرل. د انگورو رس نه تاسو مے وڅڻل.
 (۱۵) د مالڪ خُدائي خلق مالداره شول، خو سرڪشه وُو، هغوي څاربه او په خوراڪ
 ماره وُو. هغوي خُدائي پاڪ خپل خالق پرڀڻدو هغوي د خپل طاقتور خلاصونڪي نه
 منڪر شول. (۱۶) د هغوي بُت پرستي د مالڪ خُدائي غبرت رابيدار ڪرو، د هغوي حرام
 ڪار هغه په قهر ڪرو. (۱۷) هغوي پيريانو ته قرباني وڪري او خُدائي پاڪ ته پي ونه ڪري،
 هغه معبودان چي هغوي نه دي پڙندلي، هغه معبودان چي اوس اوس راوتلي دي چي
 ستاسو پلار نيڪه د دي نه هيڅڪله نه دي ڀردي، (۱۸) هغوي خپل خُدائي پاڪ خپل
 خلاصونڪي هير ڪرو، چا چي هغوي له ژوند ورڪري وو. (۱۹) ڪلهه چي مالڪ خُدائي دا
 وليدل، هغه په قهر وو او د خپلو زامنو او لوڻو نه منڪر شو. (۲۰) هغه وفرمائيل، ”زه به د
 هغوي نه مخ واپروم، بيا به زه وگورم چي په هغوي باندې څه ڪيري، ڇڪه چي هغه يو
 ضدی نسل دے، څوڪ چي بي وفا دي. (۲۱) د خپلو غلطو بُتانو په وجه هغوي زه په قهر
 ڪري یم، د بي ڪاره معبودانو په وجه هغوي زما غبرت راپارولے دے، زه به هغوي د هغه
 خلقو په وجه په حسد ڪرم څوڪ چي قوم نه دي، نو زه به د يو ڪم عقل قوم په ذريعه

هغویٔ په قهر کړم، ﴿٢٢﴾ زما قهر به د اور په شان لمبې ووهی او په زمکه باندې هر څیز
 به وسوزوی. دا به لاندې دنیا ته ورسېږی او د غرونو بېخونه به تباہ کړی. ﴿٢٣﴾ زه به په
 هغویٔ باندې نه ختمېدونکی افتونه راولم او د هغویٔ خلاف به خپل ټول غشی استعمال
 کړم. ﴿٢٤﴾ هغویٔ به د لوږې او تېې نه مړه شی، هغویٔ به په دې سختو وباگانو مړه شی.
 زه به ځنگلی ځناور ورولبړم چې په هغویٔ حمله وکړی، او زهرژن ماران به ورولبړم چې
 هغویٔ وچيچی. ﴿٢٥﴾ د جنگ په وجه به په کوڅو کښې مړی پراته وی، په کورونو کښې به
 یره وی. پېغلې او ځوانان به مړه شی، نه به ماشومان او نه به سپین ږیری بچ شی. ﴿٢٦﴾
 ما به هغویٔ بېخی تباہ کړی وی، نو هیڅ څوک به هغویٔ نه یادوی. ﴿٢٧﴾ خو د هغویٔ
 دشمنان ما داسې لافو وهلو ته پرې نه بنودل چې هغویٔ زما خلقو له شکست ورکړی
 وې، ځکه چې هغویٔ ما په خپله ختم کړی دی. ﴿٢٨﴾ بنی اسرائیل یو داسې قوم دې
 چې شعور نه لری، هغویٔ بېخی عقل نه لری. ﴿٢٩﴾ کاش چې هغویٔ هوبنیار وې او په
 دې باندې پوهېدلې، کاش چې هغویٔ په خپل انجام باندې پوهه شوی وې. ﴿٣٠﴾ ولې زرو
 کسانو د یو کس نه شکست وخورو، او ولې لسو زرو صیرف دوه کسانو نه شکست
 وخورو؟ مالک خدای، د هغویٔ خدای پاک، هغویٔ پرېښی و، خدای تعالی د هغویٔ نه
 مخ اړولې وو. ﴿٣١﴾ د هغویٔ دشمنانو ته پته ده چې د هغویٔ معبودان کمزوری دی، د
 بنی اسرائیلو د خدای پاک په شان طاقتور نه دی. ﴿٣٢﴾ د هغویٔ دشمنان د سدوم او
 عموره په شان خراب شوی دی، هغویٔ د داسې باغونو په شان دی چې تراخه او زهرژن
 انګور نیسی، ﴿٣٣﴾ د داسې میو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی. ﴿٣٤﴾ د مالک
 خدای په یاد دی چې د هغویٔ دشمنانو څه کړی دی، هغه د صحیح وخت انتظار کوی
 چې هغویٔ له سزا ورکړی. ﴿٣٥﴾ مالک خدای فرمائی چې بدل اخستل زما کار دې، بدل
 به زه اخلم. نو هغه وخت به راشی چې هغویٔ به راوغورزیږی، او د هغویٔ د تباہی ورځ
 نږدې ده. ﴿٣٦﴾ مالک خدای به خپل خلق بچ کړی کله چې هغه وینی چې د هغویٔ
 طاقت ختم شو. هغه به په هغویٔ رحم وکړی څوک چې د هغه خدمت کوی، کله چې
 وګوری چې هغویٔ څومره بې مددګاره دی. ﴿٣٧﴾ نو مالک خدای به د خپلو خلقو نه تپوس

وکړی، ”هغه تکړه معبودان چرته دی چې تاسو پرې یقین لرلو؟ (۳۸) تاسو د خوراک دپاره هغوئ له د خپلو قربانو وازگه ورکوله او د څښلو دپاره مو ورته مے پېش کول. اوس هغوئ دې راشی او ستاسو مدد دې وکړی، هغوئ دې ستاسو بچ کولو دپاره رامنډه کړی. (۳۹) زه او یواځې زه خدای پاک یم، بل یو هم حقیقی خدای نشته. زه مړه کول او ژوندی کول کوم، زه زخمی کول او روغول کوم، او هیڅ څوک زما د کارونو مخالفت نه شی کولای. (۴۰) څنگه چې په حقیقت سره زه ژوندی خدای پاک یم، زه خپل لاس اوچتوم او په خپل ذات قسم خورم (۴۱) چې زه به خپله ځلېدونکې توره تېره کړم او وبه گورم چې انصاف وشی. زه به د خپلو دشمنانو نه بدل واخلم او هغوئ له به سزا ورکړم چې څوک زما نه نفرت کوی. (۴۲) زما غشی به د هغوئ په وینه کېنې پوب شی، او زما توره به هغه ټول ووژنی څوک چې زما مخالفت کوی. څوک چې زما خلاف جنگ کوی زه هغه یو کس هم نه پرېږدم. تر دې پورې چې زخمیان او قېدیان به هم مړه شی.“ (۴۳) قومونو، تاسو د مالک خدای د خلقو صفت وکړئ، مالک خدای هغه هر چا له سزا ورکوی چې څوک هغوئ ووژنی. هغه د خپلو دشمنانو نه بدله اخلی او د خپلو خلقو د زمکې کفار ه ادا کوی. (۴۴) موسی او د نون زوی یسوع د دې حمد ټولې خبرې بیان کړې، د دې دپاره چې د بنی اسرائیلو خلق یې واورى.

د حضرت موسی وصیت

(۴۵) کله چې موسی د خدای پاک خبرې د خلقو سره ختمې کړې، (۴۶) هغه دا هم وفرمائیل، ”ما چې نن کومې خبرې تاسو سره کړې دی دا ټولې په زړه کېنې واچوئ. د یو حکم په توگه یې خپلو بچو ته وښایې چې هغوئ د دې نصیحتونو هره خبره ومني. (۴۷) دا د لارښودنې هسې تشې خبرې نه دی، دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومني نو تاسو به په هغه ملک کېنې دپره موده تېره کړئ چې د اردن سیند نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ.“ (۴۸) هم په هغه ورځ مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۴۹) ”د موآب په ملک

کڀڻي د عباريم غرونو ته لږ شه چي د يريحو ښار ته مخامخ دے، د نبو غره ته وڅپڙه او د کنعان مُلک ته وگوره کوم چي زه بنی اسرائیلو له ورکوم. (٥٠) ته به په هغه غر باندې مړ شي لکه څنگه چي ستا ورور هارون د حور په غره باندې مړ شوے وو، (٥١) ځکه چي د بنی اسرائیلو په مخکښي تاسو دواړو زما سره بي وفائي وکړه. کله چي تاسو د صين په صحرا کښي چي د قادس ښار سره نږدې دے، د مريبه د چينو سره وي، نو د خلقو په مخکښي تاسو زما سپکاوے وکړو. (٥٢) تاسو به د يو لري ځاي نه هغه مُلک وگورئ، خو تاسو به هغه مُلک ته ورننه نه وځئ کوم چي زه بنی اسرائیلو له ورکوم.“

د حضرت موسی بنی اسرائیلو دپاره برکت غوښتل

٣٣ (١) دا هغه برکتونه دي چي د ځدای پاک پېغمبر موسی يې د خپل مرگ نه مخکښي د بنی اسرائیلو دپاره اعلان وکړو. (٢) هغه وفرمائيل، ”مالک ځدای د سينا غر نه راغلو، هغه په اډوم باندې د نمر په شان راوختلو او د فاران غر نه په خپلو خلقو باندې وځلېدو. لس زره فرښتي د هغه سره وې، او په بنی لاس کښي يې د اور لمبه وه. (٣) مالک ځدای د خپلو خلقو سره مينه کوي او هغه د خپلو مقدسينو حفاظت کوي. نو هغوی د هغه په نقش قدم روان دي او د هغه حکمونه مني. (٤) د هغه قانون منو چي موسی مونږ له راکړے دے، چي دا زمونږ د قوم د ټولو نه قيمتي سرمايه ده. (٥) مالک ځدای د خپلو خلقو بنی اسرائیلو بادشاه شو کله چي د هغوی قبيلې او مشران يو ځای راغونډ وو.“

(٦) موسی د روبين قبيلې په حقله داسې وفرمائيل، ”روبين دې ژوندے وی او هيڅکله دې نه مری، اگر چي د هغوی خلق لږ دی.“

(٧) د يهوداه قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”مالک ځدایه، د مدد دپاره د هغوی چغې واوره، هغوی يو ځل بيا د نورو قبيلو سره يو موټے کړه. مالک ځدایه، د هغوی دپاره

و جنگپره، او د هغوی د دشمنانو خلاف د هغوی مدد وکړه.

۱۸ د لیوی قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالکه خدایه، ته خپله رضا د اوریتم او تمیم په ذریعه څرگندوی د خپلو وفادارو خدمتگارانو، لیویانو په ذریعه، هغوی تا په مسه کبني و آزمائیل او د مریبه چينو سره دې رښتونی ثابت کړل. ۱۹ هغوی تا ته د مور پلار، وروڼو او بچو نه هم زیاته وفاداری وښودله. هغوی ستا حکمونه ومنل او هغوی ستا د لوظ وفادار وو. ۲۰ هغوی به ستا خلقو ته وښائی چې ستا د قانون تابعداری وکړی، هغوی به ستا په قربان گاه باندې قربانی پیش کړی. ۲۱ مالکه خدایه، د هغوی د قبیلې مدد وکړه چې تکړه شی، د هغوی د کارونو نه خوشحاله شه. د هغوی دشمنان ختم کړه، او مه یې پرېږده چې بیا سر راپورته کړی.“

۲۲ د بنیامین قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”دا هغه قبيله ده چې مالک خدای ورسره مینه کوی او ساتنه یې کوی، هغه ټوله ورځ د هغوی حفاظت کوی، او هغه د هغوی په مینځ کبني اوسپړی.“

۲۳ د یوسف قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالک خدای دې د باران سره د هغوی ملک له برکت ورکړی او لاندې د زمکې نه د اویو برکت ورکړی. ۲۴ مالک خدای دې د هغوی ملک له په نمر پخو شوو مېوو سره برکت ورکړی، د هغوی ملک دې د هر موسم د ډېرو ښو مېوو سره ښه کړی. ۲۵ د هغوی پخوانی غرونه دې د ښو مېوو په ونو باندې ښه شی. ۲۶ د هغوی ملک دې د ټولو نعمتونو نه ډک شی، مالک خدای دې د خپل خبر سره هغوی له برکت ورکړی، چا چې د سوزېدونکې بوټی نه خبرې وکړې. دا برکتونه دې د یوسف په قبيله نازل شی، ځکه چې هغه د خپلو وروڼو نه اوچت وو. ۲۷ یوسف د غوی په شان طاقت لری، د ځنگلی غوی د ښکرو په شان دی. د هغه ښکرونه د منسی زرگونو خلق دی او د افرائیم لس زره په زرگونو خلق دی. د دې ښکرو سره هغه قومونه وهی او د دنیا آخری سرونو ته یې رسوی.“

١٨ د زبولون او يساڪار قبيلو په حقله هغه و فرمائيل، ”زبولون دې په سمندري كاروبار كښې مالداره شي، او د يساڪار دولت دې په كور كښې زيات شي. (١٩) هغوى مسافر خپل غره ته رابلي او هلته صحيح قرباني پېش كوي. هغوى ته د آباد سمندر نه دولت ملاوېږي او د شگو نه ورته پټه خزانه ملاوېږي.“

٢٠ د جاد قبيلې په حقله هغه و فرمائيل، ”د خدائى پاك ثناء صفت دې وي، چا چې د هغوى علاقه لويه كړه. جاد د ازمرى په شان انتظار كوي چې د ښكار مټ او كوپړى غوڅه كړي. (٢١) هغوى د خان دپاره د ټولو نه ښه زمكه واخستله، د يو مشر برخه د هغوى په حواله شوه. هغوى د مالِك خدائى حكومونه او قانون ومنلو كله چې د بنى اسرائيلو مشران يو خائى راغونډ و.و.“

٢٢ د دان قبيلې په حقله هغه و فرمائيل، ”دان د يو خوان ازمرى په شان دى، چې د بسن نه ټوپ وهى.“

٢٣ د نفتالى قبيلې په حقله هغه و فرمائيل، ”د نفتالى سره د مالِك خدائى د ښكې ډېر برکت دى، د هغوى ملك به په جنوب كښې د گليل ډنډ پورې رسېږي.“

٢٤ د آشر قبيلې په حقله هغه و فرمائيل، ”آشر ته د نورو قبيلو نه زيات برکت وركړى شوى دى. هغه به په خپلو وروڼو كښې د ټولو نه گران وي، او د زيتونو ونې به د هغه په ملك كښې ښې ډېرې وي. (٢٥) د هغه د ښارونو دې د اوسپنې په دروازو سره حفاظت وشي، او هغه دې همېشه په امن كښې ژوند تېروي. (٢٦) اې بنى اسرائيلو، ستاسو د خدائى پاك په شان خدائى نشته، د خپل شان سره هغه پاس په آسمان كښې دى، ستاسو د مدد دپاره هغه په وريخو سور راځي. (٢٧) خدائى پاك همېشه ستاسو د حفاظت خائى دى، د هغه ابدى قوت به ستاسو مدد كوي. تاسو چې مخ په وړاندې خئ نو هغه ستاسو دشمنان شري، او تاسو ته يې و فرمائيل چې، هغوى ټول تباه كړي.“

٢٨ نو د يعقوب اولاده، په امن سره اوسېږي، په هغه ملک کښې په حفاظت کښې اوسې چې د غلې او د ميو نه پک دے، چرته چې د آسمان نه پرځه زمکه اوبه کوي. ٢٩

اسرائيلو، تاسو څومره خوشحاله يئ. ستاسو په شان هيڅ څوک هم نشته، يو داسې قوم چې مالک خدائ خلاصون ورکړي دے. مالک خدائ په خپله ستاسو پال او ستاسو توره دے، چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له فتح درکړي. ستاسو دشمنان به راشي او د رحم دپاره به سوال کوي، او تاسو به هغوي د پښو لاندې کړئ.

د حضرت موسی په حق رسېدل

٣٤ بيا موسی د مواب د مېدانونو نه د نبو غره ته وختلو، کوم چې د پښو غر سر ته چې يريحو ته مخامخ دے، او هلته مالک خدائ هغه ته هغه ټول ملک وښودلو يعنې د دان ښار پورې د جلعاد علاقه يې ورته وښودله، ٣٥ د نفتالی ټوله علاقه، د افرائيم او منسی علاقې، د مديتراني د سمندر پورې د يهوداه علاقه، ٣٦ د صحرا برخه، او هغه مېدان چې د ضعر نه د يريحو پورې رسيږي، چې د کجورو د ونو ښار دے. ٣٧ بيا مالک خدائ موسی ته وفرمائيل، ”دا هغه ملک دے چې ما د دې وعده د ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره کړې ده چې د هغوي اولاد له به يې ورکوم. ما د دې کتلو ته پرېښودې خو هلته تلو ته به دې نه پرېږدم.“ ٣٨ نو چې څنگه مالک خدائ فرمائيلي و چې موسی د مالک خدائ خدمت کونکے هلته به د مواب په ملک کښې مری نو هم هغه شان وشول. ٣٩ نو هغه هغه د بيت فغور ښار ته مخامخ د مواب په ملک کښې په يو مېدان کښې ښخ کړو، خو تر ننه پورې د هغه د ښخېدو صحيح ځای پته هيچا ته نشته. ٤٠ موسی د يو سل او شلو کالو په عمر کښې وفات شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې په شان تکړه وو او د هغه د سترگو نظر ټيک وو. ٤١ بني اسرائيل دېرش ورځې د مواب په مېدانونو کښې په هغه پسي غمژن و، ٤٢ د نون زوی يشوع د الهامی حکمت نه پک شو، ځکه چې موسی هغه مقرر کړي وو چې د هغه په ځای کار کوي.

بنی اسرائیلو د یشوع تابعداری وکړه او هغه حکمونه یې پوره کړل چې مالک خدای د موسی په ذریعه هغوی له ورکړی و. (۱۰) نو په اسرائیلو کینې هیڅکله د موسی په شان پیغمبر نه دے پیدا شوے، چې مالک خدای مخامخ د هغه سره خبرې وکړې. (۱۱) مالک خدای موسی د دې دپاره ملک مصر ته ولېږلو چې د فرعون او د هغه د درباریانو خلاف داسې معجزې او عجیبه کارونه ښکاره کړی. (۱۲) بل یو پیغمبر هم داسې لوی لوی او یروونکی کارونه نه دی کړی لکه چې موسی د ټولو بنی اسرائیلو په وړاندې وکړل.